

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0193/2011

26.5.2011

RAPORT

Tulevikku investeerimine ning uus mitmeaastane finantsraamistik konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel (2010/2211(INI))

2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjon

Raportöör: Salvador Garriga Polledo

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	38
ARENGUKOMISJONI ARVAMUS	41
KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS.....	47
TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI ARVAMUS	52
TRANSPORDI- JA TURISMIKOMISJONI ARVAMUS.....	58
REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS	65
PÕLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ARVAMUS.....	71
KULTUURI- JA HARIDUSKOMISJONI ARVAMUS	75
NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS	80
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	85

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

tulevikku investeerimise ning uus mitmeaastane finantsraamistik konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, Nõukogu ja Komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta¹;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut ja eriti selle artiklit 312;
 - võttes arvesse oma 29. märtsi 2007. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu omavahendite tuleviku kohta²;
 - võttes arvesse nõukogu 7. juuni 2007. aasta otsust 2007/436/EÜ, Euratom Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta³ ja selle rakenduseeskirju;
 - võttes arvesse komisjoni teatist „ELi eelarve läbivaatamine” (KOM(2010)0700);
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi 16. juuni 2010. aasta otsust 2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjoni loomise kohta⁴;
 - võttes arvesse panust, mille on andnud Austria Nationalrat, Tšehhi saadikutekoda, Taani Folkethinget, Eesti Riigikogu, Saksa Bundestag, Saksa Bundesrat, Iirimaa Oireachtas, Leedu Seimas, Läti Saeima, Portugali Assembleia da República, Hollandi Tweede Kamer ja Rootsi Riksdagen;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 184;
 - võttes arvesse 2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjoni raportit ning arengukomisjoni, keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni, transpordi- ja turismikomisjoni, regionaalarengukomisjoni, põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni, kultuuri- ja hariduskomisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamusi (A7-0193/2011),
- A. arvestades, et Euroopa Parlament otsustas luua erikomisjoni, millel on järgmised volitused:

¹ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

² ELT C 27 E, 31.01.2008, lk 214.

³ ELT L 163, 23.6.2007, lk 17.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA (2010)0225.

- a) määrata kindlaks Euroopa Parlamendi poliitilised prioriteedid mitmeaastaseks finantsraamistikuks pärast 2013. aastat nii õigusloome kui ka eelarve seisukohalt;
 - b) hinnata rahalisi vahendeid, mis on liidule vajalikud oma eesmärkide saavutamiseks ja poliitika teostamiseks 1. jaanuaril 2014 algaval ajavahemikul;
 - c) määrata kindlaks järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kestus;
 - d) teha kooskõlas nende prioriteetide ja eesmärkidega ettepanek järgmise mitmeaastase finantsraamistiku struktuuri kohta, tuues välja liidu tegevuse põhivaldkonnad;
 - e) anda suunised ressursside soovituslikuks jaotuseks mitmeaastase finantsraamistiku erinevate kulurubriikide vahel ja piires kooskõlas prioriteetide ning kavandatava struktuuriga;
 - f) määrata kindlaks seos ELi eelarve rahastamissüsteemi reformi ja kulutuste läbivaatamise vahel, et anda eelarvekomisjonile tugev alus läbirääkimisteks uue mitmeaastase finantsraamistiku üle;
- B. arvestades, et erikomisjon peaks oma lõpliku raporti esitama enne, kui komisjon esitab oma ettepanekud järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kohta;
 - C. arvestades, et Lissaboni lepingu jõustumine tugevdab liidu poliitikat ja loob uusi pädevusvaldkondi, mis peaksid järgmises mitmeaastases finantsraamistikus kajastuma;
 - D. arvestades, et väljakutsed, millega liit ja tema kodanikud silmitsi seisavad, nagu ülemaailmne majanduskriis, tärkava turumajandusega riikide kiire areng, üleminek säästvale ühiskonnale ja ressursitõhusale majandusele, kliimamuutusega võitlemine, demograafilised probleemid, sh sisserändajate integreerimine ja varjupaigataotlejate kaitse, tootmise ja säästude ülemaailmse jaotuse koondumine tärkava turumajandusega riikidesse, võitlus vaesuse vastu, looduslikud ja inimeste põhjustatud katastroofid ning terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse põhjustatud ohud, nõuavad liidult ja tema liikmesriikidelt otsustavat tegutsemist;
 - E. arvestades, et Euroopa Liidul on rahvusvahelisel tasandil rohkem kaalu kui üksikutel liikmesriikidel kokku;
 - F. arvestades, et ELi ühtekuuluvuspoliitika peamine eesmärk peaks jätkuvalt olema liidus siiani püsiva sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ebavõrdsuse vähendamine, ning arvestades, et nähtaval ja edukal ühtekuuluvuspoliitikal on omaette Euroopa lisandväärtus ning ta peaks kasu tooma kõigile ELi liikmesriikidele;
 - G. arvestades, et ELi kodanikud on muutunud liidu suhtes nõudlikumateks ja ka kriitilisemateks liidu tulemuslikkuse suhtes; ja arvestades, et liidu käekäigu eest ühise vastutuse taastamine on võimalik üksnes juhul, kui kodanikud on veendunud, et liit teenib paremini nende väärtusi ja huve;
 - H. arvestades, et Euroopa 2020. aasta strateegia peaks aitama Euroopal kriisist toibuda ja

väljuda sellest tugevamana tänu töökohtade loomisele ning arukale, jätkusuutlikule ja kaasavale majanduskasvule; arvestades, et see strateegia põhineb liidu viiel peaesmärgil: tööhõive edendamine, tingimuste parandamine uuendus-, teadus- ja arendustegevuse jaoks, kliimamuutuse ja energeetikaga seotud eesmärkide saavutamine, haridustaseme parandamine ning sotsiaalse kaasatuse edendamine, eelkõige vaesuse vähendamise kaudu;

- I. arvestades, et liidu eelarvel on tugev jõud reformide läbiviimiseks; ja arvestades, et eelarve mõju saab suurendada, kui tänu sellele võetakse investeeringute toetamiseks lisaallikana kasutusele era- ja avalik kapital, kiirendades seega liidu kulutuste mitmekordistamist; arvestades, et niinimetatud „õiglase vastutasu” põhimõttel puudub majanduslik põhjendus, kuna see ei võta asjakohaselt arvesse Euroopa lisandväärtust, mõju ülekandumist ega ELi riikide vahelise solidaarsuse vajadust,
- J. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklile 3 peaks Euroopa säästev areng põhinema tasakaalustatud majanduskasvul, hindade stabiilsusel ja kõrge konkurentsivõimega sotsiaalsel turumajandusel, mille eesmärk on saavutada täielik tööhõive ja sotsiaalne progress, samuti kõrgetasemelisel keskkonnakaitset ja keskkonna kvaliteedi parandamisel;
- K. arvestades, et usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõte on liidu eelarve täitmise üks aluspõhimõtteid; ning arvestades, et paljud liikmesriigid teevad oma riigieelarves keerulisi parandusi; arvestades, et usaldusväärne finantsjuhtimine – tõhusus, tulemuslikkus ja ökonoomsus – on muutunud avaliku sektori kulutuste juures üha olulisemaks nii liidu kui ka liikmesriikide tasandil;
- L. arvestades, et sätted kuluprogrammide perioodiliseks kohandamiseks vastavalt muutuvatele vajadustele ja asjaoludele on olnud ebapiisavad; ning arvestades, et määruste ja eeskirjade keerukus on olnud juhtimis- ja kontrollisüsteemide kehva toimimise üks põhjusi;
- M. arvestades, et praeguse mitmeaastase finantsraamistiku 2007–2013 neli esimest aastat on selgelt näidanud finantsraamistiku piiratud võimet võtta arvesse uusi suundumusi ja prioriteete ilma olemasolevaid kahjustamata; ning arvestades, et praegune mitmeaastane finantsraamistik ei ole võimaldanud kiiresti täita selliseid uusi kohustusi, nagu Galileo, ITER, rahastamisvahend kiireks reageerimiseks toiduainete hinnatõusule arengumaades või Euroopa majanduse elavdamise kava;
- N. arvestades, et kogurahvatulul põhineva ressursi kasutuselevõtt ELi finantsüsteemis 1988. aastal oli mõeldud omavahendite vähenemise ajutiseks hüvitamiseks, kuid aastate jooksul seda pikendati ja suurendati ning praeguseks on see saanud ELi eelarvehahendite peamiseks komponendiks; arvestades, et kogurahvatulu osakaal on veelgi rohkem esile toonud liikmesriikide kalduvuse arvutada oma netobilanssi, mille tagajärjeks on hulk tagasimakseid, korrektsioone, erandeid ja hüvitisi, mis muudavad praeguse omavahendite süsteemi ülemäära keeruliseks, läbipaistmatuks ning mille tõttu see ei ole piisavalt seotud liidu praeguse poliitikaga ja on ebaõiglane ega suuda seetõttu tagada liidu poliitika läbipaistvat ja tõhusat rahastamist Euroopa huvides ning on lõpuks ka Euroopa kodanikele täiesti arusaamatu,

I osa. Peamised probleemid

1. on veendunud, et demograafia, kliimamuutuse või energiavarustuse valdkonnas lahendamist vajavate probleemide puhul saab Euroopa Liit näidata, milline on liidu lisandväärtus ning et see on midagi palju enam kui lihtsalt liikmesriikide summa;
2. märgib, et praegune kriis ja avaliku sektori kulutuste range piiramine on teinud liikmesriikide jaoks raskemaks edusammude saavutamise majanduskasvu, konkurentsivõime suurendamise ja majandusliku ja sotsiaalse lähenemise poole püüdel ning täieliku osalemise siseturul; on kindlalt veendunud, et kriisi lahendamiseks on vaja „rohkem, aga mitte vähem Euroopat“;
3. leiab, et „jätkusuutlikud ressursid Euroopa Liidu jaoks“ tähendab eelkõige ELi eelarve „ressursisüsteemi“ ülevaatamist, et asendada praegused liikmesriikide osamaksud tõeliste Euroopa ressurssidega;
4. leiab, et hiljutised sündmused näitavad, et euroala vajab julgemat majandusjuhtimist ning et rahapoliitika ei saa ilma sotsiaal- ja majanduspoliitikata tulemuslik olla; peab hädavajalikuks, et liit tugevdaks oma majandusjuhtimise süsteemi, et tagada ELi 2020. aasta strateegia rakendamine (taastada ja kaitsta pikaajalise majanduskasvu määra), hoida ära praeguse kriisi kordumine ja kaitsta Euroopa projekti;

Teadmistepõhise ühiskonna ülesehitamine

5. juhib tähelepanu sellele, et kriis on tõstnud esile struktuuriprobleemid, millega enamiku liikmesriikide majandus silmitsi seisab: optimaalsest tasemest madalam tootlikkus, kõrge riigivõla tase, suur eelarvepuudujääk, struktuurne tööpuudus, püsivad tõkked siseturul, tööjõu vähenemine liikuvus ja vananenud arusaamised kutseoskustest, mis põhjustavad aeglast majanduskasvu; rõhutab, et nende struktuursete probleemide lahendamiseks tuleb teha investeeringuid sellistes olulistest valdkondades, nagu haridus, teadus- ja uuendustegevus, ning et avaliku sektori investeeringute vähenemise tendents tuleb tagasi pöörata;
6. tuletab meelde, et praeguste investeerimissuundumuste jätkumisel võib 2025. aastaks teadus- ja tehnoloogiaarengu esirinnas olla Aasia; tuletab siiski meelde, et need muutused ei tähenda mitte ainult probleeme, vaid ka võimalusi, näiteks ELi ekspordipotentsiaali järsku kasvu; märgib, et liidul on mahajäämus akadeemilise ja rakendusliku kõrghariduse vallas, kuna maailma 100 parima ülikooli seas on vaid umbes 30 Euroopa ülikooli; rõhutab, et Euroopa hakkab maha jääma ka kutseoskuste konkurentsis, ja juhib tähelepanu asjaolule, et 2020. aastaks on vaja 16 miljoni uue töökoha jaoks kõrge kvalifikatsiooniga töötajaid, samal ajal kui nõudlus väheste oskustega töötajate järele väheneb 12 miljoni töökoha võrra;

Võitlus töötusega

7. leiab, et suurimad Euroopa Liidu ees seisvaid ülesanded on liidu konkurentsivõime säilitamine, majanduskasvu suurendamine, võitlus suure tööpuuduse vastu, keskendumine korralikult toimivatele tööturgudele ja sotsiaalsetele tingimustele, et parandada tööhõivet, inimväärse töö edendamine, töötajate õiguste tagamine kogu

Euroopas ja töötingimuste parandamine ning vaesuse vähendamine;

Demograafilised probleemid

8. nõuab, et liit tegeleks oma demograafiliste probleemidega; märgib, et töötava elanikkonna vähenemine koos pensionäride osakaalu suurenemisega asetab liidu sotsiaalhoolekandesüsteemidele ja majanduslikule konkurentsivõimele täiendava koorma;

Kliima ja ressursidega seotud probleemid

9. tunneb muret, et maailma rahvastiku suurenemine kuuelt miljardilt üheksa miljardi inimeseni suurendab üleilmset konkurentsi seoses loodusvaradega ja tekitab lisasurve globaalsele ja kohalikule keskkonnale; märgib, et 2050. aastaks kasvab nõudlus toidu järele tõenäoliselt 70% ning toorainete ja toormaterjali ebaefektiivne ja jätkusuutmatu kasutamine ja haldamine tekitab kodanike jaoks kahjuliku konkurentsi toidu, looduskaitse ja energiatootmise vahel ning kulukaid hinnašokke; samuti võib see põhjustada ka tööstusele tõsiseid tagajärgi seoses ettevõtlusvõimalustega, sh toorainele juurdepääsu piiranguid, ohustades sel moel majanduslikku turvalisust ja soodustades kliimamuutust; rõhutab seetõttu, et EL peab kiiresti tegutsema ning juhtima arengut ressurside säästval kasutamisel põhineva majanduse suunas;
10. juhib tähelepanu üleilmsele energiatarbimise kasvule ja asjaolule, et sõltuvus energia impordist suureneb, mis tähendab, et liit katab 2050. aastaks peaaegu kaks kolmandikku oma vajadustest impordi abil, kui senist energeetikapoliitikat piisavalt ei muudeta ja kui EL ja liikmesriigid ei suurenda jõupingutusi, et arendada välja oma energiaallikad ja realiseerida oma energiatõhususe potentsiaal, võttes täielikult arvesse ELi energia ja kliimaga seotud kohustusi ning turvalisuse aspekte; hoiatab, et hinnakõikumisi ja pakkumise ebakindlust süvendab veelgi poliitiline ebastabiilsus energiarikastes riikides; nõuab seetõttu tarneteede ja kaubanduspartnerite ringi mitmekesistamist;
11. toetab mõtet, et ELi rahalised vahendid tervikuna peaks tooma kaasa Euroopa keskkonna üldise seisundi paranemise ja sealhulgas kasvuhooonegaaside heitmete vähenemise, mis vastab vähemalt praegustes ELi õigusaktides seatud eesmärkidele; teeb seega ettepaneku, et ELi fondidest tehtavate kulutuste positiivseid ja negatiivseid mõjusid kliimale ja keskkonnale tuleks analüüsida koondandmete tasemel;

Sise- ja välisjulgeolek ning isikuvabadused

12. on arvamusel, et üleilmastumine on suurendanud haavatavuse tunnet, sest see on kaotanud vabaduse, õiguse ja julgeoleku sisemiste ja väliste vormide vahelised piirid; on veendunud, et 21. sajandi julgeolekuprobleemide lahendamine põhiõigusi ja isikuvabadusi kaitstes nõuab ülemaailmseid ja ennetavaid vastumeetmeid, mida suudab võtta ainult liidusuurune jõud; on veendunud, et ELi julgeoleku väline mõõde on tihedalt seotud demokraatia, õigusriigi põhimõtte ja hea valitsemistavaga kolmandates riikides ning ELil on eriline ülesanne nende eesmärkide saavutamisele kaasa aidata;

Euroopa muutumine maailmas arvestatavaks jõuks

13. on veendunud, et arvestades liidu olulist poliitilist ja majanduslikku jõudu ning tema rolli olulise kaubanduspartnerina peab ta rahvusvahelisel tasandil tegutsema võimalikult aktiivselt; tuletab meelde, et Lissaboni lepinguga antakse Euroopa huvide ja väärtuste paremaks kajastamiseks kogu maailmas uued vahendid; rõhutab, et liidul on lisandväärtus rahvusvahelisel tasandil ja mõjuülemailmsete poliitiliste otsuste tegemisel vaid siis, kui ta tegutseb ühiselt; toonitab, et ELi parem esindamine väljaspool liidu piire peab käima käsikäes sisemise koordineerimise suurendamisega;

Hea valitsemistava elluviimine

14. on veendunud, et liidu käekäigu eest suurema ühise vastutuse võtmine peab muutuma ühise tegevuse liikumapanevaks jõuks; usub, et hea valitsemistava on liidu kõige mõjusam vahend, mille abil tagada oma kodanike jätkuv pühendumine ja osalus;

II osa. Elluviimise optimeerimine: ELi eelarve roll

Euroopa lisandväärtus ja Euroopa mõõtme puudumisest tulenevad kulud

15. rõhutab, et ELi eelarveliste kulutuste peamine eesmärk on luua Euroopa lisandväärtust, ühendades ressursse, toimides katalüsaatorina ja pakkudes mastaabisäästu ning positiivseid piiriüleseid ja edasikanduvaid mõjusid, aidates seeläbi kaasa kokkulepitud ühiste poliitiliste eesmärkide tulemuslikumale või kiiremale saavutamisele ja riiklike kulutuste vähenemisele; tuletab meelde, et kulutuste dubleerimist ja erinevatel eelarveridadel eraldatud vahendite kattumist tuleb vältida, ning et ELi kulutuste eesmärk peab alati olema luua suuremat väärtust kui liikmesriikide individuaalsete kulutuste summa; on seisukohal, et ELi mitmeaastane finantsraamistik on õige kasutuse korral väga oluline vahend Euroopa projekti pikaajalisel planeerimisel, võttes arvesse Euroopa väljavaateid ja liidu lisandväärtust;
16. on arvamusel, et lisaks Lissaboni lepinguga kinnitatud subsidiaarsuse põhimõtte järgimise kontrollimisele liikmesriikide parlamentides tuleb hea tavana läbi viia Euroopa lisandväärtuse hindamine iga õigusakti ettepaneku kohta, mis mõjutab eelarvet; rõhutab siiski asjaolu, et Euroopa lisandväärtuse hindamine nõuab enam kui tabeli koostamist ning et poliitilises hinnangus tuleb uurida seda, kas kavandatud meetmed aitavad tõhusalt ja tulemuslikult kaasa ELi ühiste eesmärkide saavutamisele ja kas seeläbi luuakse ELi avalikke hüvesid; märgib, et Euroopa lisandväärtuse peamisi ja olulisimaid elemente, nagu rahu, stabiilsus, vabadus ning inimeste, kaupade, teenuste ja kapitali liikumisvabadus, ei saa hinnata arvudes;
17. rõhutab vajadust tõendada, et kõik ELi kulutused on kooskõlas aluslepingust tulenevate kohustuste, ühenduse õigustiku ja ELi peamiste poliitiliste eesmärkidega; rõhutab, et Euroopa lisandväärtust saab luua mitte ainult kulutuste, vaid ka ELi õigusaktide ning liikmesriikide ja ELi majandus-, rahandus-, eelarve- ja sotsiaalpoliitika koordineerimise abil; on veendunud, et tulevase mitmeaastase finantsraamistiku kulutuste Euroopa lisandväärtust on vaja suurendada; rõhutab, et ELi rahalised vahendid peaks alati kui võimalik aitama kaasa rohkem kui ühe ELi poliitilise eesmärgi saavutamisele (nt territoriaalne ühtekuuluvus, kohanemine kliimamuutusega, bioloogilise mitmekesisuse kaitse);

18. on kindlal arvamusel, et ELi tasandil tehtavad investeeringud võivad tuua kaasa oluliselt suurema kokkuhoiu siseriiklikul tasandil, eelkõige valdkondades, kus ELil on kaheldamatult rohkem lisandväärtust kui liikmesriikide eelarvetel; on veendunud, et Euroopa lisandväärtuse põhimõte peab olema kõigi tulevaste ELi eelarve üle peetavate läbirääkimiste aluseks; tervitab sellega seoses komisjoni võetud kohustust alustada põhjalikku analüüsi kulude kohta, mis liikmesriikide ja liikmesriikide eelarvetele langevad Euroopa mõõtme puudumise tõttu; kutsub komisjoni üles avaldama asjaomane aruanne õigeaegselt, et seda saaks järgmise mitmeaastase finantsraamistiku üle peetavates läbirääkimistes arvesse võtta;
19. nõuab ühiste poliitiliste prioriteetide rahastamisel ELi eelarve ja liikmesriikide eelarvete vahelise koordineerimise parandamist; kordab vajadust koordineerida avaliku sektori vahendite kulutamist alates planeerimisest kuni rakendamiseni, et tagada täiendavus, suurem tõhusus ja nähtavus ning ELi eelarve parem kooskõlalisus; on seisukohal, et uus majandus- ja eelarvepoliitika kooskõlastamismehhanism (Euroopa poolaasta) peaks mängima olulist rolli poliitiliste eesmärkide ühtlustamisel Euroopas ning ühtlustamisel ELi eesmärkidega ning aitama seega kaasa ELi eelarve ja liikmesriikide eelarvete vahel soovitud koostoime saavutamisele;

Tõhus eelarve

20. on seisukohal, et kuigi kulutustega seotud prioriteetide kohta edasiste otsuste tegemisel tuleks juhinduda Euroopa lisandväärtuse põhimõttest, peaks eri valdkondade poliitika ja tegevuste elluviimist juhtima assigneeringute tõhus ja tulemuslik kasutamine;
21. rõhutab, et optimaalsete tulemuste saavutamiseks kohaliku püsiva majanduskasvu ja arengu, solidaarsuse ja ühtekuuluvuse osas tuleks prioriteediks seada koostoime parandamine kõigi ELi eelarve majandusarengut mõjutavate vahendite vahel ja eri valdkondade integreeritud käsitlus, tulemustele suunatud poliitika arendamine, ning vajaduse korral tingimuslikkuse, mittekahjustamise põhimõtte, põhimõtte „saastaja maksab”, edutegurite ja tulemuslikkusnäitajate kasutamine;

Eelarve kasutamine investeeringute finantsvõimendusena

22. tuletab meelde, et ELi eelarve on peamiselt investimiseelarve, mis võib juurde tuua investeeringuid avalikest ja eraallikatest; on seisukohal, et lisakapitali ligiõmbamine on äärmiselt oluline, et teha vajalikud suuremahulised investeeringud Euroopa 2020. aasta poliitikaeesmärkide saavutamiseks; rõhutab eelkõige, et ELi rahaliste vahendite mõju tuleb avaliku ja erasektori rahaliste vahendite kasutuselevõtu, ühendamise ja võimendamise kaudu Euroopa tasandil huvi pakkuvate infrastruktuuri- ja suurprojektide jaoks maksimeerida ilma konkurentsi moonutamata;
23. võtab teadmiseks avaliku ja erasektori institutsionaliseeritud partnerluste arengu liidus alates 1990ndatest aastatest, muu hulgas transpordisektoris, avalike hoonete ja seadmete ning keskkonna valdkonnas, mis toimub ametiasutuste ja erasektori vahelise koostöö vormis ning täiendab infrastruktuuri ja strateegiliste avalike teenuste pakkumist; on siiski mures mõningate avaliku ja erasektori partnerlusti puudutavate probleemide pärast ning rõhutab, et tulevaste avaliku ja erasektori partnerluste kujundamisel tuleb arvesse võtta saadud kogemusi ning parandada puudused;

24. võtab teadmiseks varasema üldiselt positiivse kogemuse uuenduslike rahastamisvahendite – sh toetuste ja laenude kombineerimine ja riskijagamismehhanismid – kasutamisel, nagu üleeuroopalise transpordivõrgu projektide laenutagamisvahendi (LGTT), riskijagamisrahastu ja ühtekuuluvuspoliitika vahendite (JEREMIE, JESSICA, JASPERS ja JASMINE) kasutamine konkreetsete poliitikaeesmärkide saavutamiseks; on arvamusel, et liit peaks võtma meetmeid, mis tõhustaksid eelkõige ELi fondide kasutamist, et kiirendada täiendavate rahaliste vahendite saamist EIP-lt, Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangalt, teistelt rahvusvahelistelt finantseerimisasutustelt ja erasektorilt;
25. kutsub seetõttu komisjoni üles esitama ettepanekuid meetmete kohta, millega laiendada uuendusliku rahastamise süsteemi pärast selle üksikasjalikku analüüsimist ning avaliku ja erasektori investeerimisvajaduste täpset hindamist, ning meetodika kohta eri allikatest pärit vahendite koordineerimiseks; kutsub liikmesriike üles tagama, et riigi õigusraamistik võimaldab selliste süsteemide rakendamist; nõuab seetõttu nende mehhanismide regulatiivse ning eelarve- ja tegevusraamistiku märkimisväärset tugevdamist, et tagada nende tulemuslikkus investeringute finantsvõimendusena, säästvuse seisukohast ja ELi vahendite nõuetekohasel kasutamisel ning et kindlustada piisav järelevalve, aruandlus ja vastutus; rõhutab lisaks vajadust tagada, et seonduvad riskid kvantifitseeritakse ja neid võetakse nõuetekohaselt arvesse;
26. võtab teadmiseks ammused raskused erainvestorite leidmisel suuremahulistele ELi projektidele; tunnistab, et finantskriis on teinud erainvestorite jaoks ELi projektide rahastamise veel vastumeelsemaks ja on toonud esile vajaduse taastada piisav kindlustunne, et leida ulatuslikele investeerimisprojektidele vajalik toetus; rõhutab, et ELi eelarve abi on nii lühikeses kui pikemas perspektiivis vaja ELi tasandil huvi pakkuvate projektide jaoks erakapitali leidmisel ja kasutuselevõtmisel, eriti selliste Euroopa lisaväärtusega projektide jaoks, mis on majanduslikult elujõulised, kuid mida ei peeta äriiselt elujõulisteks;
27. väljendab seetõttu heameelt Euroopa 2020. aasta projektivõlakirjade algatuse üle, mis kujutab endast Euroopa Investeerimispannaga (EIP) riski jagamise mehhanismi ning millega antakse ELi eelarvest piiratud määral toetust, mis peaks ELi rahalisi vahendeid finantsvõimendama ja äratama erainvestorites täiendavat huvi ELi prioriteetsetes projektides osalemiseks vastavalt Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkidele; palub komisjonil esitada täielik ettepanek ELi projektivõlakirjade kohta, tuginedes ELi ja EIP ühiste vahenditega seotud varasemale kogemusele, ning lisada sinna selged ja läbipaistvad kriteeriumid projektide abikõlblikkuse määramise ja valimise kohta; tuletab meelde, et ELi huve teenivaid vähetulusaid projekte tuleb ka edaspidi rahastada toetuste abil; tunneb muret selle pärast, et ELi eelarve piiratud suuruse tõttu võib osutada vajalikuks seada piirangud uutele algatustele täiendava finantsvõimenduse andmisele;
28. kordab vajadust tagada ELi eelarve osalusega uuenduslike finantsvahendite ja -mehhanismide puhul maksimaalne läbipaistvus, aruandekohustus ja demokraatlik järelevalve; kutsub komisjoni üles esitama ettepanekut rakendamise ja projektide abikõlblikkuse raamistiku kohta, mis võetakse vastu seadusandliku tavamenetluse teel ning mis tagaks pideva teabevoogu ja eelarvepädevate institutsioonide osalemise nimetatud vahendite kasutamises ELis; see võimaldaks parlamendil kontrollida oma

poliitiliste prioriteetide järgimist ning Euroopa Kontrollikojal teostada kõnealuste vahendite üle tõhusamat järelevalvet;

Usaldusväärse finantsjuhtimise tagamine

29. on seisukohal, et eelarve täitmise ja kulutuste kvaliteedi parandamine peaksid olema peamised põhimõtted, mis tagavad ELi eelarve optimaalse kasutamise ning millest lähtuda programmide ja tegevuste kavandamisel ja haldamisel pärast 2013. aastat;
30. rõhutab lisaks, et kuluprogrammide kavandamisel tuleks pöörata suurt tähelepanu eesmärkide selguse, ühenduse õigustikule täieliku vastavuse ning vahendite ja meetmete vastastikuse täiendavuse, abikõlblikkuse ja rakendamiseeskirjade ühtlustamise ja lihtsustamise, läbipaistvuse ning täieliku ja kokkulepitud vastutusega seotud põhimõtetele; rõhutab, et soolise võrdõiguslikkuse arvessevõtmine eelarve koostamisel on oluline hea valitsemistava vahend tõhususe ja õigluse parandamiseks;
31. rõhutab eelkõige, et eeskirjade ja menetluste lihtsustamine peaks olema üks peamisi valdkondadevahelisi prioriteete, ning on veendunud, et finantsmääruse läbivaatamisel peaks olema selles osas otsustav roll;
32. rõhutab, et liidu finantsjuhtimise parandamist peab toetama komisjoni ja liikmesriikide edusammude põhjalik jälgimine; nõuab, et liikmesriigid võtaksid vastutuse ELi vahendite õige kasutamise ja haldamise eest ning annaksid igal aastal asjakohasel poliitilisel tasemel välja riiklikud deklaratsioonid ELi vahendite kasutamise kohta;
33. rõhutab, et täitmata kulukohustuste pideva suurenemise probleem tuleb lahendada; tuletab meelde, et komisjoni sõnul ulatub täitmata kulukohustuste summa 2013. aasta lõpuks 217 miljardi euroni; märgib, et teatud täitmata kulukohustuste summa on mitmeaastaste programmide rakendamisel vältimatu, kuid rõhutab siiski, et täitmata kulukohustuste olemasolu iseenesest eeldab vastavate maksete tegemist; ei nõustu seetõttu nõukogu põhimõttega otsustada maksete tase ette ära, ilma tegelike vajaduste täpset hinnangut arvesse võtmata; teeb seetõttu kõik endast oleneva kogu järgmise mitmeaastase finantsraamistiku iga-aastase eelarveprotseduuri jooksul, et vähendada erinevust kohustuste ja maksete tegemise vahel, suurendades vastavalt maksete taset;
34. on kindlalt veendunud, et liikmesriikidepoolse ELi vahendite haldamise ja kontrolli kvaliteedi parandamiseks tuleb eri poliitikavaldkondades hinnata iga liikmesriigi haldus- ja kontrollisüsteemide tugevaid ja nõrku külgi; on lisaks veendunud, et parem haldamine, väiksem bürokraatia ja suurem läbipaistvus ning samuti parem, kuid mitte ulatuslikum, kontroll on vajalikud ELi vahendite kasutamise tõhususe ja tulemuslikkuse suurendamiseks ka nende kasutamistase osas; on sellega seoses seisukohal, et kontrolli taseme ja kulude vahel tuleb leida tasakaal;
35. rõhutab õiguskindluse ja eelarve järjepidevuse tähtsust mitmeaastaste tegevuspõhimõtete ja programmide edukal rakendamisel; on seetõttu seisukohal, et reeglid ei tohiks programmitöö perioodidel ilma piisava põhjuse ja asjakohase mõjuhinnanguta muutuda, sest vastasel korral võivad kaasneda suuremad üleminekukulud, aeglasem rakendamine ja suurem vigade tegemise oht;

36. rõhutab, et institutsiooniline suutlikkus on liidu poliitika eduka arendamise, rakendamise ja järelevalve üks võtmetegureid; on seetõttu seisukohal, et institutsioonilise ja haldussuutlikkuse tugevdamine riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil võib toetada struktuurilisi kohandusi ning aidata kaasa ELi vahendite sujuvale ja edukale kasutamisele;

III osa. Poliitilised prioriteedid

37. tuletab meelde, et Lissaboni lepingu jõustumine tugevdab liidu poliitikat ning annab liidule märkimisväärsed uued õigused eelkõige välistegevuse, spordi, kosmose, kliimamuutuse, energeetika, turismi ja kodanikukaitse valdkonnas; rõhutab, et see nõuab piisavaid rahalisi vahendeid; tuletab sellega seoses meelde Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 311, milles sätestatakse, et liit varustab ennast oma eesmärkide saavutamiseks ja poliitika elluviimiseks vajalike vahenditega ise;

Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgede toetav eelarve

38. usub, et Euroopa 2020. aasta strateegia peaks olema järgmise mitmeaastase finantsraamistiku peamine poliitiline siht; jääb samal ajal kindlaks sellele, et Euroopa 2020. aasta strateegia ei ole kõikehõlmav strateegia, mis katab kõiki liidu poliitikavaldkondi; rõhutab, et muud aluslepingu kohased poliitikavaldkonnad, milles püüeldakse teistsuguste eesmärkide poole, peavad samuti järgmises mitmeaastases finantsraamistikus nõuetekohaselt kajastuma;
39. on arvamusel, et Euroopa 2020. aasta strateegia peaks aitama ELil taastuda kriisist ning väljuda sellest tugevamana, parandades uuendus-, teadus- ja arendustegevuse tingimusi – ja kulutusi –, täites ELi kliimamuutuse- ja energiaalased eesmärgid, parandades haridustaset ning edendades sotsiaalset kaasatust eelkõige vaesuse vähendamise teel; märgib, et Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärk on saavutada mitte ainult lühiajaline majanduskasv ja finantsstabiilsus, vaid pikemas perspektiivis püsivam majanduskasv ressursside efektiivsema kasutamise kaudu;
40. on seisukohal, et Euroopa 2020. aasta strateegia praegune sisu, nagu peamised eesmärgid, juhtalgatuste ettepanekud, kitsaskohad ja näitajad, on väga üldise iseloomuga ning kutsub komisjoni üles esitama üksikasjalikumaid ettepanekuid; on lisaks seisukohal, et ühtse turu taaskäivitamine on Euroopa 2020. aasta strateegia oluline element, mis suurendab eri juhtalgatuste vahelist sünergiat; rõhutab, et strateegia eesmärged on võimalik ellu viia vaid liikmesriikide poolt oma riiklikes reformikavades võetavate konkreetsete kohustuste, tõendatud rakendusmehhanismidega poliitikameetmete ning konkreetsete ja järjepidevate õigusaktide ettepanekute abil;
41. toonitab lisaks, et Euroopa 2020. aasta strateegia saab olla usaldusväärne ainult siis, kui selle eesmärkide ja neile ELi ja riiklikul tasandil eraldatavate rahaliste vahendite vahel on tagatud järjekindlus; on arvamusel, et järgmine mitmeaastane finantsraamistik peaks kajastama Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärged, ning on otsustanud teha komisjoni ja liikmesriikidega koostööd, et luua usaldusväärne rahastamisraamistik, mis tagaks eelkõige selle juhtalgatuste ja peamiste eesmärkide piisava rahastamise; väidab sellega seoses, et ülesanded, ressursid ja kohustused peavad olema liidu ja selle liikmesriikide, sealhulgas kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vahel hästi kooskõlastatud ja selgesti

määratletud; palub komisjonilt selgitust juhtalgatuste eelarve kohta, sest need esmatähtsad tegevuskavad hõlmavad kõiki ELi eelarvest rahastatavaid poliitikavaldkondi;

42. hoiatab, et kümneaastase Euroopa 2020. aasta strateegia väljatöötamine nõuab piisavat eelarvealast paindlikkust, et eelarvevahendeid oleks võimalik viia asjakohaselt kooskõlla esinevate asjaolude ja prioriteetidega;

Majandusjuhtimist toetav eelarve

43. rõhutab asjaolu, et praeguse Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi raames tuleb kuni 60 miljardi euro ulatuses laenu tagatise katta omavahendite ülemmäära ja iga-aastaste eelarveliste kulutuste vahelisest varust; juhib tähelepanu lisakohustustele, milles lepiti kokku seoses euroalasse mittekuuluvatele liikmesriikidele keskmise tähtajaga rahalise abi andmisega, mis tuleb katta samast varust;
44. nõuab, et Euroopa poolaasta raames tagataks parem eelarve kooskõlastamine ja sünergia liidu ja liikmesriikide vahel ning suurendataks seega Euroopa lisandväärtust; nõuab, et Euroopa poolaasta raames suurendataks ka majandusalast kooskõlastamist liikmesriikide vahel vastavalt ühenduse meetodi põhimõttele ja tagataks parem majandusjuhtimine euroalal ja liituda soovivates liikmesriikides, vähendades seega finantsstabiilsusmehhanismi kasutamise vajadust; on seisukohal, et Euroopa poolaasta peaks keskenduma sünergia suurendamisele Euroopa ja riiklike investeeringute vahel;
45. märgib, et Euroopa stabiilsusmehhanismi on pärast 2013. aastat korraldatud ainult valitsuste vahel; tunneb selle suundumuse pärast muret ning rõhutab valitsustevahelise lähenemisviisi puudulikku demokraatlikku kontrolli, vastutust ja jõustamist; rõhutab, et Euroopa stabiilsusmehhanismi puhul on vaja arvesse võtta ühenduse meetodit; tuletab meelde, et ELi eelarvet kasutatakse liikmesriikidele laenu tagatise andmiseks Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi raames ning euroalasse mittekuuluvate liikmesriikide maksebilansi toetamiseks keskmise tähtajaga rahalise abi süsteemi kaudu;
46. tuletab meelde, et Euroopa ühisvaluuta on loodud ilma tegeliku majandusliku lähenemiseta nende riikide vahel, kes soovivad seda kasutusele võtta, ning liidu eelarveta, mis oleks piisavalt suur oma valuuta toetamiseks; on seisukohal, et selline eelarve nõuaks olulise osa liikmesriikide praeguste kulutuste asendamist liidu kulutustega, et võtta nõuetekohaselt arvesse ühenduse meetodit ning anda euroalale ja ELile võlakriisist ülesaamiseks vajaliku eelarvestabiilsuse; palub komisjonil teha kindlaks eurovõlakirjade süsteemi võimalik mõju ELi eelarvele;
47. märgib teadus- ja uuendustegevuse olulisust säästvatele, teadmispõhisele ja maailmas juhtivale majandusele ülemineku kiirendamisel; usub seetõttu, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku keskmises peagi suurendatakse Euroopa lisandväärtuse ja tipppädevuse põhimõtetele olema majanduskasvu ja konkurentsivõimet soodustavate valdkondade, näiteks teadus- ja uuendustegevus, eelarvevahendid;
48. on kindlalt veendunud, et riiklike teadus- ja uuendustegevuse kulutuste ühendamine ELi eelarvesse kujutab endast lisandväärtust vajaliku kriitilise massi ja mastaabisäästu saavutamisel, mõju suurendamisel, kattumiste vähendamisel ja nappide vahendite paremal kasutamisel;

49. usub, et on vaja teha ühiseid jõupingutusi riigi- ja erasektoris nii Euroopa kui ka riiklikul tasandil, et saavutada Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärk kulutada 3% sisemajanduse koguproduktist (SKPst) teadus- ja arendustegevusele, et viia lõpule Euroopa teadusruumi ja nn innovatiivse liidu loomine; kutsub ELi institutsioone üles leppima selle eesmärgi saavutamiseks viivitamatult kokku konkreetse kava ning juhib tähelepanu ulatuslikule, aastas kuni 130 miljardi euronilise ulatuvale majanduslikule kohustusele, mida see eesmärk kätkeb endas nii ELi kui ka riikide eelarvetele, ning lisaks kaks korda rohkem erasektori jaoks;

Teadmised majanduskasvu tagamiseks

Teadus- ja uuendustegevus

50. on arvamisel, et teadus- ja arendustegevusele ette nähtud avaliku sektori vahendeid tuleb oluliselt suurendada, sest avaliku sektori investeeringud on sageli stiimuliks järgnevatele erasektori investeeringutele; rõhutab vajadust tõhustada ja stimuleerida liidus teadus-, ja arendus- ja uuendustegevuse rahastamist ning tagada see, suurendades alates 2013. aastast märkimisväärselt asjaomaseid kulutusi, eelkõige kaheksandale teadusuuringute raamprogrammile tehtavaid kulutusi; tõstab sellega seoses esile ühekuuluvuspoliitika kiirendavat rolli teadus- ja arendustegevuse investeeringute suurendamisel praeguse programmiperioodi vältel ning nõuab tungivalt, et seda suundumust järgmisel programmiperioodil jätkataks ja tõhustataks;
51. toonitab, et rahaliste vahendite suurendamine tuleb siduda rahastamismenetluste olulise lihtsustamisega; väljendab eelkõige muret ELi vahendite suhteliselt vähese kasutamise üle Euroopa teaduskogukonnas ja kutsub komisjoni üles jätkama oma jõupingutusi, et ühelt poolt vähendada halduskoormust ja lihtsustada teadlaste, VKEde ja kodanikuühiskonna organisatsioonide juurdepääsu rahastamisvahenditele ning teiselt poolt säilitada piisav eelarvekontroll; rõhutab vajadust vabastada VKEd teatud administratiivnõuetest, vähendades bürokraatiat ja edendades innovatsiooni lihtsama juurdepääsu abil rahalistele vahenditele;
52. kutsub üles looma tugevama seose alusuuringute ja tööstusinnovatsiooni ning innovatsiooni ja tootmisprotsessi vahel; tuletab eelkõige meelde, et üks olulisemaid raskusi Euroopa teadus- ja uuendustegevuses on asjaolu, et tulemusi ei viida efektiivselt turule, ning rõhutab teadus- ja arendustegevuse toodete turustamiseks stiimulite loomise olulisust, eriti lihtsama juurdepääsu abil rahalistele vahenditele; tõstab sellega seoses esile eri fondide olulisust, mis teeksid tõrgeteta koostööd, ning kutsub komisjoni üles tegema vajalikud kohandused, et asjaomased fondid oleksid üksteist täiendavad;
53. tuletab meelde, et ELi kliima- ja energiaeesmärkide täitmiseks tuleks oluliselt suurendada ELi teadus- ja arendustegevusalaseid jõupingutusi eelkõige keskkonnauuringute, energiatõhususe ja taastuvenergia tehnoloogiate valdkonnas; on lisaks seisukohal, et Euroopa liidripositsiooni roheliste tehnoloogiate osas on võimalik säilitada üksnes siis, kui seda toetatakse asjakohaste teadusalaste jõupingutustega;
54. usub, et uuenduslikel Euroopa ettevõtetel ei ole vaja mitte ainult toetusi, vaid ka paremat õiguslikku reguleerimist, paremaid seoseid teadusbaasiga ning mitmekesisemat ja paremat juurdepääsu vahenditele ja rahastamisele toetuste, laenude ja omakapitali

näol; kutsub liikmesriike ja komisjoni üles looma riikide ja Euroopa tasandil selliseid tingimusi, mis võimaldaksid erasektoril suurendada oma osalust teadus- ja arendustegevuse investeeringutes; toonitab vajadust tõhustada avaliku ja erasektori partnerlusi kõnealuses valdkonnas, vähendades bürokraatiat ja ühtlustades olemasolevaid menetlusi; rõhutab sellega seoses olulist rolli, mida EIP ja Euroopa Investeeringufond (EIF) peaksid etendama, ning on eelkõige seisukohal, et EIP poolt riskijagamisrahastu kaudu pakutavaid riskijagamise alalisi vahendeid tuleks laiendada, eelkõige VKEde toetamiseks;

55. rõhutab, et innovatsioon on Euroopa 2020. aasta strateegia üks põhiprioriteete; tunnustab Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituudi potentsiaalset rolli ELi püsiva majanduskasvu ja konkurentsivõime tõukejõuna tänu maailmas juhtiva innovatsiooni stimuleerimisele ning nõuab teadmisi- ja innovaatikakogukondade laiendamist ja nõuetekohast rahastamist; rõhutab Euroopa Teadusnõukogu olulisust tulevastele innovaatoritele uusimate teadmiste pakkumisel ning kõrge riskiga teaduslike ideede toetamisel; toetab vajadust töötada välja pikaajalised finantsstrateegiad, et kindlustada suuremahuliste teadus- ja arendusprojektide rahastamine;

Tööstus ja VKEd

56. rõhutab, et tugev ja mitmekesine tööstusbaas on põhieeldus konkurentsivõimelise, säästva ja kaasava Euroopa majanduse saavutamiseks; tuletab meelde, et VKEd on majanduskasvu, konkurentsivõime, innovatsiooni ja tööhõive peamised tõukejõud, ning tunnustab nende olulist rolli ELi säästva majanduse taastumise tagamisel ja elavdamisel; tunneb seetõttu heameelt selle üle, et Euroopa 2020. aasta strateegias on pandud rõhku innovatsiooni- ja tööstuspoliitikale, eelkõige juhtalgatuste „Innovatiivne liit” ja „Üleilmastumise ajastu uus tööstuspoliitika” kaudu, ning rõhutab vajadust tõhustada VKEdega seotud meetmeid muudes juhtalgatustes;
57. nõuab VKEde ja ettevõtjate seadmist Euroopa 2020. aasta strateegia keskmesse; nõuab vastavalt järgmises mitmeaastasest finantsraamistikust tõhustatud toetust kõikidele programmidele ja vahenditele, mille eesmärk on VKEde edendamine, eelkõige konkurentsivõime ja uuendustegevuse programmile ja väikeettevõttele „Small Business Act”, ning seda ka struktuurifondide kasutamise kaudu; teeb ettepaneku siduda paremini ühenduse vahendid ja ELi eelarves VKEdele ettenähtud vahendid; rõhutab lisaks vajadust rahastamisvahendite suurema kättesaadavuse ja VKEde vajadustega kohandamise järele muu hulgas mikrorahastamise ja vahefinantseerimise vahendite esiletõstmise kaudu ning riskijagamisrahastu ning konkurentsivõime ja uuendustegevuse programmi tagatisvahendite pikendamise ja laiendamise kaudu teadusuuringute raamprogrammi raames;

Digitaalarengu tegevuskava

58. usub, et EL peaks võtma juhtiva rolli info- ja kommunikatsioonitehnoloogia rolli ning innovatsiooni avatud standardite väljatöötamisel ja tõhustamisel; toonitab vajadust arendada sisu ja teadmiste vaba ringlust ehk nn viiendat vabadust; toonitab, kui oluline on tagada liidu digitaalarengu tegevuskava kiire elluviimine ning jätkata jõupingutusi selleks, et täita 2020. aastaks kõikidele ELi kodanikele kiire internetiühenduse kättesaadavaks tegemise seotud eesmärgid, seda ka vähem arenenud piirkondades;

Taevas ja kosmos

59. on arvamusel, et kosmosealane tegevus on üks innovatsiooni ja tööstustegevuse aluseid, mis nõuab kõrge kvalifikatsiooniga töökohti ning parandab kodanike heaolu ja julgeolekut; on seisukohal, et äsja väljatöötatud ELi kosmosepoliitika arendamine eeldaks loogiliselt asjakohast rahastamist; rõhutab niisuguste kõnealuse valdkonna suurprojektide strateegilist tähtsust nagu Euroopa ülemaailmsed satelliitnavigatsioonisüsteemid (Galileo ja Euroopa Geostatsionaarne Navigatsioonilisüsteem), ülemaailmne keskkonna- ja turvaseire (GMES) ning Euroopa lennuliikluse uue põlvkonna juhtimissüsteem (SESAR), mis võimaldab luua ühtse Euroopa taevas; nõuab kindlalt, et kõnealuste projektide pikka teostusaega ja neisse juba tehtud kapitaliinvesteeringuid arvesse võttes võetaks piisavaid ja järjepidevaid rahalisi kohustusi mitme finantsplaneerimise perioodi ajal;

Tööjõu tulevikus vajatavad oskused

60. rõhutab, et suutmatus nõuetekohaselt haridusse ja elukestvasse õppesse investeerida võib majanduskriisi lühikeses perspektiivis süvendada ja pikendada, kuna kodanikel ei ole uues teadmispõhises majanduses tööks vajalikke oskusi; rõhutab seetõttu, et EL peab kiireloomulise asjana toetama avaliku sektori investeeringuid kõnealuses valdkonnas; tuletab meelde, et koolidest väljalangevuse määr ning piiratud juurdepääs kõrgemale ja ülikooliharidusele on suure pikaajalise tööpuuduse peamised põhjused ning kujutavad ohtu sotsiaalsele ühtekuuluvusele; on sellega seoses veendunud vältimatus vajaduses tugevdada seost hariduse, teadus- ja arendustegevuse ja tööhõive vahel;
61. juhib tähelepanu haridust, noorte liikuvuskavasid, koolitust ja elukestvat õpet käsitlevate ja soolist võrdõiguslikkust edendavate programmide ning tööturu kohandamise meetmete piisava rahastamise tähtsusele, kuna see annaks olulise panuse kooli poolelijätmise ja töötuse vastu võitlemisse, ning Euroopa 2020. aasta strateegia peamiste eesmärkide saavutamisse; on arvamusel, et eesseisvatel aastatel toimuv üleminek säästvatele ühiskonnale eeldab uute roheliste töökohtade edendamise tähtsuse asjakohast arvessevõtmist ja vastava uue väljaõppe võimaldamist;
62. on arvamusel, et uusi oskusi ja töökohti käsitlev juhtalgatus peaks võimaldama ulatuslikumat keskendumist kõige haavatavamatele rühmadele ja inimestele (näiteks romadele), kellel on raskusi tööturule pääsemisega; rõhutab Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) põhirolli ELi 2020. aasta strateegia sotsiaalsete ja tööhõive eesmärkide saavutamisel; on seisukohal, et ESFi tuleks seetõttu pidada poliitiliseks prioriteediks ja vastavalt ka rahastada; pooldab ESFi strateegilisemat rakendamist naiste ja meeste võrdõiguslikkuse, tööturule juurdepääsu ja taasintegreerimise edendamisel, võideldes töötuse, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse ning kõikide muude diskrimineerimise liikide vastu;

Ühtekuuluvus majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks

63. rõhutab ühtekuuluvuspoliitika Euroopa lisandväärtust, kuna see poliitika on olnud aastakümneid majanduskasvu soodustamise ja töökohtade loomise hästitoimiv mehhanism, sidususe, jätkusuutliku arengu ja ühtekuuluvuse loomise peamine vahend

ning liidu üks tähtsaim, silmapaistvaim ja edukaim poliitikavaldkond; juhib siiski tähelepanu sellele, et nüüdisaegses ühtekuuluvuspoliitikas tuleb viia läbi mitmeid struktuurireforme, eelkõige lihtsustamise vallas, lahendada liidu peamised probleemid ning edendada kohapeal sünergiat muude poliitikavaldkondade ja vahenditega; on veendunud, et ELi ühtekuuluvuspoliitika peaks jääma kogu ELi hõlmavaks poliitikaks, mis võimaldab kõikidele ELi piirkondadele ligipääsu vahenditele, kogemustele ja abile;

64. tuletab meelde, et ühtekuuluvuspoliitikal on suurem tähtsus seoses Lissaboni lepingu jõustumisega ja territoriaalse ühtekuuluvuse kinnistamisega, on sellega seoses seisukohal, et kõiki territoriaalse koostöö vorme (piiriülene, riikidevaheline ja piirkondadevaheline) tuleb tugevdada; toonitab, et käsitleda tuleks ka makropiirkondlikku koostööd ja strateegiaid;
65. rõhutab ühtekuuluvuspoliitika ülekaalukat rolli Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide elluviimisel ja on arvamusel, et hea iseseisev ühtekuuluvuspoliitika on kõnealuse strateegia eduka rakendamise eeltingimus; rõhutab, et oma horisontaalsest iseloomust tulenevalt aitab ühtekuuluvuspoliitika märkimisväärselt kaasa Euroopa 2020. aasta strateegia kõigi kolme prioriteedi – aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu – saavutamisele, ning et seda tuleks kajastada järgmise mitmeaastase finantsraamistiku struktuuris, keeldudes kõnealuse poliitika igasugusest hajutamisest eri rubriikidesse või alamrubriikidesse; tuletab samas meelde, et ELi ühtekuuluvuspoliitikal on vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 174 sätestatule oma missioon ja eesmärgid, mis on ulatuslikumad kui Euroopa 2020. aasta strateegia; rõhutab, et need tuleks säilitada järgmises programmitöö perioodis, võttes eelkõige arvesse liidu kestvat majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse lähenemise vajadust;
66. rõhutab, et edukas ja tugevdatud ühtekuuluvuspoliitika vajab piisavat rahastamispaketti, ja et sellele käimasoleval finantsplaneerimise perioodil eraldatud summad tuleks järgmisel perioodil vähemalt säilitada, eesmärgiga suurendada ühtekuuluvuspoliitilisi jõupingutusi ELi piirkondlike arenguerinevuste vähendamiseks; kordab sellega seoses oma tungivat nõudmist tagada asjaolu, et järgmises mitmeaastases finantsraamistikus jääksid kulutamata või vabanenud ühtekuuluvusvahendid ELi eelarvesse ja et neid ei tagastataks liikmesriikidele; tuletab meelde oma seisukohta, et SKP elaniku kohta peab jääma peamiseks kriteeriumiks regionaalpoliitilise abikõlblikkuse määramisel;
67. on seisukohal, et liikmesriigid ja piirkonnad peaksid koondama ELi ja riiklikud vahendid vaid mõnele prioriteedile ja projektile, mis on Euroopa jaoks tõeliselt tähtsad, nagu teadus- ja arendustegevus ja innovatsioon, lahendades nende konkreetseid probleeme; nõuab sellega seoses, et komisjon koostaks konkreetset ettepanekud tagamaks ühtekuuluvuspoliitika vahendite osas tugevama temaatilise suunitluse Euroopa 2020. aasta strateegia prioriteetidele, ning on seisukohal, et sisse tuleks seada süsteem, mis oleks rohkem tulemustele suunatud kui praegune nn sihtotstarbeline eraldamine, tagades samas, et võetaks piisavalt arvesse piirkonnapõhiseid vajadusi ja prioriteete; tunneb sellega seoses heameelt komisjoni kavatsuse üle leppida iga liikmesriigi ja selle piirkondadega või piirkondadega otse (arengu ja investeeringute partnerluslepingute ja rakenduskavade raames) kokku kehtestatud eesmärkide saavutamise tingimused;

68. on kindlalt veendunud integreeritud poliitilise lähenemise tähtsuses ning on seisukohal, et kõiki sektoripõhiseid investeeringuid järgmises mitmeaastases finantsraamistikus tuleks kooskõlastada ühtekuuluvuspoliitika raamistikus tehtavate investeeringutega; rõhutab seetõttu, et on vaja parandada kooskõlastamist, vähendada tarbetuid kattumisi ja luua Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ja Euroopa Kalandusfondi vahel suurem sünergia; toonitab, et on vaja lisaks vältida dubleerimist ja parandada kooskõlastamist Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi vahel; usub seega, et niisuguse ühise strateegilise raamistiku loomine, milles määratakse kindlaks kõikide kõnealuste fondide ühised investeerimisprioriteedid, on oluline samm selles suunas; on lisaks seisukohal, et kooskõlastamine peab toimuma poliitikakujundamise kõigil tasanditel strateegilisest planeerimisest kuni täitmiseni; on veendunud, et Euroopa Sotsiaalfond peab jääma ühtekuuluvuspoliitika lahutamatuks osaks programmitöö, rakendamise ja haldamise kõigis etappides;
69. usub, et linnapiirkonnad võivad kohtadena, kuhu on koondunud palju probleeme (töötus, sotsiaalne tõrjutus, keskkonnaseisundi halvenemine, ränne), etendada regionaalarengus olulist rolli ning aidata kaasa kohapeal esineva majandusliku ja sotsiaalse ebavõrdsuse vähendamisele; rõhutab seega ühtekuuluvuspoliitika linnamõõtmelise osas vajadust nähtavamalt ja sihipärasemalt lähenemisviisi järele, samas tuleb tagada ka tasakaalustatud tingimused linna-, linnalähi- ja maapiirkondade sünergiliseks arenguks;
70. mõistab, et vastavalt aluslepingule tuleb erilist tähelepanu pöörata maapiirkondadele, tööstuslikust üleminekust mõjutatud piirkondadele ja piirkondadele, kus valitsevad rasked ja püsivad ebasoodsad looduslikud või demograafilised tingimused, nagu väga väikese rahvastikutihedusega põhjapoolsemad piirkonnad, saared, piiriülesed ja mäestikualad ning äärepoolsemad piirkonnad; usub, et nendest piirkondadest leitud ressurssidel ja suutlikkusel võib olla oluline roll Euroopa Liidu tulevases konkurentsivõimes; rõhutab vastavalt, et neid probleemseid piirkondi tuleks tunnustada ka tulevases mitmeaastases finantsraamistikus; on seisukohal, et püsivalt ebasoodsate tingimustega piirkondade jaoks on vaja kavandada eristrateegia, nagu see on sätestatud Euroopa Parlamendi 22. septembri 2010. aasta resolutsioonis;
71. tuletab meelde, et peamine kriitika ühtekuuluvuspoliitika suunas on seotud selle eeskirjade keerukusega; rõhutab, kui tähtis on selle poliitika ristfinantseerimine ning eeskirjade ja menetluste lihtsustamine, keerukuse ja halduskoormuse vähendamine ning vahendite läbipaistvam ja tõhusam eraldamine linnadele, omavalitsusüksustele ja piirkondadele; rõhutab, et auditeerimis- ja kontrollisüsteemid peaksid vastama kõrgeimatele standarditele, nii et rikkumisi saaks tuvastada ja õigeaegselt sanktsioneerida; toonitab, et proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt peaks kontrollide sagedus olema kooskõlas eeskirjade eiramise ohuga;
72. nõuab ühtekuuluvuspoliitika rakendamise jälgimise ja hindamise süsteemide edasi arendamist; rõhutab, et partnerluspõhimõtte peaks mängima antud arendamises olulist rolli ning et seda tuleb lihtsustamise kontekstis täiendada; usub, et konkreetsete ja mõõdetavate näitajate kehtestamine peaks olema eeltingimus, mis võimaldab mõõta tegelikke edusamme, mida on tehtud kokkulepitud eesmärkide saavutamisel; väljendab

heameelt komisjoni ettepaneku üle iga tegevusprogrammi eelneva ja jooksva hindamise ning mõjuhinnangu kohta; tuletab meelde, et ühtekuuluvuspoliitika muud põhimõtted, nagu kaasrahastamine, mitmetasemeline haldamine, alt-üles lähenemine, soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamine ja täiendavus, on oma tähtsust tõestanud ja peaksid kajastuma ka järgmises mitmeaastases finantsraamistikus;

73. kutsub komisjoni üles looma järgmise programmitöö perioodi jooksul kehtiva vahekategooria piirkondade jaoks, mille SKP elaniku kohta jääb 75% ja 90% vahele ELi SKPst, et anda neile selgem staatus ja pakkuda suuremat arengukindlust; palub komisjonil esitada täiendavat teavet selle kohta, millised on kõnealuse võimaluse mõjud eelarvele; kutsub komisjoni üles koostama ka konkreetsed ettepanekud, et suurendada võrdsid võimalusi kõnealuste piirkondade ja muude sama arengutasemega piirkondade vahel;
74. hoiatab, et ühtekuuluvusvahendeid ei tohi siduda stabiilsuse ja kasvu paktiga seotud sanktsioonidega makromajanduslike tingimuste raamistikus, sest see oleks otseses vastuolus ühtekuuluvuspoliitika eesmärkidega, konkreetsemalt piirkondliku ebavõrdsuse vähendamisega; rõhutab seetõttu, et on vaja tõhustada järelevalvet, tagamaks struktuurivahendite ELi õiguse kohane ja sihipärane kasutamine;
75. on eriti mures tegevusprogrammide aeglase käivitamise pärast iga programmiperioodi alguses, mis on muu hulgas tingitud kattuvusest varasemate programmide lõpetamisega; juhib tähelepanu asjaolule, et seda probleemi on vaja õigeaegselt käsitleda, tegeledes viivitusi põhjustavate teguritega; juhib sel eesmärgil tähelepanu vajadusele tagada programmitöö perioodide vahel riiklike haldus- ja kontrollisüsteemide ning asutuste loomise osas teatav järjepidevus;
76. julgustab kohalikke ja piirkondlikke ametiasutusi kasutama maksimaalselt uuenduslikke rahastamisvahendeid, muu hulgas käibefonde energiatõhususe meetmete jaoks; nõuab, et selliseid rahastamisvahendeid lihtsustataks, kuid et nende suhtes kohaldataks ka suuremat demokraatlikku järelevalvet;

Loodusvarade haldus ja säästev areng

Ühine põllumajanduspoliitika

77. kinnitab, et ühine põllumajanduspoliitika (ÜPP) peaks olema ka suunatud Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisele kaasa aitamisele ning et ÜPP mõlemad sambad peaksid sellesse andma vastastikku täiendaval viisil väärtusliku ja märgatava panuse; toonitab, et ÜPP tugineb kindlalt Lissaboni lepingule, milles on määratletud selle eesmärgid ja ülesanded;
78. rõhutab, et kuigi käesoleva ja reformitud ÜPP peamine roll on liidu toiduga kindlustatuse tagamine ning ülemaailmne toiduga varustamine toiduainete hinnatõusu ja toidupuuduse tingimustes, pakub ta ühtlasi mitmesuguseid avalikke hüvesid väljaspool põllumajandusturge, nt põllumajandusmaa hoidmine tootmises kogu Euroopas, maastike mitmekesisuse kujundamine, bioloogilise mitmekesisuse ja loomade heaolu suurendamine, kliimamuutuse leevendamine, mulla ja vee kaitsmine, maapiirkondades rahvaarvu vähenemise, vaesuse ja segregatsiooni vastu võitlemine, tööhõive ja üldist

huvi pakkuvate teenuste eest hoolt kandmine maapiirkondades, jätkusuutlikule toiduainete tootmisele kaasaaitamine ja taastuvate energiaallikate toetamine;

79. kutsub komisjoni üles esitama ettepanekuid reformitud ÜPP kohta, mille eesmärk on ÜPP eelarvehahendite tulemuslikum ja tõhusam eraldamine ja kasutamine, muu hulgas otsetoetuste õiglase jaotuse abil liikmesriikide, piirkondade ja põllumajandustootjate vahel ühiskonna poolt oodatavate avalike hüvede pakkumisele suunatud tingimuslikkuse tugevdamise ja sihipärasemate toetuste kaudu, et tagada avaliku sektori raha eest parima kasu saamine; rõhutab vajadust säilitada ÜPP kahesambaline süsteem ning lihtsustada rakendusmehhanisme;
80. toetab arengumaade sõltumatust toidu osas; tuletab meelde WTO liikmete poolt 2005. aastal Hongkongi ministrite konverentsil võetud kohustust kaotada kõik eksporditoetuste vormid; on seisukohal, et uus ÜPP peab vastama ELi poliitikavaldkondade arengusiduse kontseptsioonile; rõhutab, et liit ei tohi enam põllumajandustoodete eksporditoetusi kasutada ja peab jätkama jõupingutuste kooskõlastamist maailma juhtivate põllumajandustoodete tootjatega, et vähendada kaubandust moonutavaid toetusi;
81. nõuab kindlalt, et võttes arvesse väga erinevaid ülesandeid ja eesmärke, millele ÜPP peab vastama, tuleks ÜPP-le 2013. eelarveaastal eraldatavad summad jätta järgmisel finantsplaneerimise perioodil vähemalt samale tasemele;
82. nõuab suuremat kooskõlastamist Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi (EAFRD), Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) ning muude ühtekuuluvus- ja struktuurifondide vahel, et tugevdada territoriaalset lähenemist; palub komisjonil esitada konkreetseid ettepanekuid, kuidas oleks võimalik saavutada paremat sünergia EAFRD ja muude asjaomaste vahendite raames põllumajandusega mitteseotud meetmete rahastamise osas;

Kalandus

83. rõhutab, et kalavarud kujutavad endast avalikku hüve, mis on kogu maailma toiduga kindlustatuse jaoks elulise tähtsusega; juhib tähelepanu asjaolule, et kalandus- ja vesiviljelussektor ning sellega seotud tegevused on ranniku- ja saarealadel ning äärepoolseimates piirkondades sageli peamiseks elatusallikaks ja järjepideva tööhõive tagajaks; on seisukohal, et oma keskpikkade ja pikaajaliste eesmärkide (stabiilne, säästev ja jätkusuutlik kalandussektor) täitmiseks, kalavarude taastumiseks ja püügikoormuse vähendamiseks seotud sotsiaalsete aspektidega tegelemiseks vajab reformitud ühine kalanduspoliitika pärast 2013. aastat piisavaid rahalisi vahendeid; tunnustab, et kooskõlastamist ühtekuuluvuspoliitikaga on vaja suurendada; toonitab, et Euroopa Kalandusfondi tuleks kasutada, et toetada jätkusuutlikke kalandustavasid ja mereökosüsteemide säilitamist, pöörates seejuures erilist tähelepanu väikesemahulise kalapüügi sektorile;

Keskkond, kliimamuutus ja energiatõhusus

84. toonitab, et liit peaks üleminekul jätkusuutlikule majandusele võtma juhtrolli ja edendama üleminekut säästvale ühiskonnale konkurentsivõimelise Euroopa tööstuse

ning taskukohaste energiahindadega, et tagada puhas ja tervislik elukeskkond; rõhutab, et see tuleks saavutada muu hulgas kõigis sektorites energiatarbimise vähendamise kaudu, mille eeltingimuseks on hästitoimiv energia siseturg ja infrastruktuur, samuti energiavarustuse detsentraliseerimise, taastuvenergia ulatuslikuma kasutamise, bioloogilise mitmekesisuse tõhustatud kaitse ja ökosüsteemi vastupidavuse tagamise kaudu;

85. rõhutab, et LIFE+ on edukalt rakendatud ja programm on tõestanud oma tähtsust bioloogilise mitmekesisuse säilitamisel ja keskkonna kaitsmisel; rõhutab, et hästikindlustatud looduse ja bioloogilise mitmekesisuse programme on ELi keskkonnanäesmärkide saavutamiseks vaja jätkata, pidades eelkõige silmas LIFE + ja NATURA 2000 vajalikkust;
86. toonitab vajadust horisontaalse lähenemisviisi järele, mis ühendaks meetmeid kliimamuutuse vastu võitlemiseks ja kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks – eriti energia säästmise meetmeid – kõikides asjaomastes poliitikavaldkondades, sh välispoliitikas; on veendunud, et sellised stiimulid, nagu ELi kulutuste tingimuslikkus ja õigusaktid on Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks kõnealuses valdkonnas keskse tähtsusega elemendid; on seetõttu seisukohal, et kliimameetmed peaksid kajastuma kõikides asjaomastes kulutuste jagudes, sh välispoliitikas, ja et uute projektide puhul tuleb läbi viia hinnang kliimamõtjude kohta; on seisukohal, et Euroopa saastekvootidega kauplemise skeemist saadavaid tulusid tuleks rohkem investeerida kliimamuutuse leevendamisse ja kliimaalasesse innovatsiooni;
87. on arvamusel, et jätkusuutlikkuse probleemi lahendamine kliimamuutuse vastu võitlemiseks keskkonnakriteeriumide kehtestamise ning ressursi- ja energiatõhususe suurendamise abil on Euroopa 2020. aasta strateegia üks peamisi eesmärke;
88. toetab vastavalt komisjonipoolses eelarve läbivaatamises esitatud soovitusel lisada kohustus määrata läbipaistval viisil kindlaks, millised valdkondlikud programmid on edendanud Euroopa 2020. aasta strateegias kindlaks määratud 20/20/20 kliima- ja energiaeesmärke ning aidanud kaasa juhtalgatuse „Ressursitõhus Euroopa” eesmärkide täitmisele;
89. rõhutab ELi ülemaailmset vastutust kliimamuutusega võitlemisel; tuletab meelde, et Kopenhaageni ja Cancúni kokkulepetest tulenevad lubadused aidata arengumaid kliimamuutusega võitlemisel peavad olema olemasoleva arenguabi suhtes uue ja täiendava iseloomuga ning samal ajal tuleb säilitada piisav sidusus nende kahe poliitika vahel; teeb ettepaneku, et sellel otstarbel loodaks uus programm; kordab Euroopa Parlamendi seisukohta vajaduse suhtes säilitada ELi eelarves kõigi Euroopa poliitikate rahastamine; nõuab, et ELi rahvusvahelised kliimamuutuste alased lubadused kaasataks ELi eelarvesse, et saavutada ühenduse ressursside maksimaalne mõju;

Energeetika

90. on veendunud, et energeetika osakaal peaks järgmises mitmeaastases finantsraamistikus suurenema; usub, et taastuvate energiaallikatega seotud tehnoloogiad ning energiatõhusus ja energia säästmine peaksid olema keskse tähtsusega prioriteedid, ja nõuab nende valdkondadele eraldatavate ELi rahaliste vahendite suurendamist; palub

komisjonil välja töötada konkreetset võrdlusalused ning tagada kokkulepitud eesmärkide saavutamine ja see, et neid saaks tõhusalt jälgida poliitika koordineerimise Euroopa poolaasta raames ja konkreetsete kavade, nagu riikide energiatõhususe tegevuskavade kaudu;

91. rõhutab, et energeetika valdkonnas on vaja suurendada teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse rahastamist, et töötada välja säästev energia, mis on kõigile kättesaadav; nõuab juba vastuvõetud energiatehnoloogia strateegilise kava täielikku rakendamist koos selle nõuetekohase rahastamisega järgmise mitmeaastase finantsraamistiku ajal;
92. arvestades transpordi ja energiainfrastruktuuri valdkonna tohutuid rahalisi vajadusi ja arvestades nende projektide positiivseid välismõjusid, rõhutab vajadust arendada välja stiimuleid reguleeriv raamistik, edendamaks avaliku ja erasektori pikaajalisi investeeringuid nendes valdkondades; palub, et innovaatilisi rahalisi vahendeid arendataks koostöös pikaajaliste investoritega;

Ühendatud Euroopa

Üleeuroopalised energiavõrgud

93. rõhutab, et tingimata tuleb ajakohastada ja uuendada Euroopa energiainfrastruktuuri, kujundada välja arukad võrgud ja rajada võrguühendusi, mis on vajalikud energia siseturu loomiseks, varustusallikate ja tarneteede mitmekesistamiseks kolmandate riikidega, varustuskindluse suurendamiseks, taastuva energia osakaalu tõstmiseks ning energia ja kliimaga seotud eesmärkide saavutamiseks; võtab teadmiseks hinnangud, et selles valdkonnas on aastaks 2020 vaja teha investeeringuid umbes 1000 miljardi euro ulatuses; eriti selleks, et tagada ülekandemahud, sh uued tootmismahud ja investeeringud elektrivõrkudesse; märgib, et praeguste maailmaturu energiahindade juures võivad vajalikud märkimisväärsed investeeringud pärineda peamiselt erasektorist; toonitab vajadust maksimeerida Euroopa rahaliste vahendite mõju ning struktuurifondide ja innovaatiliste rahastamisvahendite pakutavaid võimalusi Euroopa peamiste piiriüleste prioriteetsete energiainfrastruktuuri projektide rahastamiseks; rõhutab, et Euroopa Liidu eelarvest on vaja märkimisväärt eraldist selle valdkonna innovaatilistesse rahastamisvahenditesse;

Transport ja üleeuroopalised transpordivõrgud

94. rõhutab, et tõhusasse transpordiinfrastruktuuri investeerimisel on Euroopa jaoks keskne roll, et kaitsta oma konkurentsivõimet ja sillutada teed kriisijärgsele pikaajalisele majanduskasvule; usub, et üleeuroopalised transpordivõrgud (TEN-T) on väga olulised selleks, et tagada siseturu tõrgeteta toimimine ja anda olulist Euroopa lisandväärtust, sest nad aitavad kaasa ELi eri osadele ligipääsemise ja nende koostalitusvõime parandamisele, tagades piiriülesed ühendused, kaotades kitsaskohad, parandades liiklushalduse ja -infosüsteemide kasutamist ning tagades ühendveod piiriülese transpordiinfrastruktuuri puhul, millesse liikmesriigid üksi ei investeeriks; on seisukohal, et TEN-T peaks tagama tõelise Euroopa põhivõrgu, mitte liikmesriikide projektide ühtekoondamise, ning et põhiprojektide rahastamist tuleks hinnata ja läbi vaadata, võttes arvesse kohapeal saavutatud edu Euroopa lisandväärtuse valdkonnas; on

seisukohal, et TEN-T peaks seega olema järgmise mitmeaastase finantsraamistiku keskne prioriteet;

95. leiab, et tingimuslikkust peaks tõhustama „kasuta või kaota” (kohustusest vabastamise) põhimõtte kehtestamine; kui eraldatud rahalist vahendit ei ole kasutatud, jäävad transpordifondide kasutamata või vabastatud vahendid Euroopa Liidu eelarvesse ja neid ei tagastata liikmesriikidele;
96. tuletab meelde, et TEN-T vahendid nõuavad 2007.–2020. aastal kokku 500 miljardi euro ulatuses investeringuid; peab seega vajalikuks TEN-T vahendite suurendamist järgmises mitmeaastases finantsraamistikus koos suurema kooskõlastamisega ELi ja liikmesriikide vahel, nagu ka TEN-T-le ettenähtud vahendite ja transpordiprojektide rahastamise vahel ühtekuuluvuspoliitika ja territoriaalse koostöö raames, kasutades sel moel paremini olemasolevaid rahastamisvahendeid; rõhutab rolli, mida ka innovatiivsed finantsvahendid, sh riikliku ja erasektori partnerlused ning projektivõlakirjad, võivad mängida nende projektide rahastamisel; on seisukohal, et Ühtekuuluvusfondist kaetavad kulutused peaksid sõltuma Euroopa transpordipoliitika üldpõhimõtete järgimisest; usub, et TEN-T rahastamine peaks aktiivselt integreerima majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärgi ning jätkusuutliku arengu kohustusi, et täita Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgi;
97. kutsub komisjoni üles võtma eelkõige arvesse vajadust viia kauba- ja reisijatevood üle säästlikumatele ja tõhusamatele transpordivõrgudele, tagades samal ajal tõhusa koosmodaalsuse; on seisukohal, et TEN-T suuniste eelseisval läbivaatamisel tuleb leida lahendus riikide ja piiriüleste raudteesüsteemide koostoimimisvõimele ja kehtestada tingimuslikkus ELi kulutuste osas, et saavutada tõeline ühtne Euroopa raudteepoliitika ja kindlustada suurem siseveetranspordi ja merelühisõidu kasutamine;

Turism

98. tuletab meelde, et turism on Lissaboni lepingu kohaselt uus Euroopa Liidu pädevus, mis peab seetõttu kajastuma ka järgmises mitmeaastases finantsraamistikus; rõhutab olulist panust, mille turism annab Euroopa majandusse, ja usub, et Euroopa turismistrateegia eesmärk peaks olema suurendada sektori konkurentsivõimet ja selle toetamiseks tuleks järgneval perioodil ette näha piisavad rahalised vahendid;

Merenduspoliitika

99. tunnistab, et meri ja ookeanid on ülemaailmses majanduskasvus edaspidi üha enam kesksel kohal; on seisukohal, et integreeritud merenduspoliitikat tuleb jätkata ning see tuleb suunata ranniku- ja merealade probleemide lahendamisele, toetades nn sinist kasvu ja säästvat meremajandust; nõuab, et EL suurendaks oma jõupingutusi toetamiseks kaugeleulatuvat ELi merenduspoliitikat, mis lubab Euroopal kinnitada oma rahvusvahelist positsiooni kõnealusel strateegilises sektoris; rõhutab, et sellele poliitikavaldkonnale tuleb võimaldada piisavad eelarvelised vahendid;

Kodakondsus, vabadus, turvalisus ja õigus

Euroopa kultuuri ja mitmekesisuse edendamine

100. rõhutab, et Euroopa kodakondsuse edendamisel on otsene mõju eurooplaste igapäevaelule ning see aitab paremini mõista liidu poliitika pakutavaid võimalusi ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas ja aluslepingutes sätestatud põhiõiguseid; on veendunud, et kodakondsuse valdkonnale tuleb tagada piisav rahastamine;
101. rõhutab, et noorte ja kultuuriga seotud poliitikavaldkonnad on olulised ja esimeste poliitikavaldkondade hulgas, mida hinnatakse nende lisandväärtuse ja kodanikeni jõudmise pärast; nõuab, et EL ja liikmesriigid tunnustaksid kultuuri- ja loovtööstuste suurenevat tähtsust Euroopa majanduses, ja nende ülekanduvat mõju teistele majandussektoritele; rõhutab, et nende poliitikavaldkondade täieliku potentsiaali saab ära kasutada ainult siis, kui neile eraldatakse piisavad rahalised vahendid ning nõuab nende potentsiaali täielikku ära kasutamist maaelu arendamise ja ühtekuuluvuspoliitika raames;
102. tuletab meelde spordi olulisust tervise, majanduskasvu ja töökohtade, turismi ja sotsiaalse kaasamise seisukohast ning asjaolu, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 165 antakse ELile selles valdkonnas uusi pädevusi; peab kiiduväärseks komisjoni teatist „Euroopa mõõtme arendamine spordis”⁵, mis on esimene samm spordi ja eelkõige igapäevase liikumise lisandväärtuse hindamisel ning spordi ühiskondlikule, majanduslikule ja organisatsioonilisele mõõtmele keskendumisel;

Noortepoliitika

103. rõhutab, et noored peaksid kujutama endast liidu jaoks prioriteeti ja et noorte mõõde peaks olema nähtav ning seda peaksid tugevdama poliitikasuunad ja programmid; usub, et noori tuleks käsitleda ELi valdkonnaülese teemana, arendades erinevate noorte, hariduse ja liikuvusega seotud poliitikavaldkondade vahelisi koostoimeid; tervitab juhtalgatust „Noorte liikuvus” kui Euroopa 2020. aasta strateegia nurgakivi; rõhutab eelkõige, et noortega seotud programmid nagu elukestva õppe programm ja programm „Aktiivsed noored”, mille kulud osaleja kohta on madalad ja mis seega on väga tõhusad, tuleks säilitada eraldiseisvate programmidenä järgmises mitmeaastasest finantsraamistikus, ning et nad vääriksid tunduvalt suuremaid investeeringuid;

Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala

104. rõhutab, et Lissaboni lepingus sätestatud põhiõiguste ja võrdõiguslikkuse vastupidava kultuuri loomine peab jääma Euroopa jaoks prioriteediks; toonitab, et neid väärtusi tuleb eelarves läbivalt arvesse võtta ja sellega seoses tuleb tagada piisav ja sihipärane rahastamine;
105. märgib, et liidu majanduslik, kultuuriline ja sotsiaalne kasv saab edukalt toimuda ainult stabiilses, õiguspärases ja turvalises keskkonnas, kus austatakse ja järgitakse põhiõiguseid ning on tagatud kodanikuvabadused; on seetõttu seisukohal, et tõhus õigus- ja sisepoliitika on majanduse taastumise eeltingimus ning tähtis element laiemas poliitilises ja strateegilises kontekstis; rõhutab, kui oluline on ELi sisepoliitika valdkonna prioriteetide muutmine liidu välismõõtme, sealhulgas Euroopa naabruspoliitika peavooluks, võttes eriti arvesse suureneva rände tulevast mõju

⁵ KOM(2011)0012

kolmandatele riikidele suunatud ELi poliitika arengule; rõhutab sisserände-, varjupaiga- ja julgeolekupoliitika piisava rahastamise vajadust ning samuti ELi prioriteetide arvessevõtmist nende rakendamisel;

106. rõhutab, et pakilistes sisserände- ja varjupaigaküsimustes, samuti liidu välispiiride haldamises on vaja integreeritud lähenemisviisi, piisavalt rahalisi vahendeid ja eriolukordadega hakkama saamise abivahendeid, mis tehakse kättesaadavaks kõikide liikmesriikide inimõiguste austamise ja solidaarsuse vaimus, pidades kinni riiklikest vastutusaladest ja selgesti määratletud ülesannetest; märgib sellega seoses, et FRONTExi, Euroopa Varjupaigaküsimuste tugiameti ning solidaarsuse ja rändevoogude juhtimise fondide suurenenud probleeme tuleb õigeaegselt arvesse võtta;
107. märgib, et vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala rahastamise osakaal on liidu eelarves suhteliselt väike, ning rõhutab, et tulevases mitmeaastases finantsraamistikus peab see poliitikavaldkond saama piisavad ja objektiivselt põhjendatud rahalised vahendid, et liit saaks oma tegevust ellu viia, eriti pidades silmas Stockholmi programmis ja Lissaboni lepingus kindlaks määratud uusi ülesandeid;
108. rõhutab parema sünergia arendamise vajadust erinevate fondide ja programmide vahel ning osutab asjaolule, et fondide haldamise lihtsustamine ja ristrahastamise lubamine võimaldab eraldada ühistele eesmärkidele rohkem vahendeid; tervitab komisjoni kavatsust vähendada sisepoliitika eelarveliste vahendite koguarvu kahesambalisse struktuuri ja võimaluse korral ühise juhtimise alla; usub, et see lähenemisviis peaks andma märkimisväärse panuse praeguste fondide ja programmide suurendatud lihtsustamisele, otstarbekamaks muutmisele, konsolideerimisele ja läbipaistvamaks muutmisele; rõhutab siiski vajadust tagada, et sisepoliitika eri eesmärgid ei läheks segamini;

Globaalne Euroopa

109. kordab, et on sügavalt mures liidu välistegevuse kroonilise alarahastatuse ja teravate paindlikkusprobleemide pärast, mis on tingitud välissündmuste prognoosimatusest ning korduvatest rahvusvahelistest kriisidest ja hädaolukordadest; rõhutab seepärast vajadust viia paremini kooskõlla välispoliitika eesmärgid ja vahendid, tagades piisavad rahalised vahendid ja tõhusad paindlikkusmehhanismid, et liit saaks reageerida ülemaailmsetele probleemidele ja ootamatutele sündmustele; kordab oma nõudmist, et liidu uutest kohustustest ja ülesannetest tulenevad kulutused tuleb varem kavandatud summadele juurde lisada, et vältida olemasolevate prioriteetide ohtu seadmist;
110. juhib tähelepanu vastuolule liidu üleilmse rahalise abi taseme ja tema sageli piiratud mõju vahel asjaomastel läbirääkimistel ning rõhutab vajadust suurendada liidu poliitilist rolli ja mõjuvõimu rahvusvahelistes institutsioonides ja foorumites; usub, et EL peaks saavutama poliitilise rolli, mis on vastavuses ELi finantsabi suurusega;

Euroopa välisteenistus

111. märgib, et Euroopa välisteenistus on ülesehitusetapis; rõhutab, et nõukogu 20. juuli 2010. aasta otsuse kohaselt tuleks Euroopa välisteenistuse loomisel juhinduda

kulutõhususe põhimõttest, mille eesmärk on eelarve neutraalsuse saavutamine⁶; rõhutab, et uut teenistust on vaja piisavalt rahastada, et EL võiks täita oma eesmärgid ja rolli ülemaailmse osalejana; rõhutab seepärast, et uus teenistus peab täielikult ära kasutama suuremat tõhusust, mis tuleneb liidu tasandil vahendite koondamisest, ning sünergiaid liikmesriikidega, et vältida dubleerimist, olemasolevat või võimalikku kattumist, vastuolusid ja ebaühtlust ning võimaldada kulude vähendamist ja kokkuhoidu kõikides riiklikes eelarvetes, näidates seeläbi liidu diplomaatia tõelist lisandväärtust;

Vaesuse leevendamine

112. tuletab meelde, et aastatuhande arengueesmärkide saavutamise tähtaeg (2015) ning ametliku arenguabi kollektiivne eesmärk 0,7% kogurahvatulust langevad järgmise mitmeaastase finantsraamistiku perioodi; rõhutab seepärast, et on vaja sobivat üldist arenguabi ja rahastamise taset, et liit ja selle liikmesriigid võiksid täita oma rahvusvahelised arenguga seotud kohustusi, sh Kopenhaageni ja Cancúni kokkulepetega võetud rahalisi kohustusi; rõhutab lisaks, et ka tulevased toetamislubadused, mille eesmärk on aidata arengumaadel kliimamuutusega võidelda või nende tagajärgedega kohaneda, peavad olema täiendavad, säilitades samal ajal sidususe mõlema poliitika vahel; nõuab tungivalt, et liikmesriigid alustaksid kohest tegevust, et täita oma ametliku arenguabi eesmärgid ja arengulubadused;
113. rõhutab vajadust saavutada õige tasakaal ühelt poolt otsese eelarvetoetuse ja teiselt poolt jätkusuutlike projektide rahastamise vahel; rõhutab, et arenguabi tuleks kulutada kaasaval viisil, et see jõuaks kõige marginaalsemate ja tõrjutumate elanikkonnagruppideni;
114. nõuab taas kord Euroopa Arengufondi (EAF) eelarvesse kandmist; rõhutab siiski, et EAFi ELi eelarvesse kandmine ei tohi viia arengu jaoks ette nähtud assigneeringute üldise vähendamiseni ja peab tagama prognoositavuse;
115. usub, et Euroopa Komisjon / Euroopa välissteenistus peaksid korrapäraselt hindama ELi abi mõju, et parandada ELi tulevase arenguabi tõhusust ja tekitada parema sünergia ELi ja riikliku tasandi arenguabi vahel kooskõlas Pariisi deklaratsiooniga;
116. leiab, et on tähtis, et ELi poolt antav arenguabi edendaks abisaavate riikide säästvat arengut; rõhutab, et selle eesmärgi täitmiseks tuleb läbi viia hindamised ja kehtestada kriteeriumid;
117. märgib, et suurim osa maailma vaestest elab tärkava turumajandusega riikides; märgib samas, et selleks et neid valitsusi oma riigis vaesuse vähendamisse paremini kaasata, tuleks nende riikidega tehtava arengukoostöö jaoks võtta järk-järgult kasutusele alternatiivsed lahendused, nt kaasrahastamine;

ELi väärtuste propageerimine ja huvide kaitsmine kogu maailmas

118. rõhutab, et ELi välispoliitika peaks põhinema liidu aluspõhimõtetele ja väärtustele, st

⁶ Nõukogu 20. juuli 2010. aasta otsus 11665/1/10, millega määratakse kindlaks Euroopa välissteenistuse korraldus ja toimimine

demokraatial, inimõiguste, mitmekesisuse ja põhivabaduste austamisel ning õigusriigi põhimõttel; kordab taas, et liidule on vaja anda rohkem piisavaid ja sihtotstarbelisi vahendeid nende väärtuste edendamiseks kogu maailmas ning rahu ja stabiilsuse laiendamisel oma naabruses; toonitab demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi kaudu antud erilist panust;

119. on seisukohal, et ELil on rahvusvahelise kogukonna ees eriline vastutus edendada julgeolekut, demokraatiat ja heaolu oma naabrusriikides, kus majanduslik areng ja edukas stabiilsus on ELi otsestes huvides; on seega seisukohal, et tihedate ja tõhusate suhete loomine naaberriikidega peaks jääma liidu välispoliitika prioriteediks; rõhutab, et on vaja suuremaid rahalisi kohustusi, et liit võiks lahendada olulised probleemid – toetada üleminekut demokraatiale ja demokraatia tugevdamist, head valitsemistava ja inimõigusi – ning vastata kõrgetele ootustele, mis tulenevad sellest moraalsest kohustusest; usub samas, et raha sihipärane kasutamine on vähemalt sama oluline kui rahastamise tase; nõuab seetõttu, et tugevdataks ELi abiprogrammidesse kuuluvat tingimuslikkuse põhimõtet, eesmärgiga edendada demokraatlikku arengut ja usaldusväärset eelarve haldamist, vähendada korrupsiooni ja suurendada võimekust kasutada ELi toetusi läbipaistval, tõhusal ja vastutusrikkal viisil;
120. märgib, et ELi ootab ees uus laienemisvoor, eelkõige Lääne-Balkani suunal; nõuab, et järgmises mitmeaastases finantsraamistikus võetaks arvesse tulevase laienemise kulusid, konkreetset ühinemiseelse abi rahastamisvahendi piisava rahastamise kaudu; on arvamusel, et ühinemiseelse abi rahastamisvahendi puhul tuleks esmatähtsaks pidada kandidaatriikide vajalike arengute toetamist, et riigid järgiksid ühenduse õigustikku ja hõlbustaksid ELi antud vahendite kasutamist eelkõige kodanikuühiskonna, sotsiaalpartnerite, vähemuste, valitsusväliste organisatsioonide, kultuuripärandi ning kohalike ja piirkondlike ametiasutuste jaoks;
121. rõhutab, et liit peab kiiresti kohandama oma poliitikat tärkava turumajandusega riikide suhtes ning looma nendega strateegilised partnerlused; palub, et komisjon esitaks seoses sellega poliitilise vahendi ametliku arenguabiga mitteseotud tegevuste jaoks, mis siiski kuuluvad mõlemapoolset huvi pakkuvatesse valdkondadesse;
122. on arvamusel, et võttes arvesse üha suurenevaid globaalseid probleeme ja ELi globaalseid kohustusi, eelkõige praeguste araabia riikides toimivate poliitiliste sündmuste taustal, on ELi välisrahastamisvahendite ümberkorraldamine mõõdapäasmatu; pooldab seepärast ELi välisvahendite läbivaatamist ja strateegilisemat kohaldamist ning uute koostöö- ja rakendusmehhanismide vormide väljatöötamist partnerriikidega, et suurendada ELi välistegevuse mõju ja nähtavust ning saavutada ELi välistegevuses üldiselt suurem järjepidevus ja sidusus; rõhutab, et järgmine mitmeaastane finantsraamistik peaks toetama poliitilist ühtekuuluvust, st tagades, et ELi poliitika ning kulutused põllumajandusele, kalandusele, kaubandusele ja energiasektorile ei satuks otseselt vastuollu arengupoliitiliste eesmärkidega;

Kriisiolukordadele reageerimine

123. kordab, et kriiside ennetamine ja haldamine on tähtsad ELi prioriteedid; rõhutab seepärast vajadust tagada selles valdkonnas tõhusad ja piisavalt rahastatud instrumendid; on seisukohal, et praegune stabiliseerimisvahend jääb oluliseks

vahendiks, mis aitab liidul kriisiolukordadele kiiresti reageerida, kuid rohkem tähelepanu tuleks pöörata pikemaajalistele ennetavatele meetmetele, sealhulgas rahu kindlustamisele ja konfliktide ennetamisele paindlikumate geograafiliste programmide abil;

124. usub, et humanitaarabil on ELi välissuhetes väga tähtis osa; märgib, et looduskatastroofid on muutumas üha sagedasemaks ja nende tagajärjed üha laastavamaks, samas kui konfliktid kalduvad olema sagedamini tingitud võitlusest ressursside, nagu energia, vee ja tooraine pärast; rõhutab seetõttu vajadust tagada piisavad eelarveeraldised humanitaarabi rahastamisvahendi ja hädaabireservi jaoks, et vältida Euroopa Komisjoni iga-aastaseid sihtotstarbelisi taotlusi lisavahendite saamiseks; eelarve peaks jääma sõltumatuks, et tagada humanitaarabi neutraalsus ja hoida see lahus muudest (näiteks geopoliitilistest) kaalutlustest ja huvidest;

Haldus

125. usub, et heal tasemel avalik haldus nii liidu kui ka liikmesriikide tasandil on hädavajalik, et saavutada Euroopa 2020. aasta strateegias seatud strateegilised eesmärgid; palub komisjonil esitada selge analüüs 2013. aastale järgneva perioodi halduskulude kohta, võttes asjakohaselt arvesse avaliku sektori vahendite konsolideerimist, Lissaboni lepinguga liidule antud uusi ülesandeid ja volitusi ning inimressursside optimaalse kasutamise, eriti personali ümberpaigutamise ja uute tehnoloogiate abil saavutatavat suuremat tõhusust;
126. juhib tähelepanu sellele, et kõnealuses analüüsis tuleks uurida, mis ulatuses oleks võimalik tekitada sünergiat ja eelkõige säästu, muu hulgas ümberstruktureerimise, täiendava institutsioonidevahelise koostöö, iga institutsiooni ja organi töömeetodite ja töökohtade läbivaatamise, institutsioonide ja ametite ülesannete parema lahutamise, kinnisvarapoliitika, pensionisüsteemide ja muude ELi institutsioonide töötajate personalieeskirjade sätete keskpika ja pikaajalise finantsmõju abil; arwab, et selline analüüs võib näidata, et ELi halduseelarvet on võimalik tervikuna vähendada, kahjustamata seejuures ELi avaliku halduse kõrget kvaliteeti, toimivust ja atraktiivsust;
127. juhib tähelepanu asjaolule, et kui Euroopa Parlamendil oleks ainult üks asukoht, oleks võimalik palju raha kokku hoida;

IV osa. Finantsraamistiku ülesehitus ja struktuur

Prioriteete peegeldav struktuur

128. on seisukohal, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku struktuur peab hõlbustama nii kavandamise järjepidevust kui ka tagama rubriikides ja nende vahel paindlikkuse ning vältima praeguse finantsraamistiku puudusi, eriti seoses puudujääkidega alamrubriigis 1a „Konkurentsivõime majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks”, alamrubriigis 3b „Kodakondsus” ning rubriigis 4 „Välissuhted”; on seisukohal, et mitmeaastase finantsraamistiku struktuur peaks suurendama ELi poliitiliste ja eelarve prioriteetide nähtavust ELi kodanike jaoks; rõhutab sellega seoses vajadust vältida põhjendamatu radikaalseid muudatusi ning konsolideerida ja edasi arendada praegust struktuuri;

129. kordab, et Euroopa 2020. aasta strateegia peaks olema järgmise mitmeaastase finantsraamistiku peamine poliitiline etalon; on seepärast seisukohal, et struktuur peaks peegeldama Euroopa 2020. aasta strateegia aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu mõõdet ning andma sellele poliitilise nähtavuse; seepärast teeb ettepaneku luua uus struktuur, mis koondaks ühte rubriiki kõik jaotisele „Euroopa 2020” vastavad sisepoliitikavaldkonnad;
130. teeb ettepaneku luua Euroopa 2020. aasta strateegia rubriigi alla neli alamrubriiki, mis hõlmavad seotud poliitikavaldkondi, mis peaks samuti soodustama nende paremat koordineerimist ja rakendamise sünergiat; teeb seepärast ettepaneku luua üks alamrubriik teadmistega seotud poliitika jaoks, teine alamrubriik, mis oleks pühendatud ühtekuuluvuspoliitikale, peegeldades selle horisontaalset iseloomu ning panust kõikidesse Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkidesse, ning sotsiaalpoliitikale; kolmas alamrubriik säästvuse ja ressursitõhususega seotud poliitika jaoks ning neljas alamrubriik kodakondsuse jaoks, mille all oleks ühte koondatud praeguse finantsraamistiku alamrubriigid 3a (kodakondsus) ja 3b (vabadus, turvalisus ja õigus), kuna varem on tekkinud probleeme, kui ühte väikesesse alamrubriiki on koondatud mitmeid väikeseid programme;
131. arvab, et järgmises mitmeaastases finantsraamistikus tuleks võimaldada ELi jaoks strateegilise tähtsusega suuremahuliste projektide eraldi piiritlemine Euroopa 2020. aasta strateegia rubriigis; on seisukohal, et ELi eelarvest tuleks neile projektidele määrata pikaajaline toetus, et tagada nende kavandamise järjepidevus ja korraldamise stabiilsus; on seisukohal, et kui mainitud suuremahulised projektid peaksid vajama täiendavaid rahalisi vahendeid, ei tohiks neid leida ELi eelarvest rahastatavate väiksemate edukate projektide arvelt;
132. on seisukohal, et Euroopa 2020. aasta strateegia integreeritud iseloomu arvestades ning selleks, et tagada kooskõla eelarvevahendite ja strateegia arengu vahel, on tingimata vaja tagada Euroopa 2020. aasta strateegia nelja alamrubriigi vahel suurem paindlikkus;
133. tuletab meelde probleeme, mis tekivad juhul, kui ühte väikesesse alamrubriiki on koondatud mitmeid üsna väikeseid programme; teeb seepärast ettepaneku koondada 2007.–2013. aasta finantsraamistiku alamrubriigid 3a (kodakondsus) ja 3b (vabadus, turvalisus ja õigus) ühte alamrubriiki;
134. nõuab välispoliitika rubriigi säilitamist;
135. nõuab halduse rubriigi säilitamist;
136. nõuab mitmeaastase finantsraamistiku üldise varu loomist, mida saaks kasutada kõikide rubriikide puhul, kui jäädakse allapoole mitmeaastase finantsraamistiku üldist ülemmäära ja ületatakse iga rubriigi eraldi olemasolevaid varusid, ning mis võetaks kasutusele iga-aastase eelarvemenetluse käigus; arvab, et sellise varu hulka tuleks samuti kanda kulutamata varud ning eelmise eelarveaasta vabastatud ja kulutamata assigneeringud (kulukohustused ja maksed);
137. on lisaks seisukohal, et läbipaistvuse ja nähtavuse parandamiseks tuleks kasutada lisaks reservvaru, kui jäädakse allapoole omavahendite ülemmäära ja ületatakse mitmeaastase

finantsraamistiku ülemmäära, et hõlmata võimalikke makseviivitusi seoses Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi ja euroalasse mittekuuluvate liikmesriikide maksebilansi toetamiseks loodud keskmise tähtajaga rahalise abi süsteemi laenutagatistega ning ELi eelarve võimalikku sekkumist Euroopa stabiilsusmehhanismi pärast 2013. aastat;

138. nõuab tungivalt, et komisjon esitaks ELi eelarve lisas kõik ELiga seotud kulud, mis tekivad valitsustevahelise menetluse tulemusena väljaspool ELi eelarvet; usub, et selline iga-aastane teave annab täieliku pildi liikmesriikide ELi tasandil tehtud investeeringute kohta;
139. teeb ettepaneku, et ELi eelarves – võib-olla lisas – esitataks selgelt igas ELi poliitikavaldkonnas tehtud kõik investeeringud, ka eelarve eri osadest pärit investeeringud; ühtlasi on seisukohal, et komisjon peaks esitama ka hinnangu kogu programmitöö perioodiks ette nähtud investeerimisvajaduste kohta;
140. nõuab, et komisjon lisaks ELi eelarvepädevatele institutsioonidele edastatud eelarveprojekti üksikasjaliku teabe ELi eelarve tulude kohta; märgib, et tegelikult on kõigi riigieelarvete puhul tavaks esitada koos eelarve tulud ja kulud; usub, et nii säilitatakse pidev arutelu ELi finantsüsteemi üle, ja mõistab täielikult, et praegu ei ole eelarvepädevatel institutsioonidel pädevust teha ettepanekuid muudatuste kohta eelarve tuludes;
141. teeb seega järgmise mitmeaastase finantsraamistiku struktuuri kohta järgmise ettepaneku:

1. Euroopa 2020

1a. Teadmised majanduskasvu tagamiseks

sh teadus- ja uuendustegevus, haridus ja elukestev õpe ning siseturupoliitika.

1b. Ühtekuuluvus majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks

Ühtekuuluvuspoliitika (majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus) ja sotsiaalpoliitika.

1c. Loodusvarade haldus ja säästev areng

Põllumajandus, maaelu areng, kalandus, keskkond, kliimamuutus, energeetika ja transport.

1d. Kodakondsus, vabadus, turvalisus ja õigus

sh kultuur, noored, kommunikatsioon, põhiõigused ning vabadus, turvalisus ja õigus.

2. Globaalne Euroopa

Välistegevus, naabus- ja arengupoliitika.

3. Haldus

LISA

Paindlikkus muutuvate oludega toimetulemiseks

142. kordab oma 25. märtsi 2009. aasta resolutsioonis 2007.–2013. aasta finantsraamistiku vahekokkuvõtte kohta⁷ avaldatud seisukohta, et liidu toimimiseks on vaja tingimata suurendada paindlikkust rubriikide sees ja nende vahel, ja seda mitte ainult selleks, et ELil oleks võimalik lahendada tekkivaid probleeme, vaid ka selleks, et hõlbustada otsustusprotsessi institutsioonides;

Vahekokkuvõte

143. rõhutab, et kui mitmeaastase finantsraamistiku kestus on pikem kui viis aastat, tuleb teha kohustuslik vahekokkuvõtte, mis võimaldab mitmeaastase finantsraamistiku toimimist nii kvantitatiivselt kui ka kvalitatiivselt analüüsida ja sellest ülevaadet saada; rõhutab, et edaspidi peaks vahekokkuvõttest saama õiguslikult siduv kohustus, mis on sätestatud mitmeaastase finantsraamistiku määruses ja millel on konkreetne menetlus – sealhulgas kohustuslik ajakava –, mis tagab parlamendi täieliku osaluse seadusandja ja eelarvepädeva institutsioonina; rõhutab, et kui vahekokkuvõttes tehakse kindlaks, et ülemmääradest kestuse lõpuni jäänud ajavahemikuks ei piisa, peaks olema tagatud reaalne võimalus neid muuta;

Ülemmäärade muutmine

144. rõhutab, et paindlikkuse määr, mida läbivaatamismehhanism tegelikult võimaldab, sõltub selle kasutamise menetlusest ning nõukogu on üldiselt selle kasutamise vastu; et kulude ülemmäärade kohandamine jääks reaalseks võimaluseks, peab hädavajalikuks, et tulevane läbivaatamismehhanism näeks ette lihtsustatud menetluse kokkulepitud piirides muudatuste tegemiseks; lisaks sellele nõuab, et jääks alles võimalus suurendada finantsraamistiku üldist ülemmäära;

Piisavate varude ja paindlikkuse tagamine ülemmäärade piires

145. rõhutab vajadust tagada iga rubriigi jaoks piisav varu; võtab huviga teadmiseks komisjoni ettepaneku kehtestada varude jaoks kindel protsentuaalne määr; on siiski seisukohal, et see võimalus võib anda suurema paindlikkuse üksnes siis, kui tulevased ülemmäärad on piisavalt kõrged ja annavad täiendava liikumisruumi;
146. rõhutab, et ülemmäära piires tuleks paindlikkust igal võimalikul viisil suurendada, ning väljendab heameelt ettepanekute üle, mille komisjon ELi eelarve läbivaatamise raames tegi;
147. peab vajalikuks säilitada võimalus koondada kulutused rubriigi mitmeaastase rahastamiskava algusesse või lõppu, et võimaldada tsüklilisusevastaseid meetmeid ja mõistlikke vastumeetmeid suurematele kriisidele; on seisukohal, et kehtiv paindlikkuse süsteem õigusaktide puhul on praeguses finantsraamistikus piisavalt hästi toiminud; nõuab seepärast, et 5%-line paindlikkuskünnis üle või alla kaasotsustamisel fikseeritud

⁷ ELT C 117 E, 6.5.2010, lk 95.

summast säilitataks järgmises finantsraamistikus;

148. on veendunud, et ühe aasta eelarve kasutamata varud, vabastatud ja kasutamata (nii kulukohustuste kui ka maksete) assigneeringud tuleks järgmisesse aastasse üle kanda ning need peaks moodustama mitmeaastase finantsraamistiku koguvaru, mida saab siduda erinevate rubriikidega olenevalt nende hinnangulistest vajadustest; usub seepärast, et ELi eelarve jaoks eraldatud raha tuleb kasutada ainult antud kontekstis ja mitte tagastada liikmesriikidele nagu praegu;
149. on lisaks arvamusel, et neid ettepanekuid tuleb täiendada paindliku rubriikidevahelise ümberpaigutamisega vastava aasta piires ja alamrubriikide vahelise paindlikkuse suurendamisega;
150. kordab, et otsustusprotsess peab olema selline, mis võimaldab neid vahendeid tulemuslikult kasutada;

Paindlikkusmehhanismid

151. peab hädavajalikuks säilitada erivahendid (paindlikkusinstrument, Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond, Euroopa Liidu solidaarsusfond, hädaabireserv), mida saab vajaduse korral kasutusele võtta, lihtsustades veelgi nende kasutamist ning andes neile piisavad vahendid, samuti luues vajaduse korral uusi instrumente tulevikus; rõhutab, et seda tüüpi täiendavate rahastamisallikate kasutuselevõtmisel tuleb järgida ühenduse meetodit;
152. on arvamusel, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on olnud edukas ELi solidaarsuse ja toetuse andmisel globaliseerimise ja globaalse finants- ja majanduskriisi tagajärgede tõttu koondatud töötajatele, ja see tuleks seetõttu järgmises mitmeaastases finantsraamistikus säilitada; on siiski seisukohal, et fondist antava toetuse rakendamise kord on liiga aeganõudev ja koormav; palub komisjonil pakkuda välja võimalusi, kuidas korda edaspidiseks lihtsustada ja menetlust lühendada;
153. usub, et paindlikkusinstrument, mis on paindlikkusmehhanismidest kõige täielikumalt rakendatud, on olnud täiendava paindlikkuse tagamisel hädavajalik; teeb ettepaneku paindlikkusinstrumendi esialgset summat märkimisväärselt suurendada ja seejärel suurendada seda kogu finantsraamistiku kestuse jooksul aasta-aastalt ning säilitada võimalus kanda iga-aastasest summast kasutamata jäänud osa üle kuni aastani $n+2$;
154. märgib, et viimastel aastatel on loodus- ja humanitaarkatastroofidele kiireks reageerimiseks ette nähtud vahendid olnud ebapiisavad; nõuab seepärast hädaabireservi vahendite märkimisväärselt suurendamist, samuti võimalust kasutada seda instrumenti mitme aasta jooksul;

Mitmeaastase finantsraamistiku kestus

155. rõhutab, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kestuse valikul tuleks leida õige tasakaal programmitsükli ja konkreetsete meetmete rakendamise stabiilsuse ning institutsioonide, eelkõige Euroopa Komisjoni ja Euroopa Parlamendi poliitiliste tsükli kestuse vahel; tuletab meelde, et pikem periood nõuab suuremat paindlikkust;

156. on arvamusel, et viieaastane tsükkel vastab täielikult Euroopa Parlamendi väljendatud soovile viia mitmeaastase finantsraamistiku kestus demokraatliku järelevalve ja vastutuse huvides võimalikult hästi kooskõlla institutsioonide poliitiliste tsüklitega; tunneb siiski muret selle pärast, et viieaastane tsükkel võib praeguses etapis olla liiga lühike selliste poliitikavaldkondade jaoks, kus on vaja pikemaajalist kavandamist (nt ühtekuuluvus, põllumajandus, üleeuroopalised võrgud), ega vastaks täielikult nende valdkondade kavandamis- ja rakendamistsükli nõuetele;
157. märgib, et kümneaastane finantsraamistik, mille komisjon eelarve läbivaatamisel välja pakkus, võiks tagada olulise stabiilsuse ja prognoositavuse finantsplaneerimise perioodi jaoks, ent kuna üldised ülemmäärad ja peamised õigusaktid kinnitatakse kümneks aastaks, suurendaks see finantsraamistiku jäikust ning teeks uute olukordadega kohandamise väga keeruliseks; on seisukohal, et 5+5 tsükli võiks ette näha vaid juhul, kui nõukoguga lepatakse kokku ja finantsraamistiku määruses sätestatakse maksimaalne paindlikkus, sealhulgas kohustuslik vahekokkuvõte;
158. on seisukohal, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku puhul tuleks üleminekulahendusena eelistada seitsmeaastast tsüklit (aastani 2020), sest see annaks suurema stabiilsuse, tagades programmide järjepidevuse pikemaks perioodiks, ning ühtlasi seostuks selgelt Euroopa 2020. aasta strateegiaga; rõhutab siiski, et kõigi järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kestuse variantide eelduseks on piisav rahastamine ning piisav ja hästi rahastatud paindlikkus raamistiku piires ja sellest väljaspool, et vältida 2007.–2013. aasta raamistiku puhul esinenud probleeme;
159. on seisukohal, et otsustamine uue seitsmeaastase finantsraamistiku kasuks ei tohiks välistada võimalust valida 2021. aastast alates viieaastane või 5+5aastane periood; on endiselt veendunud, et finantsplaneerimise sünkroniseerimine komisjoni ja Euroopa Parlamendi ametiajaga suurendab demokraatlikku vastutust, aruandekohustust ja seaduspärasust;

V osa. Eesmärkide ja vahendite kooskõla: seos kulutuste ja ELi rahastamissüsteemi reformi vahel

Piisavad eelarvevahendid

160. on täiel määral teadlik keerulistest parandustest, mida paljud liikmesriigid oma riigieelarvesse teevad, ning kordab, et Euroopa lisandväärtuse saavutamine ja usaldusväärse finantsjuhtimise – tõhusus, tulemuslikkus ja ökonoomsus – tagamine peaksid rohkem kui kunagi varem olema ELi eelarve juhtpõhimõteteks;
161. rõhutab, et hoolimata teostatavatest säästudest ei ole ELi eelarve, mis moodustab praegu üldisel tasemel 1% kogurahvatulust, võimeline katma täiendavat rahastamisvajadust, mis tuleneb aluslepingust ja praegustest poliitilistest prioriteetidest ja võetud kohustustest, nagu:
- Euroopa 2020. aasta strateegia peamiste eesmärkide saavutamine tööhõive, teadus- ja arendustegevuse, kliima ja energia, haridusvaldkonnas ja vaesuse vähendamise valdkonnas;

- teadus- ja uuendustegevuse valdkonna kulutuste suurendamine praeguselt 1,9%-lt 3%-ni SKPst, millega lisandub kuni 130 miljardit eurot avaliku ja erasektori kulutusi aastas;
- vajalikud investeeringud infrastruktuuri; nõukogu poolt vastu võetud suurte projektide, nagu ITER, Galileo ja Euroopa kosmosepoliitika, vajalik, täiemahuline ja läbipaistvalt arvatud rahastamine,
- praegu veel määramata vajalikud lisaassigneeringud ühise välis- ja julgeolekupoliitika valdkonnas, sealhulgas Euroopa välisteenistusele ja Euroopa naabruspoliitikale;
- täiendav rahastamisvajadus, mis on seotud ELi edasise laienemisega;
- praeguse Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi ja pärast 2013. aastat toimiva Euroopa stabiilsusmehhanismi rahastamine eesmärgiga anda euroalale ja ELile võlakriisist ülesaamiseks vajalik eelarvestabiilsus;
- aastatuhande arengueesmärgi saavutamiseks seotud rahaline kohustus eraldada 0,7% kogurahvatulust arenguabile, s.o umbes 35 miljardit eurot aastas lisaks praegu kulutatavale 0,4%-le kogurahvatulust;
- Kopenhaageni ja Cancúni kokkulepetest tulenevad lubadused aidata arengumaid kliimamuutusega võitlemisel ja selle mõjudega kohanemisel, mis peaksid olema aastatuhande arengueesmärkide raames võetud kohustuste suhtes uue ja täiendava iseloomuga ning ulatuma 2020. aastaks 100 miljardi dollarini aastas, millest kolmandik tuleb kanda ELil;

162. on seetõttu kindlalt seisukohal, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku külmutamine 2013. aasta tasemel, mida mõned liikmesriigid nõuavad, ei ole arvestatav võimalus; juhib tähelepanu sellele, et isegi kui järgmise mitmeaastase finantsraamistiku vahendite summa oleks 2013. aasta tasemest⁸ vähemalt 5% suurem, oleks võimalik liidu kokkulepitud eesmärkide ja kohustuste ning liidu solidaarsuse põhimõtte täitmiseks anda kõigest piiratud panus; on seetõttu veendunud, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku vahendid peavad suurenema vähemalt 5%; palub nõukogul, juhul kui ta ei jaga seda vaatenurka, selgelt välja tuua, millised poliitilised prioriteedid või projektid võiks täielikult peatada, hoolimata nende tõendatud lisandväärtusest Euroopa jaoks;

⁸ 2013. aasta tase: 1,06% kogurahvatulust; 2013. aasta tase + 5%: 1,11% kogurahvatulust; mõlemad on kulukohustuste assigneeringud 2013. aasta püsihindades. Need arvud põhinevad eeldusel, et mitmeaastase finantsraamistiku kestus on 7 aastat, ning lähtutud on järgmistest komisjoni hinnangutest ja prognoosidest:

- eelarve peadirektoraadi 2011. aasta maikuu prognoos 2012. aasta kogurahvatulu kohta: 13 130 916,3 miljonit eurot (2012. aasta hindades);
- majandus- ja rahaküsimuste peadirektoraadi 2011. aasta jaanuaris koostatud hinnangu järgi on kogurahvatulu nominaalkasv 2011.–2013. aastal 1,4% ja 2014–2020. aastal 1,5%.

NB! Arvud võivad muutuda sõltuvalt komisjoni hinnangute ja prognooside muutmise ning aluseks olevast aastast ja kasutatud hindadest (jooksev- või püsihinnad).

163. kordab, et ilma piisavate lisavahenditeta 2013. aastale järgneva perioodi mitmeaastases finantsraamistikus ei saa liit täita olemasolevaid poliitilisi eesmärke, mis on seotud Euroopa 2020. aasta strateegiaga, ega Lissaboni lepinguga liidule antud uusi ülesandeid, rääkimata ootamatutele sündmustele reageerimisest;
164. märgib, et omavahendite ülemmäär ei ole muudetud 1993. aastast saadik; on arvamisel, et omavahendite ülemmäär võib olla vaja järk-järgult kohandada, kuna liikmesriigid annavad liidule uusi pädevusi ja rohkem eesmärke; on seisukohal, et omavahendite ülemmäär⁹, mille nõukogu kehtestas ühehäälselt, annab küll piisava eelarvelise tegevusruumi, et täita liidu kõige kiireloomulisemad ülesanded, kuid oleks siiski ebapiisav selleks, et ELi eelarve võiks saada kasulikuks vahendiks Euroopa majanduse juhtimisel või olla suureks abiks ELi tasandil Euroopa 2020. aasta strateegiasse investeerimisel;

Läbipaistvam, lihtsam ja õiglasem rahastamissüsteem

165. tuletab meelde, et Lissaboni lepingus on sätestatud, et eelarvet rahastatakse täielikult omavahenditest, ilma et see piiraks muid tulusid; rõhutab, et viis, kuidas omavahendite süsteem on arenenud (tõelised omavahendid on järk-järgult asendatud nn „liikmesriikide osamaksudega”), asetab ebaproportsionaalselt suure rõhu liikmesriikide vahelisele netobilansile ning on seega vastuolus ELi solidaarsuse põhimõttega, kahjustab Euroopa ühishuvi ja eirab suurel määral Euroopa Liidu lisandväärtust; märgib, et praktikas tähendab asjade selline seis, et eelarve suurust mõjutab üksikute liikmesriikide finantsolukord ja suhtumine ELi; nõuab seetõttu kindlalt põhjalikku ELi vahendite reformi, et viia ELi eelarve rahastamise uuesti vastavusse aluslepingu vaimu ja nõuetega;
166. on seisukohal, et reformi peamine eesmärk on saavutada sõltumatu, ausam, läbipaistvam, lihtsam ja õiglasem rahastamissüsteem, mis oleks kodanikele arusaadavam ja teeks nende panuse ELi eelarvesse selgemaks; nõuab sellega seoses praeguste tagasimaksete, erandite ja korrektsioonimehhanismide kaotamist; on veendunud, et liidu ühe või mitme tõelise omavahendi kasutuselevõtmine kogurahvatulul põhineva süsteemi asendamiseks on hädavajalik, kui liit kavatab üldse jõuda eelarveni, mida finantsstabiilsusesse ja majanduse taastumisse märkimisväärseks panustamiseks vajab; tuletab meelde, et mis tahes muudatusi omavahendites tuleb viia ellu kooskõlas liikmesriikide sõltumatusega eelarveküsimustes; rõhutab sellega seoses, et liidul peaks olema võimalik koguda omavahendeid otse, sõltumata riikide eelarvetest;
167. rõhutab, et omavahendite süsteemi ümberstruktureerimine ei puuduta mitte ELi eelarve suurust, vaid selle eesmärk on leida tõhusam vahendite valik ELi kokkulepitud poliitikavaldkondade ja eesmärkide rahastamiseks; juhib tähelepanu sellele, et uue süsteemi kasutuselevõtt ei suurendaks kodanike üldist maksukoormust, vaid vähendaks hoopis koormust riikide eelarvetele;
168. rõhutab, et Euroopa Parlament on ainus parlament, kel on sõnaõigus kulude osas, aga mitte tulude osas; rõhutab seetõttu, et ELi vahendite demokraatlik reform on

⁹ 1,23% liikmesriikide kogurahvatulust maksete assigneeringutena ja 1,29% kulukohustuste assigneeringutena.

hädavajalik;

169. võtab teadmiseks võimalikud uued omavahendid, mille kohta komisjon oma teatises eelarve läbivaatamise kohta ettepaneku tegi (finantssektori maksustamine, enampakkumine heitkogustega kauplemise süsteemi raames, lennutranspordiga seotud ELi maks, käibemaks, energiamaks, ettevõtte tulumaks); ootab nende võimaluste mõjuanalüüsi tulemusi, sealhulgas ELi finantstehingute maksu kehtestamise mitmete võimaluste teostatavusuuringut (muu hulgas tuleks uurida ka asjaomaseid kogumismehhanisme) seoses seadusandliku ettepanekuga, mille komisjon esitab 1. juulil 2011;

VI osa. Sujuva ja tõhusa institutsioonidevahelise läbirääkimisprotsessi suunas

170. tuletab meelde, et Lissaboni lepingu kohaselt peab nõukogu, kes tegutseb ühehäälselt, saama mitmeaastase finantsraamistiku vastuvõtmiseks parlamendilt selle liikmete enamuse poolt antud nõusoleku;
171. rõhutab rangeid enamuse nõudeid nii parlamendi kui ka nõukogu jaoks ning seda, kui tähtis on täielikult ära kasutada ELi toimimise lepingu artikli 312 lõike 5 sätet, milles nõutakse, et Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon võtaksid kogu finantsraamistiku vastuvõtmise menetluse jooksul kõik vajalikud meetmed asjaomase vastuvõtmise hõlbustamiseks; märgib, et sellega kohustatakse selgelt institutsioone pidama läbirääkimisi, et jõuda kokkuleppele tekstis, millele Euroopa Parlament võib oma nõusoleku anda; juhib lisaks tähelepanu sellele, et kui mitmeaastast finantsraamistikku ei ole 2013. aasta lõpuks vastu võetud, pikendatakse ülemmäärasid ja teisi 2013. aastale vastavaid sätteid nii kauaks, kuni uus mitmeaastane finantsraamistik vastu võetakse;
172. väljendab heameelt nõukogu eesistujariikide lubaduse¹⁰ üle tagada kogu tulevase mitmeaastase finantsraamistiku vastuvõtmise menetluse jooksul avatud ja konstruktiivne dialoog ja koostöö Euroopa Parlamendiga ning kinnitab taas oma tahet teha antud läbirääkimisprotsessi jooksul nõukogu ja komisjoniga tihedat koostööd täielikus kooskõlas Lissaboni lepingu sätetega;
173. nõuab seepärast tungivalt, et nõukogu ja komisjon järgiksid aluslepingut ning teeksid kõik vajalikud jõupingutused, et mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimisprotsessi praktilise töömeetodi osas parlamendiga kiiresti kokkuleppele jõuda; rõhutab taas tulude reformi ja kulude reformi seotust ning nõuab seetõttu nõukogult kindlat lubadust arutada mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimiste raames ettepanekuid uue omavahendite süsteemi kohta;
174. nõuab, et ELi tasandil alustataks laiapõhjalist avalikku arutelu liidu mitmeaastase finantsraamistiku eesmärgi, ulatuse ja suuna ning finantsraamistiku tulusüsteemi reformi üle; teeb eelkõige ettepaneku kutsuda kokku liidu tulevase rahastamise teemaline konvendiks liigitatav konverents, kuhu peavad olema kaasatud Euroopa Parlamendi ja riiklike parlamentide liikmed;

o

¹⁰ Peaminister Yves Leterme'i 8. detsembri 2010. aasta kiri president Buzekile.

176. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, teistele asjaomastele institutsioonidele ja asutustele ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

SELETUSKIRI

Raportöör püüdis käesoleva raporti projektiga tuua kokkuvõtlikult välja olulisemad aspektid aruteludest, mis on seni toimunud 2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvehandite erikomisjonis, et anda esimesed vastused ja poliitilised suunised mitmete komisjoni volituste piiresse kuuluvatele küsimustele. Kuna komisjon ei ole veel kõikide aspektide läbivaatamist lõpetanud, ei ole käesoleva raporti projekti sihiks esitada lõplikke seisukohti, vaid pakkuda tasakaalustatud aluse, mille põhjal Euroopa Parlament võiks saavutada laialdase üksmeele.

Sissejuhatus

Eurooplased on ELi suhtes senisest nõudlikumad ja kritiseerivad selle toimimist rohkem kui kunagi varem. Euroopa Liidu käekäigu eest ühise vastutuse taastamine on võimalik üksnes juhul, kui kodanikud on veendunud, et liidus on nende väärtused ja huvid paremini kaitstud. Järgmine mitmeaastane finantsraamistik peaks võimaldama näidata Euroopa kodanikele, et liit on võimeline mõtlema ja tegutsema nende pikaajalistes huvides ning andma tõhusaid tulemusi kindla majanduskasvu ja sisemise ühtekuuluvuse tagamisel.

Kriisi ja riiklike kulutuste range piiramise tõttu on teatavatel liikmesriikidel senisest keerulisem eraldada piisavaid vahendeid mitte ainult selleks, et arendada nende endi majandussüsteemi, vaid ka selleks, et aidata kaasa nende täielikule osalemisele siseturul. See on üks põhjustest, miks ELi tegutsemine on praegu vajalikum kui kunagi varem. ELi meetmeid piiravad vähem igapäevased majandus-, finants- ja poliitilised olud ning tal on seetõttu parimad võimalused pikaajalise kavandamise teostamiseks ja nõutavate kulutuste jaoks vahendite kasutuselevõtmiseks.

ELi eelarve roll

Olukorras, kus paljud liikmesriigid teevad eelarves keerulisi parandusi, tuleb ELi eelarvet põhjendada paremini kui kunagi varem. ELi eelarve peaks andma võimalikult suure Euroopa lisandväärtuse, eelarvet tuleks hallata usaldusväärsetl ning selles peaks kasutama võimalikult palju ära avaliku ja erasektori vahendeid.

Probleemid ja poliitilised prioriteedid

Ükskõik, kas tegemist on demograafilise ja majanduse olukorra suhtelise halvenemise, kliimamuutuse või energianappusega, probleeme saab tõeliselt mõista ja lahendada üksnes juhul, kui need vaadeldakse piirkondlike ja üleilmsete olude taustal. See on see koht, kus EL kui terviklik jõud, mis on midagi enam kui lihtsalt liikmesriikide summa, saab tõendada oma väärtust. Edu on võimalik saavutada vaid koostööd tehes. Lahendamist vajavad probleemid on liiga suured selleks, et ükski Euroopa riik suudaks nendega iseseisvalt toime tulla.

ELi lahendus nendele probleemidele seisneb Euroopa 2020. aasta strateegias. Nimetatud strateegia peaks aitama Euroopal kriisist taastuda ja tulla sellest välja tugevamana tänu töökohtade loomisele ning arukale, jätkusuutlikule ja kaasavale majanduskasvule. Raportöör on seetõttu arvamusel, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku poliitiliseks sihiks tuleks seada Euroopa 2020. aasta strateegia ning kajastada selle eesmärgi. Mitmeaastases

finantsraamistikus peaks lisaks kajastuma Lissaboni lepingu jõustumine, mis tugevdab ELi poliitikat ja loob uusi pädevusvaldkondi.

Eespool toodut silmas pidades toob raportöör välja mõned järgmise mitmeaastase finantsraamistiku jaoks keskse tähtsusega prioriteedid, mis jagunevad järgmiste teemade kaupa: teadmised majanduskasvu tagamiseks; ühtekuuluvus majanduskasvu ja tööhõive nimel, loodusvarade haldus ja säästev areng; kodakondsus ning globaalne Euroopa. Raportöör määrab iga prioriteedi puhul kindlaks eelarve- ja õiguslikud suunised. Raportöör kinnitab eelkõige, et ühisele põllumajanduspoliitikale ja ühtekuuluvuspoliitikale järgmises mitmeaastases finantsraamistikus eraldatavad summad ei tohiks olla väiksemad kui käesoleval finantsplaneerimise perioodil.

Struktuur

Järgmise mitmeaastase finantsraamistiku struktuur peaks olema realistlik, hõlbustama kavandamise järjepidevust ning vältima praeguse mitmeaastase finantsraamistiku puudusi, eelkõige rubriigisisese paindlikkuse puudumist. Vastavalt eespool toodud põhjendustele peaks struktuur peegeldama ka Euroopa 2020. aasta strateegia aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu mõõdet ning andma sellele poliitilise nähtavuse. Nimetatud nõudeid silmas pidades teeb raportöör järgmised ettepanekud:

- koondada kõik Euroopa 2020. aasta strateegiaga seotud poliitikavaldkonnad ühte rubriiki;
- luua Euroopa 2020. aasta strateegia rubriigi alla neil alamrubriiki, mis hõlmavad seotud poliitikavaldkondi; anda selleks, et olulisematel kuluvaldkondadel oleks stabiilne finantsplaneerimise raamistik, neljale alamrubriigile rohkem paindlikkust, mis tagaks eelarvehendite kooskõla 2020. aasta strateegia järkjärgulise arenguga;
- säilitada rubriigid, mis käsitlevad välistegevust ja haldust;

Paindlikkus ja kestus

Raportöör on arvamusel, et liidu toimimiseks on vaja tingimata suurendada paindlikkust rubriikide sees ja nende vahel. Vahekokkuvõttest peaks saama õiguslikult siduv kohustus, millega kaasneb reaalne võimalus ülemäärade läbivaatamiseks kooskõlas omavahendeid käsitleva otsusega. Läbivaatismehhanism peaks nägema ette lihtsustatud menetluse kokkulepitud piirides muudatuste tegemiseks. Lisaks tuleks ülemäärade piires suurendada paindlikkust igal võimalikul viisil. Samuti on hädavajalik säilitada ja täiustada praegust eelarveväliste paindlikkusinstrumentide süsteemi, lihtsustades veelgi paindlikkusinstrumentide kasutamist ning andes neile piisavad vahendid.

Järgmises mitmeaastases finantsraamistikus tuleks leida õige tasakaal stabiilsuse, keskpika perspektiivi prognoositavuse ja paindlikkuse vahel. Paindlikkus ja kestus on seega vahetult seotud.

Raportöör tuletab meelde, et Euroopa Parlamendi ammune soov on viia mitmeaastase finantsraamistiku kestus demokraatliku järelevalve ja vastutuse huvides võimalikult hästi kooskõlla institutsioonide poliitiliste tsüklitega, ning on seisukohal, et viieaastane periood võib olla liiga lühike poliitikavaldkondade jaoks, kus kavandamine ja rakendamistsükli nõuded peavad olema pikemaajalised. Teisest küljest võiks mitmeaastast finantsraamistikku kümneks aastaks kavandada vaid juhul, kui nõukogus lepitakse kokku maksimaalses paindlikkuses. Raportöör on seetõttu seisukohal, et uus, kuni 2020. aastani kestav

seitsmeaastane finantsraamistik võiks anda rohkem stabiilsust, sest see tagaks programmide järjepidevuse pikemaks perioodiks ning seostuks ühtlasi selgelt Euroopa 2020. aasta strateegiaga. Ta rõhutab siiski, et selle variandi eelduseks on piisavad üldised ülemmäärad ning küllaldane ja hästi rahastatud paindlikkus raamistiku sees ja sellest väljaspool, et vältida 2007.–2013. aasta raamistiku puhul esinenud probleeme.

Eesmärkide ja vahendite kooskõla

Ilma piisavate lisavahenditeta 2013. aasta järgses mitmeaastases finantsraamistikus ei saa EL korraga täita olemasolevaid poliitilisi eesmärke ja Lissaboni lepinguga antud uusi ülesandeid. Raportöör ei poolda mõnede liikmesriikide üleskutset ELi eelarve külmutamiseks. See takistaks liidu kokkulepitud eesmärkide saavutamist, tooks kaasa vähem tõhusad kulutused liikmesriikide tasandil ning jätkaks lahendamata ühised probleemid, millega ELi kodanikud praegu ja edaspidi kokku puutuvad.

Omavahendite reform

Viis, kuidas ELi omavahendite süsteem on arenenud, asendudes järk-järgult liikmesriikide osamaksudega, mille tõttu nähakse selles liigset koormat riikide eelarvetele, muudab süsteemi reformimise vajalikumaks kui kunagi varem. Omavahendite süsteem paneb ebaproportsionaalselt suurt rõhku liikmesriikidesse suunduvatele ja sealt tulevatele netorahavoogudele, kahjustades seega Euroopa ühishuvi.

Raportöör on nõus sellega, et õiglust, läbipaistvust ja piisavaid eelarvetulusid tagav parandatud süsteem võimaldaks eelarvealases otsustusprotsessis keskenduda liikmesriikide vahelise netobilansi asemel ELi peamistele prioriteetidele, millel on tõeline lisandväärtus. Ta on eelkõige seisukohal, et praeguste erandite ja korrigeerimismehhanismide järkjärguline kaotamine on hädavajalik samm ELi eelarve õigluse ja läbipaistvuse suurendamiseks.

Läbirääkimisprotsess

Järgmine mitmeaastane finantsraamistik võetakse esimest korda vastu uue Lissaboni lepingu kohaselt, mistõttu Euroopa Parlamendi (liikmete enamuse) nõusolek on õiguslikult siduv ja vajalik enne selle vastuvõtmist nõukogus (ühehäälselt). Selleks, et käesolev tömahukas menetlus võiks edeneda, ja kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 312 lõikega 5 kutsub raportöör nõukogu ja komisjoni tungivalt üles tegema kõik selleks, et mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimisprotsessi praktilise töömeetodi osas Euroopa Parlamendiga kiiresti kokkuleppele jõuda, nõukogu peaks seejuures andma kindla lubaduse arutada ettepanekuid uue omavahendite süsteemi kohta.

26.1.2011

ARENGUKOMISJONI ARVAMUS

2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjonile

tulevikku investeerimise ning uue mitmeaastase finantsraamistiku kohta
konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel
(2010/2211(INI))

Arvamuse koostaja: Thijs Berman

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval 2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et paljudes maailma piirkondades on inimeste halva olukorra peamiseks põhjuseks kahjustunud keskkond; arvestades, et mitteametlikult asjaoluga, et areng rajaneb keskkonnal, võib oluliselt vähendada või isegi ohustada abi tõhusust, samal ajal kui keskkonnaküsimustega tegelemine võib selle väärtust suurendada;
 - B. arvestades, et arengu uuendusliku rahastamise juhtgrupi hinnangul on ajavahemikus 2012–2017 rahastamise puudujääk 2015. aastaks aastatuhande arengueesmärkide, ametliku arenguabi eesmärgi (0,7% kogurahvatulust) ja keskkonnakriisi eesmärkide saavutamisel 324–336 miljardit dollarit aastas;
 - C. arvestades, et maailmamajanduse kasvuga ei ole kaasnenud tõhusaid vahendeid maksude kogumiseks üleilmselt majandustegevuselt, et maksta ülemaailmse tähtsusega avalike hüvede eest;
 - D. arvestades, et aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks ning kliimamuutuse leevendamiseks ja sellega kohanemiseks võetud kohustuste täitmiseks on vaja uuenduslikku rahastamist,
1. tuletab meelde, et 2015. aastaks seatud tähtaeg aastatuhande arengueesmärkide ning

ametliku arenguabi eesmärgi (0,7% kogurahvatulust) saavutamiseks langeb järgmise mitmeaastase finantsraamistiku kehtivusperioodi ning on reaalne oht, et EL ei täida arengu valdkonnas võetud rahvusvahelisi kohustusi; tuletab samuti meelde, et aastatuhande arengueesmärgid kujutavad endast minimaalseid püüdlusi ja isegi kui kõik eesmärgid saavutatakse, on siiski vaja jätkuvalt täiendavaid märkimisväärseid vahendeid vaesuse vastu võitlemiseks ning maailma vaeste tervishoiu- ja haridusstandardite parandamiseks; seepärast nõuab, et 20% komisjoni abist arengukoostöövahendiga hõlmatud riikide programmidele eraldataks põhi- ja keskharidusele ning esmatasandi tervishoiule;

2. tuletab meelde, et alates ajast, mil lepiti kokku aastatuhande arengueesmärkide saavutamises, on maailmas toimunud kiire globaliseerumine ja enneolematu finantskriis; toonitab, kui oluline on, et liikmesriigid jätkaksid jõupingutusi nende eesmärkide saavutamiseks;
3. juhib tähelepanu asjaolule, et aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks tuleb töötada välja üleilmne solidaarsusmehhanism; juhib samuti tähelepanu asjaolule, et maksuparadiisid, kaubavahetuse valesti hindamine ja kapitali ebaseaduslik väljavool takistavad oluliselt vaeste riikide arengut; seetõttu nõuab taas kord tungivalt, et EL teeks G20, OECD ja ELi enda raames algatusi, et kaotada maksuparadiisid ja kahjulikud maksusüsteemid;
4. rõhutab, et arengu valdkonnas tehtavate finantstehingute töörühma aruandes, mille tellis arengu uuendusliku rahastamise juhtgrupp, jõuti järeldusele, et kõikidele finantstehingutele rahvusvahelise maksu kehtestamine on tehniliselt, majanduslikult ja juriidiliselt teostatav;
5. palub komisjonil teha ettepaneku Euroopa tasandil finantstehingumaksu kehtestamise kohta, võttes arvesse selle paljusid eeliseid: see võib kaasa aidata turgude stabiliseerimisele, vahendite kogumisele riigieelarvete konsolideerimiseks ning vaesuse kaotamise ja kliimamuutuse vastase võitluse meetmete rahastamiseks;
6. tuletab meelde, et arengu uuenduslik rahastamine ei peaks asendama, vaid täiendama ametlikku arenguabi; on seisukohal, et finantstehingumaksu kehtestamine tuleks seetõttu siduda kõigi liikmesriikide kohustusega saavutada ametliku arenguabi 0,7% eesmärk ning rahastada täiendavalt kliimamuutusega kohanemist;
7. juhib tähelepanu asjaolule, et üks põhjus, miks aastatuhande arengueesmäärke ei ole saavutatud, on see, et ei tunnista, kui palju aitavad inimühiskonna arengule ja vaesuse kaotamisele kaasa keskkond, loodusvarad ja ökosüsteemid; taunib sellega seoses asjaolu, et ainult 3% praegusest Euroopa ametlikust arenguabist eraldatakse keskkonnaküsimustele; nõuab tungivalt, et komisjon tagaks keskkonnaküsimustega arvestamise kõikides välispoliitika valdkondades ja rahastamisvahendites, eelkõige pidades silmas praegusi probleeme seoses kliimamuutusega ja bioloogilise mitmekesisuse vähenemisega;
8. toonitab, et mitmeaastases finantsraamistikus tuleks tegeleda muu hulgas järgmiste küsimustega: aastatuhande arengueesmärkide saavutamine, kliimamuutus, bioloogilise mitmekesisuse vähenemise ja loodusvarade ületarbimise peatamine; toonitab eelkõige, et

järgmine mitmeaastane finantsraamistik peaks toetama poliitika sidusust, näiteks tagades, et mõned ELi põllumajanduse, kalanduse, kaubanduse ja energiaga seotud kulutused ei lähe otsesesse vastuollu arengupoliitika eesmärkidega;

9. nõuab rubriigi 4 ülemmäära olulist suurendamist eelkõige arengukoostöö rahastamisvahendi jaoks, pidades silmas asjaolu, et ehkki viimase seitsme aasta jooksul on tehtud mõningaid edusamme seoses abi ebapiisavast tulemuslikkusest ja koordineerimisest, samuti mitmesugustest loodusõnnetustest ning energia-, toidu-, finants- ja majanduskriisidest tingitud vaesuse vähendamisel, eelkõige Sahara-taguses Aafrikas ja Kagu-Aasias, tuleb teha palju rohkem; juhib tähelepanu asjaolule, et arengukoostöö rahastamisvahendi mõningaid vahendeid on ümber paigutatud ametliku arenguabiga mitteseotud tegevuste jaoks;
10. rõhutab, et arenguabimehhanismid tuleks samuti suunata jõukuse loomise edendamisele, sest jõukuse loomine on oluline vaesuse leevendamise vahend; tuletab meelde, et arenguriikides kaob igal aastal hinnanguliselt 800 miljardit eurot ebaseaduslike kapitalivoogude kaudu ning selle ärahoidmine võib osutada vaesuse leevendamisel ja aastatuhande arengueesmärkide saavutamisel otsustavaks;
11. märgib, et viimastel aastatel on loodus- ja humanitaarkatastroofidele kiireks reageerimiseks ette nähtud vahendid olnud ebapiisavad, ja juhib tähelepanu asjaolule, et kliimamuutus muudab looduskatastroofid üha sagedasemaks; nõuab seetõttu humanitaarabi rahastamisvahendi ja hädaabireservi rahastamise suurendamist;
12. nõuab piisava rahastamisega paindlikkusmehhanismi loomist rubriigis 4, et reageerida tulevikus tõhusalt ja kiiresti sellistele ettenägematutele olukordadele nagu toidukriis ja ülemaailmne majanduskriis;
13. toonitab, et kogu täiendavat rahastamist arengupoliitika valdkonnas tuleks koordineerida koos liikmesriikide arengukavadega ja laiema rahvusvahelise üldsuse jõupingutustega ning luua tulemuslikku sünergiat, et tagada tõeline lisandväärtus Euroopa tasandil;
14. nõuab, et kliimamuutuse vastu võitlemiseks või selle mõjuga kohanemiseks juba lubatud ja tulevased vahendid arengumaade abistamiseks peavad täiendama olemasolevaid arengu jaoks ette nähtud assigneeringuid ning samal ajal tuleb säilitada piisav sidususe kahe poliitikavaldkonna vahel; nõuab kliimamuutuse vastu võitlemise meetmete rahastamiseks eraldi eelarverubriiki;
15. on veendunud, et rahaliste vahendite suunamine Aafrikasse kolme erineva rahastamisvahendi kaudu ei ole tõhus ega vasta Aafrika soovile areneda ühtse mandrina; soovib seetõttu luua Aafrika jaoks ühe rahastamisvahendi, võttes arvesse Aafrika ja ELi ühist strateegilist partnerlust; nõuab lisaks Aafrika Liidu institutsioonide suuremat abistamist suutlikkuse arendamisel;
16. nõuab, et EL suurendaks jõupingutusi kõikide konfliktipiirkondade, sealhulgas Palestiina humanitaarolukorra leevendamiseks eelkõige UNRWA toetamise ja Palestiina rahva omariikluseks ettevalmistamise kaudu;
17. nõuab, et EL täidaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 208

poliitikavaldkondade arengusidususega seotud kohustusi, sealhulgas reformiks ja vähendaks oluliselt põllumajandustoetusi ning ennekõike lõpetaks Euroopa turu ülejääkide ekspordi hinnainnovatsiooni mehhanismide ja eksporditoetuste tagajärjel, pidades silmas selle negatiivset mõju arengumaade põllumajandustootjatele;

18. märgib murelikult, et ELi abist on proportsionaalselt rohkem kasu keskmise sissetulekuga riikidel kui madala sissetulekuga riikidel; juhib eelkõige tähelepanu asjaolule, et ELi abi kavandamine, mille eesmärk on võimaldada arengumaadel kohaneda rahvusvahelise konkurentsi nõuetega, aitab eriti keskmise sissetulekuga riike, mitte madala sissetulekuga riike, mis ei tõmba välisinvesteeringuid ligi;
19. teeb ettepaneku, et EL hindaks uuesti keskmise sissetulekuga riikide rahastamist, kuna paljud areneva majandusega riigid on traditsioonilisest arengukoostööst välja kasvanud; kutsub ELi selle asemel üles keskendumise rahastamisel nende riikide kõige rohkem abi vajavatele elanike rühmadele ning kõige vaesematele riikidele, eriti kõige vähem arenenud riikidele;
20. rõhutab, et komisjon peab välja arendama ja toetama uuenduslikke rahastamismehhanisme tunduvalt suuremas ulatuses kui praegu, et luua kaasavat rahastamist ja toetada tõhusalt arengumaade väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid ning mikroettevõtjaid; on veendunud, et seda saab teha mitmesuguste vahendite, näiteks laenugarantiide ja käibefondide abil, koostöös kohalike pankade ja organisatsioonidega, kes omavad oskusteavet mikrofinantseerimise valdkonnas, suurendades seeläbi märkimisväärselt ELi arengueelarve finantsvõimendust, ning see eeldab tihedat koostööd rahvusvaheliste ja kahepoolsete finantsinstitutsioonidega;
21. palub nõukogul ja komisjonil edendada järgmiste uuenduslike arengu rahastamisvahendite rakendamist: finantstehingumaks, transpordimaksud, meetmed ebaseaduslike kapitalivoogude vastu, rahaülekannete kulude vähendamine ning võlgade moratorium või tühistamine;
22. juhib tähelepanu asjaolule, et kuigi abi võib arengumaade puhul toimida võimendavalt, ei piisa sellest jätkusuutliku ja pideva arengu tagamiseks; seepärast kutsub arenguriike üles tugevdama ja mobiliseerima siseriiklikke vahendeid, kaasama aastatuhande arengueesmärkide saavutamisse tõhusalt erasektori ja kohaliku omavalitsuse ning suhtuma aastatuhande arengueesmärkida projektidesse suurema omanikutundega;
23. tuletab meelde, et Lissaboni lepinguga kaotati formaalsed takistused Euroopa Arengufondi (EAF) ELi üldeelarvega integreerimiseks; seepärast nõuab veel kord EAFi eelarvesse kandmist, et suurendada parlamentaarset kontrolli arenguga seotud kulutuste üle AKV riikides ning muuta ELi arengupoliitika ühtsemaks ja tõhusamaks; rõhutab siiski, et EAFi ELi eelarvesse kandmine ei tohi viia arengu jaoks ette nähtud assigneeringute üldise vähendamiseni praeguse kahe eraldiseisva rahastamisvahendiga võrreldes ning et see peab tagama prognoositavuse; toonitab samuti vajadust kindlustada AKV riikide huvid, st hoida AKV riikide arengu rahastamisvahendeid ELi eelarves eraldi;
24. nõuab, et uue mitmeaastase finantsraamistiku koostamisel suurendataks märkimisväärselt Euroopa Investeeringuspanga (EIP) ELi tagatud laene, et suurendada ELi tegevuse

tulemuslikkust ja nähtavust väljaspool liidu piire eesmärgiga saavutada Lissaboni lepingus sätestatud ELi välispoliitika eesmärgid;

25. kutsub EIPd üles edastama komisjonile kogu vajaliku teabe, mille eesmärk on pühendada EIP finantstehingute aastaaruande konkreetne jagu nende EIP poolt kehtiva volituse sätete järgimiseks võetud meetmete üksikasjalikule hindamisele, millega jäetakse tagatise kohaldamisalast välja kõik tehingud, mis võimaldaksid maksudest kõrvalehoidmist mis tahes viisil või aitaksid otseselt või kaudselt sellele kaasa, ja pöörates erilist tähelepanu EIP tehingutele, milles kasutatakse *offshore*-finantskeskuste finantsvahendeid;
26. märgib murelikult, et ELi abi ei keskendu selgelt vaesuse kaotamisele; tuletab meelde, et arengu mõistet, mis hõlmab kvalitatiiivseid kriteeriume, sealhulgas elukvaliteeti ja elutingimuste parandamist, ei tohiks ajada segi majanduskasvu mõistega, mida mõeldetakse SKPga; seepärast nõuab tungivalt, et komisjon hoiduks lihtsustatud, ekspordipõhisest või kasvule suunatud arengupoliitikast ning suunaks abi ennekõike kõige ebakindlamas olukorras olijatele, mis tähendab vaeseid kaitsva strateegia väljatöötamist pikaajaliste eesmärkide rahastamise abil, milleks on näiteks tervishoid, haridus, maapiirkondades energiale juurdepääs, väiketalunikud jne;
27. nõuab, et kõik arenguga seotud eelarveridadel olevad vahendid oleksid suunatud abisaajate majanduslikule ja sotsiaalsele arengule ning oleksid kavandatud nii, et need vastavad OECD arenguabikomitee poolt sätestatud ametliku arenguabi kriteeriumidele, ning nõuab kindlaid õiguslikke meetmeid tagamaks, et arengueelarve vahendeid ei ole võimalik kõrvaldada teistele eesmärkidele;
28. nõuab Euroopa Parlamendile tõelisi kontrolliga seotud volitusi, et teostada järelevalvet kõigi ELi arenguprogrammide rakendamise üle Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohaselt;
29. nõuab hankemenetluste ja väljamaksete mehhanismide lihtsustamist ja kiirendamist ning nende suuremat läbipaistvust;
30. nõuab, et abi eesmärke puudutavad kohustused täidetakse siduvate siseriiklike ja ELi õigusaktide kehtestamise abil;
31. nõuab, et senisest suurem osa abirahast eraldataks väikepõllumajandusele, maapiirkondade arengule, tervishoiule ja haridusele.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	26.1.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 17 -: 10 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Charles Goerens, Catherine Grèze, András Gyürk, Eva Joly, Filip Kaczmarek, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Eleni Theoharous, Ivo Vajgl, Iva Zanicchi, Gabriele Zimmer
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Martin Kastler, Wolf Klinz, Patrizia Toia

27.1.2011

KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS

2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvehendite erikomisjonile

tulevikku investeerimise ning uue mitmeaastase finantsraamistiku kohta
konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel
(2010/2211(INI))

Arvamuse koostaja: Gerben-Jan Gerbrandy

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval 2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvehendite erikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et tulevane jätkusuutlik majandus ei ole mitte ainult moraalne eesmärk, vaid ka majanduslik vajadus; on seisukohal, et EL peaks seda üleminekut juhtima ja edendama üleminekut säästvate vähese süsinikdioksiidiheitega ühiskonnale, vähendades energiatarbimist, detsentraliseerides energiavarustust, suurendades taastuvenergia kasutamist ja tagades ökosüsteemi vastupidavuse, et hoida Euroopa tööstus konkurentsivõimeline ning tagada puhas ja tervislik elukeskkond;
2. tuletab meelde, et järgmised finantsperspektiivid peaksid saavutama ELi 2020. aasta strateegia eesmärgid, eeskätt 20/20/20 kliima- ja energiaeesmärgid, sh heitkoguste vähendamise sihtmärgi suurendamise 30 protsendini, ning samuti juhtalgatuse „Ressursitõhus Euroopa” eesmärgid;
3. rõhutab veel kord ELi majanduse ressursitõhusaks majanduseks ümberkujundamise olulisust; on seetõttu seisukohal, et EL peaks oma eelarve abil käivitama ressursside kasutamise ja impordist sõltuvuse vähendamise, suurendades samal ajal taaskasutust ja taastamist jäätme-, vee-, toorainemajanduse ja maakasutuse valdkonnas;
4. rõhutab vajadust tugevdada ELi keskkonna-, rahvatervise- ja kliimaalaste õigusaktide ja eesmärkide integreerimist poliitikavaldkondadesse (sealhulgas ÜPP,

ühtekuuluvuspoliitika, tarbijapoliitika, ühine kalanduspoliitika ja arengupoliitika); soovib seetõttu ELi rahaliste vahendite kasutamise süvalaiendamist, et tagada kooskõla ELi keskkonna- ja rahvatervisealaste õigusaktidega ja aktiivne panus ELi eelarve assigneeringute kaudu keskkonnapoliitika eesmärkide saavutamisse, ning, nagu seda soovitati komisjoni eelarve läbivaatamisel, lisada kohustus määrata läbipaistval viisil kindlaks, millised valdkondlikud programmid on edendanud Euroopa 2020. aasta strateegias kindlaks määratud kliimaalaseid eesmärke; rõhutab, kui olulised on tulevased teadus- ja innovatsiooniprogrammid saavutamaks ELi eesmärke aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu alal;

5. on veendunud, et ELi eelarve peaks toetama selliste avalike hüvede pakkumist, mida turg tõenäoliselt piisaval määral ei paku; keskkonnaalased avalikud hüved hõlmavad bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemide kaitset, põlisloodust, kliimastabiilsust ja CO₂ sidumise võimet, veevarustust ja selle kvaliteeti, õhu ja pinnase kvaliteeti, vastupidavust tulekahjudele ja üleujutustele ning väärtuslike ajalooliste ja kultuurmaastike hooldust; on seetõttu veendunud, et ühise põllumajanduspoliitika abil tuleks stimuleerida talupidajaid ja maahariid, kes pakuvad avalikke hüvesid, näiteks bioloogilisel mitmekesisel atraktiivseid maakohti, ning et struktuuri- ja ühtekuuluvusfondid peaksid toetama ökoloogilist säästvat arengut ja üleminekut madala energiatarbimisega ja ressursitõhusale majandusele;
6. nõuab, et mis tahes struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika vahendid oleksid uuel rahastamisperioodil rakendatud kasvuhoonegaaside heitkoguste kulutõhusaks vähendamiseks, kooskõlas suurema heitkoguste vähendamise sihtmärgiga 2020. aastaks ja vastavalt 2°C eesmärgile;
7. rõhutab vajadust võtta kasutusele rahvamajanduse arvepidamine riiklikul ja Euroopa tasandil ka keskkonnaküsimustes, et hõlbustada Euroopa majanduse rohelist ümberkujundamist, mis toob kaasa pikaajalise majanduskasvu ja jõukuse, nagu seda on muu hulgas väljendatud Euroopa Keskkonnaameti 2010. aasta aruandes Euroopa keskkonna seisundi ja väljavaadete kohta;
8. on veendunud, et ainult sidus ELi eelarve suudab anda tõepoolest maksimaalseid tulemusi; kordab, et sidusam eelarvepoliitika ei tähenda mitte ainult sidusust erinevate poliitikavaldkondade, vaid ka riiklike eelarvete ja ELi eelarve vahel;
9. rõhutab, et ELi assigneeringud peavad olema selgemalt suunatud ning keskenduma projektidele, mis annaksid kõige rohkem avalikku kasu Euroopa tasandil ning toetaksid peamisi Euroopa eesmärke, nagu üleminekut vähese süsinikdioksiidiheitega majandusele ja sidusat toetust puhtale rohelisele majanduskasvule;
10. on mures keskkonnakahjulike toetuste finants- ja poliitilise mõju pärast; on seisukohal, et Euroopa rahaline toetus ei tohiks avaldada halba mõju keskkonnale, kliimamuutusele, ökosüsteemidele ja bioloogilisele mitmekesisusele ELi piires ja sellest väljaspool; nõuab seetõttu, et komisjon teeks kindlaks kõik keskkonnakahjulikud toetused ning et EL loobuks seejärel neist järk-järgult ja võimalikult kiiresti, hiljemalt 2020. aastaks, vastavalt Nagoyas bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni raames võetud kohustustele, ning et kogu eelarvet kontrollitaks kliima ja bioloogilise mitmekesisuse seisukohast; nimetatud kahjulike toetuste kõrvaldamine vabastab vahendeid, mida saab kasutada näiteks roheliste

töökohtade loomiseks; nõuab samuti Euroopa maksete kontrollimist enne nende teostamist, tagamaks, et neil ei oleks negatiivseid mõjusid või et need ei kahjustaks Euroopa kliima, energeetika, bioloogilise mitmekesisuse ja ressursside alaseid eesmärke;

11. on seega veendunud, et kogu ELi rahastamine tuleb enne selle rakendamist üle vaadata kliima ja keskkonna seisukohast, et sellega ei kaasneks kahjulikke mõjusid Euroopa keskkonna, kliima, bioloogilise mitmekesisuse või ressursside kasutamise alastele eesmärkidele; kordab, et sellele peab järgnema asjakohane järelevalve, tagamaks, et püstitatud eesmärgid on saavutatud ja nõuetest on kinni peetud, mis võimaldaks aktiivselt edendada 2020. aastaks püstitatud kliima, energeetika ja bioloogilise mitmekesisuse alaseid eesmärke;
12. väljendab muret ELi kulutuste ebapiisava läbipaistvuse üle ja on veendunud, et kõigi kodanike avatud ja läbipaistev teavitamine kindlustab ühenduse tulevikku ning et ELi eelarve kulutused peaksid seetõttu olema täielikult, õigeaegselt ja kättesaadavas vormis avalikustatud;
13. kordab, kui oluline on saavutada ELi kliima ja bioloogilise mitmekesisuse alased eesmärgid, ja nõuab tungivalt, et EL tagaks nende eesmärkide kajastumise kõikides muudes poliitikavaldkondades; palub ELil kohustuda tagama nende eesmärkide saavutamiseks piisav rahastamine struktuurilisel alusel ning parandada veelgi rohkem arengumaade suutlikkust süvalaiendada keskkonnaprobleemide ja kliimamuutuste leevendamist ning selle kohandamist valdkonnaüleselt ja majandusalaste arengukavadega;
14. nõuab, et ELi eelarves võetaks kohustus eraldada struktuurilisel alusel piisavalt vahendeid ELi peamiste keskkonnaalaste eesmärkide saavutamiseks ning rahastataks erinevate ELi fondide kaudu keskkonnasõbralikke valdkondi, nagu energiasäästmine, taastuvenergia, säästev põllumajandus ning ühistransport, mis annavad oma panuse ELi majanduse tugevamaks ja vastupidavamaks muutmiseks;
15. jääb arvamusele, et bioloogilise mitmekesisuse ELi ja ülemaailmsete eesmärkide saavutamiseks peab Natura 2000 haldamise kaasrahastamine olema tagatud konkreetsete allikatega ELi uue eelarve raames; juhib tähelepanu asjaolule, et vastavalt ökosüsteemide ja bioloogilise mitmekesisuse majanduslikke aspekte käsitleva uuringu (TEEB) aruandele on bioloogilise mitmekesisuse kaitsesse tehtavatelt investeeringutelt saadav tulu kuni sada korda suurem kui kulu;
16. rõhutab vajadust kindlustada järgmises mitmeaastas finantsraamistikus pikaajaline rahaline toetus rahvatervisealastele prioriteetidele, tervise edendamisele ja haiguste ennetamisele, eelkõige ELi praeguse rahvatervise programmi strateegilise ja tõhusamalt juhitud järelmeetmete programmi abil;
17. tunnustab tervishoiu infrastruktuuri tehtud investeeringute positiivset mõju tervishoiusektori struktuursetele reformidele ning rõhutab vajadust säilitada ja tugevdada tervishoiu infrastruktuuri jaoks mõeldud struktuurifonde, mis toetavad tervishoiusüsteemide kohandamist ja innovatsiooni majanduskasvu ja säästva arengu nimel;
18. nõuab, et järgmise mitmeaastase finantsraamistikuga tagataks asjakohane väljaõppe,

teadusuuringute ja ameti rahastamine, et edendada ELi terviklikku lähenemist toiduohutusele ning seega kindlustada pikaajaline ja kõrgetasemeline toiduohutus ning loomade tervishoid ja heaolu kõikjal ELis;

19. nõuab, et haridus ja elukestev õpe tunnistataks põhiteguriteks rahvatervise parandamisel;
20. rõhutab programmi LIFE+ tähtsust põhilise ELi vahendina, mis on täielikult pühendatud keskkonnaalasele rahastamisele, ning rõhutab selle tugevdamise vajadust tulevases finantsraamistikus ELi keskkonnaalaste eesmärkide saavutamiseks, edendades samal ajal sünergiat teiste ELi rahastamisvahenditega;
21. rõhutab, et Euroopa Kontrollikoda ja liikmesriikide pädevad ametiasutused peavad andma hinnangu mitte ainult Euroopa kulutuste seaduslikkusele, vaid ka nende tulemuslikkusele, ning sellele, milline on asjaomaste meetmete panus keskkonnaalaste eesmärkide saavutamisse;
22. kutsub komisjoni üles töötama järgmise finantsraamistiku jooksul välja ja esitama regulaarselt Euroopa Parlamendile eelarve täitmise tähtsamad kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed tulemusnäitajad, täiendusena täitmata kulukohustustele ja lepinguga sidumata kulukohustustele;
23. nõuab tungivalt, et komisjon suurendaks järgmiste rahastamisvahendite tõhusust ja tulemuslikkust kvalitatiivsete tulemusnäitajate parema seire ja aruandluse abil;
24. palub komisjonil esitada iga-aastased poliitikaeesmärgid, mida soovitakse saavutada järgmise finantsraamistiku jooksul ja mille abil oleks kergem finantsraamistiku lõppedes kontrollida saavutatud tulemusi.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	25.1.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 55 -: 2 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	János Áder, Kriton Arsenis, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Bairbre de Brún, Bas Eickhout, Edite Estrela, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Nick Griffin, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Jo Leinen, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Gilles Pargneaux, Antonia Parvanova, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Oreste Rossi, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Bogusław Sonik, Catherine Soullie, Salvatore Tatarella, Marina Yannakoudakis
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Margrete Auken, Tadeusz Cymański, José Manuel Fernandes, Jacqueline Foster, Gaston Franco, Matthias Groote, Jutta Haug, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Miroslav Mikolášik, Renate Sommer, Eleni Theoharous, Michail Tremopoulos, Thomas Ulmer, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Andres Perello Rodriguez

28.1.2011

TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI ARVAMUS

2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvehendite erikomisjonile

tulevikku investeerimise ning uue mitmeaastase finantsraamistiku kohta
konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel
(2010/2211(INI))

Arvamuse koostaja: Herbert Reul

ETTEPANEKUD

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon palub vastutaval 2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvehendite erikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. väljendab rahulolu ELi 2020. aasta strateegias toonitatud juhtalgatuste üle; nõuab ELi konkurentsivõimelise, sotsiaalse ja jätkusuutliku tuleviku ulatuslikku poliitilist kontseptsiooni ning rõhutab vajadust saavutada ELi sotsiaalne, majanduslik ja territoriaalne ühtekuuluvus; rõhutab, et ELi 2020. aasta strateegias kirjeldatud ELi juhtalgatused, millest suurem osa on seotud ELi poliitikaga tööstuse, teadusuuringute ja energeetika valdkonnas, eeldavad tugevat, usaldusväärset ja jätkusuutlikku ELi rahalist toetust, kui soovitakse saavutada ELi peamisi 2020. aasta eesmärke ning samaaegselt lahendada ELi rahastamisvahendite praegune killustatuse probleem; palub seetõttu lisada 2013. aasta järgsesse mitmeaastasesse finantsraamistikku võrdlussummad juhtalgatuste jaoks;
2. toonitab, et järgmises mitmeaastasest finantsraamistikus tuleb kindlustada pikaajaline rahaline eraldus olemasolevatele ja uutele juhtprogrammidele konkurentsivõime valdkonnas kasvu ja arengu jaoks ning eelkõige olemasolevate pikaajaliste programmide strateegilistele järelmeetmetele; tuletab meelde, et nende rakendamine nõuab intensiivset järelevalvet ja hindamist ning eelarvealast paindlikkust ja lihtsustamist, et saavutada Euroopa programmide suurem tulemuslikkus; rõhutab vajadust analüüsida ELi vahendite kasutamist lisandväärtuse aspektist, sealhulgas riiklike ja ELi eelarvete parema kooskõlastamise kaudu;

3. rõhutab, et ELi konkurentsivõime ja jätkusuutliku kasvuga seotud pikaajalised ülesanded peavad kajastuma eelarvevahendites, mis ei tohi ohustada käimasolevate ELi programmide olemasolevat rahastamist; rõhutab, kui olulised on teadusuuringud, innovatsioon, infoühiskond ja energeetika, et tegeleda suuremate ühiskonna ees seisvate probleemidega, nagu majanduskasv, kliimamuutus, energia- ja ressursinappus, tervishoid ja vananemine;
4. on veendunud, et ELi kulutused peaksid olema suunatud poliitikavaldkondadele, mis annavad lisandväärtust Euroopa tasandil, lähtudes subsidiaarsuse, proportsionaalsuse ja solidaarsuse põhimõtetest; rõhutab, et teadusuuringute, energia- ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia infrastruktuur on näited Euroopa lisandväärtusest;
5. nõuab tungivalt, et komisjon suurendaks järgmiste rahastamisvahendite paketi tõhusust ja tulemuslikkust kvalitatiivsete tulemusnäitajate parema seire ja aruandluse abil;
6. on veendunud, et ELi rahvusvaheliste lepingute järgimiseks tuleb tagada piisav rahastamine;

Energiapoliitika

7. on seisukohal, et uues mitmeaastases finantsraamistikus peaksid kajastuma ELi poliitilised prioriteedid ja eesmärgid energia- ja kliimamuutuse poliitika valdkonnas, nagu on esitatud mitmes Euroopa Parlamendi resolutsioonis, näiteks resolutsioonis uue Euroopa energiastrateegia 2011–2020 väljatöötamise kohta¹¹ ning eelkõige resolutsioonis ELi 2020. aasta strateegia kohta¹²; rõhutab, et liit vajab 2050. aastasse ulatuva tõhusa ja jätkusuutliku energiapoliitika lühikest, keskpikka ja pikaajalist nägemust; märgib, et Euroopa energiainfrastruktuuri on vaja oluliselt investeerida, et mitte ohustada ELi 2020. aasta eesmärkide täitmist ning pikaajaliste 2050. aasta eesmärkide saavutamist;
8. nõuab, et suurendataks energeetika osakaalu ELi eelarves ning märgib muude tõhusa Euroopa lisandväärtusega rahastamisvahendite potentsiaali aidata kaasa Euroopa peamiste prioriteetsete energiainfrastruktuuri projektide rahastamisele piirkondlikult tasakaalustatud viisil, kui turul ei ole võimalik kõnealuseid projekte rahastada, samuti Euroopa rahastamise suurendamisele uute ja taastuvenergia tehnoloogiate, energiatõhususe ning energiasäästupoliitika ja -meetmete jaoks; märgib, et viimased neist peaksid jääma peamisteks prioriteetideks, mida tuleks ELi tulevases finantsperspektiivis selgelt kajastada ja toetada ning mis vähendaksid vajadust uue täiendava energiainfrastruktuuri ning tarne- ja tootmisrajatiste järele tulevastes energiastrateegiates;
9. toonitab vajadust kindlustada pikaajaline rahastamine, et töötada välja innovaatilised ja säästvad energiatehnoloogiad, mis on pikas perspektiivis vajalikud ning olulised säästva arengu ja ELi tööstuse jaoks uute turgude loomisel; nõuab, et viivitamata viidaks ellu Euroopa energiatehnoloogia strateegiline kava, mis sisaldab konkreetseid teadusuuringute meetmeid vähese CO₂-heitega puhta, säästva ja tõhusa energiatehnoloogia valdkonnas,

¹¹ Euroopa Parlamendi 25. novembri 2010. aasta resolutsioon uue Euroopa energiastrateegia 2011–2020 väljatöötamise kohta, **P7_TA-PROV(2010)0441**.

¹² Euroopa Parlamendi 16. juuni 2010. aasta resolutsioon ELi 2020. aasta strateegia kohta, **P7_TA-PROV(2010)0223**.

mis on ELi energiasüsteemi oluline etapp; nõuab samuti, et ELi rahalisi vahendeid suunataks väikesemahulistesse ja detsentraliseeritud projektidesse selles valdkonnas; rõhutab vajadust riikliku rahalise toetuse järele selles valdkonnas; rõhutab, et energiavaldkonnas on vaja suurendada teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse rahastamist, et töötada välja puhas ja soodsa hinnaga energia, mis on kõigile kättesaadav;

10. rõhutab vajadust maksimeerida Euroopa rahastamise mõju, et edendada avaliku ja erasektori rahaliste vahendite koondamist, ühiskasutust ja võimendamist üleeuroopalistele huvidele vastavate uute infrastruktuuride jaoks, sealhulgas Lõuna-Euroopa gaasitranspordikoridor ja muud teed gaasitarnete mitmekesistamiseks;

Tööstuspoliitika

11. väljendab heameelt asjaolu üle, et ELi 2020. aasta strateegias rõhutatakse, kui oluline on tööstuspoliitika Euroopa jätkusuutliku kasvu, majandusliku ja sotsiaalse heaolu ning tööhõive jaoks; nõuab terviklikku nägemust Euroopa 2020. aasta tööstusest, et tagada mitmekesise, konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja vähese CO₂-heitega tööstusbaasi säilimine ja edasiarendamine ning selle tulemusel töökohtade loomine; toetab igati tagatisvahendite jätkumist konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi raames ning nõuab sellele programmile eraldatavate vahendite täiendamist ja olulist suurendamist; palub komisjonil panna järgmise põlvkonna programmides suuremat rõhku vahefinantseerimisvahenditele ning toetada neid riskijagamisfondide ja rahastutega;
12. tuletab meelde Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2009. aasta üleskutset veelgi edendada VKEdega seotud poliitika läbipaistvust ja sellealast teadlikkust, ühendades VKEdele mõeldud ühenduse vahendid ja fondid ELi eelarve eraldi rubriigis;
13. rõhutab, et komisjoni 2011. aastal esitatud juhtalgatuse „Ressursitõhus Euroopa” eesmärkide toetamiseks tuleb eraldada piisavalt eelarvevahendeid;
14. rõhutab, et Euroopa Investeerimispank peab etendama olulist osa teadusuuringute ja uuendustegevuse rahastamises, eelkõige tööstusuuenduste projektide rahastamises;
15. väljendab heameelt komisjoni ettepaneku üle otsida uusi rahastamisallikaid selge Euroopa lisandväärtusega peamistele Euroopa investeerimisprojektidele sellistes valdkondades nagu energeetika, transport ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia;

Teadusuuringud, innovatsioon ja arendustegevus

16. on veendunud, et heal tasemel teadusuuringud, innovatsioon ja arendustegevus aitavad lahendada meie aja selliseid suuri probleeme nagu kliimamuutus, ressursitõhusus, tervishoid, rahvastiku vananemine, linnaplaneerimine ja liikuvus ning toit ja vesi; tuletab meelde ELi eesmärki tugevdada oma teaduslikke ja tehnoloogilisi aluseid Euroopa teadusruumi loomise abil; tunnustab riikidevahelisi poliitikale suunatud ELi koostööprogramme, mille raames koondatakse teadusuuringute ja uuendustegevuse valdkonna teadmised, et Euroopa tasandil tegeleda poliitiliste probleemidega ja saavutada peamised ühiskondlikud eesmärgid; tunnustab Euroopa Innovatsiooni- ja Tehnoloogiainstituudi tähtsust ELi jätkusuutliku kasvu ja konkurentsivõime tõukejõuna

tänu maailmas juhtiva innovatsiooni stimuleerimisele ning nõuab teadmiskogude ja innovaatikakogude prioriteetsete valdkondade laiendamist ja nende piisavat rahastamist; toonitab, kui oluline on jätkata jõupingutusi, et lihtsustada teadusuuringute, uuendus- ja arendustegevuse rahastamist ning tagada väiksematele uurimisasutustele, ettevõtetele ja kodanikuühiskonna organisatsioonidele juurdepääs rahalistele vahenditele;

17. rõhutab, et ELi konkurentsivõime sõltub väga palju innovatsioonivõimekusest, uurimis- ja arendusasutustest ning innovatsiooni ja tootmisprotsessi vahelisest seosest;
18. rõhutab vajadust tagada teadusuuringute, innovatsiooni ja arendustegevuse rahastamine ELis ning suurendada ja stimuleerida seda, suurendades alates 2013. aastast märkimisväärselt teadustegevuse kulutusi, ning teha jätkuvalt jõupingutusi teadusuuringute, innovatsiooni ja arendustegevuse lihtsustamiseks ning programmide asjakohase juhtimise tagamiseks; nõuab eelkõige, et teadusuuringute, innovatsiooni ja arendustegevuse rahastamise programmid keskenduksid tulevikus peamistele ühiskondlikele teemadele, et saavutada kindlam ja tõhusam rahastamine; nõuab teadusuuringute ja arendustegevuse valdkonnas rahvusvahelise koostöö süvendamist ja liikuvusprogrammidele rohkemate vahendite eraldamist; on seisukohal, et suuremahuliste projektide ELi poolne toetamine ei tohi vähendada teiste valdkondade teadusuuringutele eraldatud vahendeid ning selliste projektide elluviimise üle tuleb teostada asjakohast järelevalvet;
19. toonitab, et innovatsioon on üks olulisemaid konkurentsivõimet ja kasvu edendavaid tegureid; nõuab tugevamat sidet alusuuringute ja tööstusinnovatsiooni vahel; rõhutab riskijagamisrahastu edu ning ergutab andma selle rahastu käsutusse rohkem vahendeid; on veendunud, et arvesse tuleks võtta kogu innovatsiooniahelat, mis koosneb eesliiniuuringutest, tehnika arendamisest, tutvustamisest, levitamisest, tulemuste väärtustamisest ning uurimistulemuste kiirest turul rakendamisest; ergutab komisjoni töötama välja ettepanekuid ühtse patendikaitse süsteemi kasutuselevõtmise kohta, mis vähendaks oluliselt tõlke- ja halduskulusid;
20. toonitab vajadust tõhustada avaliku ja erasektori partnerlusi, vähendades bürokraatiat ja lihtsustades menetlusi; kutsus komisjoni üles kasutama oma programmide elluviimisel rohkem tulemustele ja tõhususele orienteeritud lähenemisviisi;

Infoühiskond

21. on arvamisel, et Euroopa peaks võtma juhtiva rolli info- ja kommunikatsioonitehnoloogia väljatöötamisel ja kohaldamisel; on veendunud, et info- ja kommunikatsioonitehnoloogia kasutamine aitab tulla toime praeguste struktuuriprobleemidega ja saavutada jätkusuutlik majanduskasv; toonitab, kui oluline on jätkata jõupingutusi kõikidele kodanikele ja tarbijatele 2020. aastaks kättesaadava ja kiire ühendusega paikse ja mobiilse kiire lairibaühenduse suunas, eelkõige vähem arenenud liikmesriikides, ning stimuleerida veebipõhiseid algatusi, mis tagavad ELi uue digitaalse tegevuskava kiire elluviimise;
22. kutsus komisjoni üles tegema piirkondadega tihedamat koostööd, et aidata tõsta nende suutlikkust kasutada ära lairibainfrastruktuuri investeeringuteks mõeldud struktuurifondide ja maaelu arengu fondi vahendeid, ning andma rohkem teavet avaliku ja erasektori partnerlusest ja muudest rahastamisvahenditest eraldatavate vahendite

kasutamise kohta;

23. rõhutab, et ehituskulud hõlmavad suure osa uue paikse ja mobiilse lairibaühenduse infrastruktuuri kasutuselevõtmise kuludest ning kulusid saab vähendada parema kavandamise ja programmide sünergia ärakasutamisega; nõuab seetõttu infrastruktuuriprogrammide paremat kooskõlastamist ja integreerimist, tõhustades riikliku, piirkondliku ja kohaliku tasandi kavandamist, et vähendada kulusid ja stimuleerida investeringuid;
24. toetab komisjoni algatust teha koostööd Euroopa Investeerimispankaga, et parandada järgmise põlvkonna võrkudele eraldatavate vahendite kättesaadavust ning rõhutab, et rahalised vahendid tuleb suunata avatud infrastruktuuriprojektidesse, millega toetatakse teenuste mitmekesistamist;
25. kutsub komisjoni ja Euroopa Investeerimispanka üles esitama 2011. aasta kevadeks konkreetsed ettepanekud uute rahaliste vahendite kohta, mis täiendaksid olemasolevaid lairibainfrastruktuuri rahastamise vahendeid, sealhulgas tagatisvahendeid, omakapitaliinstrumente ja võlakirju või nende kombinatsiooni;

Kosmosepoliitika

26. rõhutab, et Euroopa globaalsed navigatsioonisatelliitide süsteemid (Galileo ja EGNOS) ja ülemaailmse keskkonna- ja turvaseire (GMES) programm on strateegilise tähtsusega ning on kindel, et nende rakendamine nõuab intensiivset järelevalvet ja hindamist; palub, et tulevikus eraldataks ELi kosmosevaldkonna algatustele (nt Galileo) vahendeid eraldi rubriigist lisaks teadusuuringutele ja innovatsioonile eraldatavatele rahalistele vahenditele; rõhutab, et ELi avalik sektor peab sellistesse projektidesse investeerimisest saama rahalist tulu ning see peab ELi kodanikele kaasa tooma soodsa hinnapoliitika.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	27.1.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 43 -: 0 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Ioan Enciu, Gaston Franco, Adam Gierak, Norbert Glante, Fiona Hall, Jacky Hénin, Romana Jordan Cizelj, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Antonio Cancian, Françoise Grossetête, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Oriol Junqueras Vies, Bernd Lange, Vladko Todorov Panayotov, Peter Skinner, Silvia-Adriana Țicău, Catherine Trautmann
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Marit Paulsen

26.1.2011

TRANSPORDI- JA TURISMIKOMISJONI ARVAMUS

2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjonile

tulevikku investeerimise ning uue mitmeaastase finantsraamistiku kohta konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel (2010/2211(INI))

Arvamuse koostaja: Brian Simpson

ETTEPANEKUD

Transpordi- ja turismikomisjon palub vastutaval 2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

Sissejuhatus

1. tuletab meelde, et transport on Euroopa majandusliku ja sotsiaalse tegevuse alus, et transpordisektor moodustab Euroopa Liidu SKPst 4,6% ja annab tööd 9,2 miljonile inimesele, samuti et nimetatud sektor, mis võimaldab inimeste- ja kogukondadevahelist suhtlemist ja loob võrgustiku, mis võimaldab Euroopa-sisese kaubanduse kasvu ja ühtse turu lõpuleviimist, on olulise tähtsusega oma potentsiaalse panuse poolest sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse tagamise, tööhõive ja kaubanduse kindlustamise, samuti turismisektori edendamise ning mitte vähem ka panuse poolest tõhusasse ja usaldusväärseesse transpordisüsteemi, mille eesmärk on vähendada õnnetusi, heitgaase, naftasõltuvust, õhusaastet ja liikluskoormust;
2. märgib, et transpordisektor on ELi tööstuspoliitikas oluline nii panuselt sisemajanduse koguprodukti kui tööhõivesse; ühtlasi peab Euroopa Liitu transporditehnoloogia valdkonna tööstusliidriks (lennundustööstus, kiirrongiliiklus, arukad transpordi juhtimise süsteemid, uued kontrolli-, ohutus- ja koostalitlussüsteemid, Euroopa raudteeliikluse juhtimissüsteem (ERTMS), Euroopa lennuliikluse uue põlvkonna juhtimissüsteem (SESAR), turvaline ja säästev infrastruktuuride projekteerimine jne) ning leiab, et EL peaks seetõttu vastu võtma finantsraamistiku, mis võimaldab tal oma juhtpositsiooni

selles tööstussektoris säilitada ja tugevdada; on veendunud, et järgmine rahastamisperiood peaks andma ELi transpordisektorile võimaluse tugevdada oma juhtpositsiooni rohelise, turvalise ja aruka tehnoloogia valdkonnas, mis toetab edasist majandusarengut ja suuremat majanduslikku ning sotsiaalset ühtekuuluvust;

3. peab ilmselgeks, et 2013. aastale järgneva perioodi poliitiliste ülesannete ja eelarvevahendite seisukohalt sõltuvad peaaegu kõik Euroopa Liidu eesmärgid, mis on vastu võetud Euroopa 2020. aasta või teiste strateegiatega raames, tõhusast, säästlikust ja keskkonnahoidlikust ning ühtlasi juurdepääsetavast transpordisektorist;
4. märgib, et ELi 2020. aasta strateegia sihiks on arukas, säästev ja kaasav majanduskasv, mis põhineb teadmistel ja uuendustel, energiatõhususel, millega luuakse keskkonnahoidlik ja siiski konkurentsivõimeline majandus, ning territoriaalse ja sotsiaalse ühtekuuluvuse edendamisel kui üldistel suunistel, mis on otseselt seotud transpordi- ja turismisektori toetamisega;
5. rõhutab, et eeskätt finantssuutlikkuse seisukohalt on ülimalt tähtis, et ELi eelarve transpordipoliitika kulud tagaksid tõelise lisandväärtuse; märgib, et kuigi tuleb vältida dubleerimist või selliste investeeringute ning kulutuste ümberpaigutamist, mida võiks teha pigem riiklikul ja piirkondlikul tasandil, on oluline mitte jätta kasutamata võimalusi püsiva majanduskasvu hõlbustamiseks, mida võib pakkuda üksnes EU transpordikulude lisandväärtus riiklikul, piirkondlikul ja piiriüleasel tasandil;
6. rõhutab ametite ülitähtsat osa transpordisüsteemide ühitamisel julgeoleku, koostalitlusvõime ja toimimise vallas; peab murettekitavaks, et lõhe ametite kohustuste ja neile eraldatavate eelarvevahendite vahel aina kasvab;
7. toetab komisjoni arvamust, et piiriülene infrastruktuur on üks parimaid näiteid sellest, kuidas EL saab vähendada puudujääke ja saavutada suurema väärtusega tulemusi; on arvamusel, et eesmärgipärane rahaline abi Euroopa Liidu tasandil võib aidata käivitada teisi olulisi projekte, millel on pikemas perspektiivis sageli suur majanduslik potentsiaal; märgib, et riigid on nüüd käivitamas ulatuslikke ja ambitsioonikaid investimisstiimuleid ja et konkurentsivõime säilitamine tähendab, et Euroopal on tõhusa infrastruktuuri vastu eriti tugev strateegiline huvi loomaks alust pikaajalisele majanduskasvule, ning et selle tulemuseks oleks Euroopa transpordi põhivõrgustik, mis tagab energiatõhusama transpordisektori, mis võiks hõlmata kauba- ja reisijateveo üleminekut säästlikumatele ja juurdepääsetavamatele transpordiliikidele; märgib, et selline toetus peab keskenduma keskse tähtsusega prioriteetidele – kitsaskohtade kõrvaldamisele üleeuroopalistelt strateegilistelt telgedelt, nende laiendamise innustamisele ning mitut transpordiliiki hõlmavate piiriüleste ühenduste väljaehitamisele;
8. palub komisjonil ja liikmesriikidel kaaluda ühtse ELi siseveeteede poliitika koostamist – võttes arvesse, kui kasulikuks võib osutuda laevaliiklus Euroopa integreeritud jõgede- ja kanalitevõrgustikus, arvestades tõsiasja, et Euroopas on üle 37 000 kilomeetri veeteid, mis ühendavad sadu linnu ja tööstuspiirkondi, ning siseveeteid leidub 20 liikmesriigis 27st – ja kaaluda ka selleks sobiva toetuse eraldamist ELi ja liikmesriikide eelarvest;
9. rõhutab, et arvestades keskkonnasõbraliku transpordi kasutamisega kaasnevaid võimalusi uute töökohtade loomiseks, tuleb ELi poliitika ja finantsvahenditega toetada

elektrisõidukitele vajaliku infrastruktuuri rajamist ning selle ühendamist üleeuroopalise aruka energiavõrgustikuga, mille abil oleks võimalik kasutada ka taastuvatest energiaallikatest toodetud kohalikku energiat;

Üleeuroopalised võrgud

10. juhib erilist tähelepanu lisandväärtusele, mida sisaldab üleeuroopaline transpordivõrk (TEN-T), mille prioriteetsed projektid on kõik rahvusvahelised ja mille lisandväärtus on eriti ilmne tõhusa, mitmeid transpordiliikme hõlmava ja tervikliku ELi transpordivõrgu kujundamisel ning halva juurdepääsetavuse ja ELi eri piirkondade vähese koostalitlusvõimega seotud probleemide, sh sisemaa ja sadamate vaheliste ühenduste lahendamisel, projektide piiriülestes lõikudes ning selles võimendavas mõjus, mis ELi investeringutel on strateegiliste projektide erasektoripoolse ja riikliku rahastamise edendamisel;
11. tuletab meelde, et TEN-T projektide rahastamisvajadusi aastateks 1996–2020 hinnatakse 900 miljardile eurole, millest 500 miljardit eurot tuleb veel rahastada, ning praeguse 30 prioriteetse TEN-T projekti rahastamisvajadus on 395 miljardit eurot, millest 270 eurot tuleb veel rahastada;
12. märgib seoses sellega, et TEN-T prioriteetsete projektide jaoks, välja arvatud Galileo, toovad ELi 47,4 miljardi euro (30,8%) suurused kulutused praeguse finantsperspektiivi ajal samade projektide jaoks kaasa 106,6 miljardi euro ulatuses teistest allikatest pärit investeringuid ning vastavad summad TEN-T võrgustiku jaoks tervikuna on 105 miljardit (27%) ja 285 miljardit eurot (73%);
13. tuletab meelde, et TEN-T peamised rahastajad on liikmesriigid, piirkonnad ja Euroopa Liit, viimane neist TEN-T eelarve ja struktuuri- ja ühtekuuluvusfondi kaudu, ning et praegusel eelarveperioodil (2007–2013) rahastatakse 15% investeringutest, mis on vajalikud nimetatud ajavahemikuks kavandatud tööde lõpetamiseks, ja et kulud ulatuslike infrastruktuuriprojektide läbiviimiseks tõenäoliselt tõusevad, seega jõuab 2014. aastale järgneva perioodi mitmeaastases finantsraamistikus transpordiinvesteringuteks kasutada olev kogusumma TEN-T elluviimiseks kriitilise piirini;
14. märgib iseäranis, et Euroopa 2020. aasta strateegia raames, mis on suunatud targale, jätkusuutlikule ja kaasavale majanduskasvule, on ette nähtud ka sätted TEN-T kohta:
 - ... „kasutada ELi rahastamisvahendeid (teiste hulgas ka TEN) sidusa rahastamisstrateegia raames, milles koondatakse ELilt ning liikmesriikide avalikult ja erasektorilt saadavad vahendid”;
 - ... „kiirendada kõrge Euroopa lisaväärtusega strateegiliste projektide rakendamist, et kõrvaldada kriitilised kitsaskohad, eelkõige piiriülestes lõikudes ja mitmeliigilise transpordi sõlmpunktides (linnad, sadamad, logistilised platvormid)”;
15. nõuab seetõttu üldiste vahendite suurendamist ja TEN-T-le ettenähtud vahendite ja ühtekuuluvusvahenditest transpordiprojektidele eraldatavate vahendite (praegu 23,7% ühtekuuluvusvahenditest) suuremat kooskõlastamist ning ühtekuuluvusfondi vastava summa sõltuvusseadmist Euroopa transpordipoliitika üldpõhimõtete täitmisest ning TEN-T rahastamise sõltuvusseadmist riiklikest finantseeringutest TEN-T põhi- ja

tervikvõrkudesse ja direktiivi 2008/96/EÜ vahendite süstemaatilise kohaldamisest;

16. nõuab TEN-T jaoks muude rahastamisvahendite kavandamist, eelkõige transporditegevusest saadud omavahendite eraldamise (sihtotstarbeline eraldamine), EIP erivahendite kasutamise ning riigi- ja erasektori partnerluse mehhanismide täiustamise abil, ühtlasi toetades niisuguste mehhanismide kavandamist;
17. on seisukohal, et väliskulude arvessevõtmisest saadav tulu tuleks sihtotstarbeliselt eraldada eelkõige liikuvuse toetamiseks ja seetõttu peaks see hõlbustama riigi- ja erasektori partnerlust muuhulgas transpordiprojektides;
18. rõhutab, et transpordiprojektide rahastamine ühtekuuluvusfondist peaks uue finantsperspektiivi raames jätkuma ning liikmesriigid peaksid võtma selgeid kohustusi nende projektide kaasrahastamiseks ja rakendamiseks ning et ühtekuuluvuspoliitika on lähenemiskriteeriume täita püüdvatele riikidele endiselt otsustavalt tähtis ning transpordiprojektide tulemuslik rakendamine neis riikides sõltub suurel määral ühtekuuluvusfondi kättesaadavusest;
19. märgib, et TEN-T eelarvest on ajavahemikuks 2007–2013 jaotamata vaid pool protsenti, kuid rõhutab tungivalt, et ELi rahastamiskohustus ei saa piiramatult kehtida nende projektidele, millel pole edu, kuna nõutav rahastamine riiklikest eelarvetest ei toimu enne 2015. aastat;

Marco Polo programm

20. tuletab meelde, et Marco Polo programmi eesmärk on korraldada kaubavedu teiste liiklusvahenditega ja vabastada Euroopa teed iga-aastasest 20 miljardist kaubatonnkilomeetrist, mis on samaväärne enam kui 700 000 veoki aastase edasi-tagasisõiduga Pariisi ja Berliini vahel; märgib programmi tähtsust vähese CO₂-heittega majandusele üleminekul, mis nõuab märkimisväärset ja kooskõlastatud rahastamist; tuletab veel meelde, et programmi 2007.–2013. aasta 450 miljoni euro suurusest eelarvest saab ühiskond ja keskkond iga väljaantud euro eest ligi 10 euro väärtuses kasu ja et liikmesriikide tasandil pole olemas programmi, mis oleks otseselt võrreldav Marco Polo programmiga;
21. soovib uurida laenu tagatiste kasutuselevõtmise võimalust Marco Polo programmi vahendite seas;
22. juhib tähelepanu sellele, et 2009. aastal parlamendis vastuvõetud teise Marco Polo programmi määruse eesmärk on muuta väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete juurdepääs programmi rahalistele vahenditele lihtsamaks, samuti sellele, et rahastamiskriteeriumid on kohandatud turutingimustele;

Galileo

23. rõhutab, et Galileo on Euroopa Liidu jaoks väga suure strateegilise tähtsusega projekt, seda eriti seoses sellega, et teised riigid, nagu Hiina, India ja Venemaa, kohustuvad riiklikest militaarvaldkonna eelarvetest investeerima samasugustesse süsteemidesse, ning rõhutab veel, et enam pole soovitatav selline stsenaarium, kus Euroopa majandus on

võimetu kasu saama mitmetest majanduslikest, keskkonnaalastest, uuenduslikest, teaduslikest ja tööhõivet puudutavatest võimalustest, mida pakub oma enda satelliitnavigatsioonisüsteemi omav Euroopa; leiab samuti, et ühe teenuse vähendamine või lõpetamine koos sellega seonduvate potentsiaalsete häiretega, mis võivad tekkida majanduses, panganduses, maa- ja õhustranspordis, kommunikatsioonis – kui piirduda vaid üksikute nimetamisega –, oleks äärmisel kallis (pidades silmas majanduslikku, maanteehutusealast jm kasu); tuletab meelde, et eelarvepädevad institutsioonid tunnistasid seda, kui suurendasid praeguse finantsperspektiivi rubriigi 1 A ülemmäära, et tagada Galileo programmi jätkuv investeerimine;

24. palub komisjonil ja liikmesriikidel mõelda ülemaailmse satelliitnavigatsioonisüsteemi (GNSS) rakendustega seotud teadusuuringute rahastamise olulisele suurendamisele, et anda Euroopa tööstusele, VKEdele ja kõigile sidusrühmadele võimalus suurendada oma osalust ülemaailmsel GNSSi turul ning kindlustada ELi iseseisvus valdkonnas, mis moodustab rohkem kui 6% kogu ELi SKPst;
25. märgib, et arukate transpordisüsteemide ja globaalsete navigatsioonisatelliitide süsteemide areng ning praktiline kasutamine on Galileo programmi suurimad plussid;
26. rõhutab, et seoses selliste projektide, nagu Galileo või ühtne Euroopa taevas ja selle tehnoloogiline komponent SESAR, pika teostusajaga ja neisse projektidesse juba tehtud investeeringutega on oluline võtta piisavaid ja järjepidevaid rahalisi kohustusi mitme finantsplaneerimise perioodi ajal, et tagada sel viisil projektide edukas rakendamine ja sellega kaasnevad eelised ning eelkõige SESARi kasutuselevõtmine ühtse Euroopa taeva teostamiseks;
27. märgib, et ühtse Euroopa taeva projekti kiirendatud rakendamist, täpsemalt selle tehnoloogilise komponendi SESARi kasutuselevõtmist alates 2014. aastast loetakse peamiseks ülesandeks tõhusa ja säästva Euroopa lennutranspordisüsteemi rajamisel ning et SESARi projekt võimaldab vähendada lennuliikluse juhtimise kulusid 50% võrra, parandada ohutustaset kümnekordselt ning vähendada iga lennu keskkonnamõju 10% võrra;

ERTMS

28. võtab teadmiseks ERTMSi projekti tähtsuse raudtee koostalitlusvõime saavutamise ja transpordi ümbersuunamise teostamise seisukohast; on veendunud, et ERTMSi teostamine on, nagu mitmed muudki transpordi-infrastruktuuri projektid, viimasel ajal kannatanud majanduslanguse tagajärgede all seoses avaliku sektori investeeringute tempo ja mahu vähenemisega; võtab teadmiseks projekti Euroopa mõõtme ja lisandväärtuse ning palub seetõttu, et ERTMS ja eelkõige selle piiriülesed sektorid võetaks lähiaastail ELi eelarveprioriteetide hulka;

Merenduspoliitika

29. on seisukohal, et integreeritud merenduspoliitikat tuleb jätkata ning keskenduda seejuures eelkõige ranniku- ja merealade probleemide lahendamisele ja nn sinise kasvu ja jätkusuutliku merenduse toetamisele kooskõlas ELi 2020. aasta strateegiaga; nõuab tungivalt, et selle poliitika jaoks eraldataks sobivad eelarvevahendid;

Uued rahastamisvahendid

30. nõuab uute rahastamisvahendite otsimist, vaadates läbi Euroopa Investeerimispanka poliitika, et eraldada rohkem laene uuenduslikele transpordiprojektidele, ning kasutades raskeveokite maksustamisest ja lennundussektori CO₂ saastekvootide enampakkumisest saadud tulu ühisprojektide rahastamiseks, mille eesmärk on nimetatud transpordiliikide keskkonnamõju vähendamine;

Turism

31. tuletab meelde turismi tähtsust Euroopa majandusele ning Euroopa loodus- ja kultuuripärandile, samuti teatud riikidele ja piirkondadele, mille jaoks on turism nii majanduslik kui ka sotsiaalne alustala; juhhib tähelepanu Lissaboni lepingus sisalduvate uute turismi puudutavate sätete tähtsusele, kuna viimased annavad parlamendile turismi valdkonnas esmakordselt seadusandlikud volitused, samuti vajadusele kasutada neid volitusi valdkonna konkurentsivõime suurendamiseks; väljendab taas muret seoses sellega, et puudub eelarverida turismi toetamiseks ja uute ülesannete täitmiseks selles valdkonnas ning rõhutab, et tulevikus tuleb eraldada turismile piisaval määral ELi vahendeid ja võtta kasutusele eraldi eelarverida, et edendada püsivat majandusarengut, tööstuslikku pärandit ning loodus- ja kultuuripärandi kaitset, seega valdkondi, mis saavad toetust ka asjakohastest struktuuri- ja muudest fondidest.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	25.1.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 36 -: 0 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Inés Ayala Sender, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Antonio Cancian, Michael Cramer, Christine De Veyrac, Saïd El Khadraoui, Ismail Ertug, Carlo Fidanza, Jacqueline Foster, Mathieu Grosch, Jim Higgins, Juozas Imbrasas, Ville Itälä, Dieter-Lebrecht Koch, Georgios Koumoutsakos, Werner Kuhn, Eva Lichtenberger, Marian-Jean Marinescu, Hella Ranner, Vilja Savisaar-Toomast, Olga Sehnalová, Brian Simpson, Dirk Sterckx, Keith Taylor, Silvia-Adriana Țicău, Giommara Uggias, Thomas Ulmer, Dominique Vlasto, Artur Zasada, Roberts Zīle
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Philip Bradbourn, Spyros Danellis, Anne E. Jensen, Petra Kammerevert, Guido Milana, Dominique Riquet, Peter van Dalen, Janusz Władysław Zemke

31.1.2011

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS

2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjonile

tulevikku investeerimise ning uue mitmeaastase finantsraamistiku kohta konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel (2010/2211(INI))

Arvamuse koostaja: Constanze Angela Krehl

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval 2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. juhib tähelepanu sellele, et ühtekuuluvuspoliitika tähtsus on seoses Lissaboni lepingu jõustumisega suurenenud ja ühtekuuluvuspoliitika on täienenud kolmanda sambaga – territoriaalse ühtekuuluvusega, ning märgib, et seda poliitikat saavad kõige paremini aktiivselt teostada liikmesriigid, piirkonnad ja linnad ning sektoripõhine jaotus on seetõttu kahjulik ega oleks kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepinguga;
2. on seisukohal, et ühtekuuluvuspoliitika on ELi 2020. aasta strateegia elluviimisel võtmetähtsusega ning et hea iseseisev ühtekuuluvuspoliitika on ELi eduka ühise tegutsemise eeltingimus, kuna see aitab tõhusalt kaasa selle strateegia eesmärkide saavutamisele piirkondlikul ja kohalikul tasandil ning võimaldab ühendada strateegilised eesmärgid ja kohalikud vajadused kohapealse potentsiaaliga; rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika aitab oma horisontaalse iseloomuga saavutada kõiki ELi 2020. aasta strateegia eesmärke – arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu – ning see peaks peegelduma ka 2013. aasta järgses mitmeaastases finantsraamistikus; rõhutab, et on vaja saavutada ka need eesmärgid, mis sisalduvad Lissaboni lepingus, kuid mitte ELi 2020. aasta strateegias, ning tuleks täpsustada ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide suhet teiste eesmärkidega; toetab komisjoni püüdluses optimeerida olemasolevate vahendite vahelise sünergia ärakasutamist;

3. peab majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust põhiliseks eeltingimuseks konkurentsivõime eesmärgi saavutamisel, eeskätt majanduskasvu ja töökohtade loomise edendamise kaudu;
4. juhib tähelepanu sellele, et majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuspoliitika edu on ELi 27 liikmesriigi 271 piirkonnas selgelt näha, ning märgib, et selle olulised eeldused on subsidiaarsuse põhimõtte, partnerluse põhimõtte ja mitmetasandilise valitsemise rakendamine; kinnitab oma seisukohta regionaalpoliitika parimate tavade kohta, nagu see on esitatud Euroopa Parlamendi 24. märtsi 2009. aasta resolutsioonis parimate tavade kohta regionaalpoliitikas ja takistuste kohta struktuurifondide kasutamisel¹³;
5. rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika (mis on kõige suurema eelarvega) Euroopa lisandväärtus on vaidlustamatu, kuna see poliitika kujutab endast hästitoimivat mehhanismi Euroopa eesmärkide levitamiseks ja on aastakümneid olnud üks tähtsamaid, silmapaistvamaid ja edukamaid poliitikavaldkondi, mis suudab luua sünergiat Euroopa teiste sisepoliitika valdkondade vahel;
6. juhib tähelepanu sellele, et nüüdisaegne ühtekuuluvuspoliitika peab tegelema vajalike struktuurireformidega ja olema valmis kõikide ELi piirkondade ees seisvate uute ülesannete lahendamiseks; peab seepärast vajalikuks seada järgmised prioriteedid:
 - me vajame jätkusuutlikku majanduskasvu, millel oleks nii linna- kui ka maapiirkondades positiivne mõju tööturule;
 - me vajame arukat, tõhusat ja moodsat infrastruktuuri (transport, side, vesi ja kanalisatsioon, prügimajandus, energeetika);
 - me asetame ühtekuuluvuspoliitikas rohkem rõhku järgmiste valdkondade toetamisele:
 - i) teadus- ja arendustegevusel ning innovatsioonil põhinev arukas kasv, samuti info- ja kommunikatsioonitehnoloogia kasutamine;
 - ii) haridus, koolitus, ja täiendusõpe;
 - iii) tööhõive;
 - iv) linnade integreeritud areng (sealhulgas nt hoonete energiatõhususe suurendamine);
 - v) sotsiaalse mõõtme tugevdamine, sh üldhuviteenused, ja demograafiliste muutustega seotud küsimused;
 - vi) väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted kui piirkondade majandusliku ja sotsiaalse arengu tõeskepsused;
 - vii) kliimamuutuse eesmärgid,
 - viii) tõsiste looduslike ja demograafiliste piirangutega piirkonnad, nt kõige põhjapoolsemad piirkonnad, kus on väga väike asustustihedus, ning saared,

¹³ ELT C 117 E, 6.5.2010, lk 38.

piiriülesed ja mägipiirkonnad;

- ix) paremini integreeritud ja tasakaalustatud piirkondlike majandusstruktuuride loomine kui harmoonilisema majandus- ja sotsiaalarengu garantii,
7. juhib tähelepanu asjaolule, et parema konkurentsivõime saavutamise vahendid sõltuvad iga piirkonna eripärast, kaasa arvatud selle arengutasemest, ning seepärast tuleb liikmesriikidele ja piirkondadele anda piisavalt vabadust neile kõige paremini sobiva poliitika valikuks;
 8. on seisukohal, et Euroopa Sotsiaalfond peab jääma ühtekuuluvuspoliitika lahutamatuks osaks ja seda tuleb tugevdada; nõuab ühtekuuluvuspoliitika ja maaelu arengu meetmete paremat koordineerimist Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERDF) ja Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi (EAFRD) raames, et kasutada vahendeid nii tõhusalt kui võimalik, võttes arvesse iga piirkonna eripära ja lähenemise probleeme, kuid samuti asjakohaselt kaasates maapiirkonnad;
 9. on seisukohal, et kõiki territoriaalse koostöö vorme (piiriülene, piirkondadevaheline ja riikidevaheline) ja neile eraldatud eelarveid tuleb tugevdada;
 10. nõuab Euroopa Liidu 27 liikmesriigi kõige vähem arenenud ja kõige ebasoodsamas olukorras piirkondade eriti tugevat toetamist solidaarsuse põhimõtet järgides (esimene eesmärk); rõhutab ühtlasi tugeva teise eesmärgi vajalikkust enam arenenud piirkondade jaoks ning vajadust üleminekueeskirjade järele; on seisukohal, et harmoonilise ja tasakaalustatud arengu tagamiseks kõikides ELi piirkondades peab ühtekuuluvuspoliitika hõlmama kogu ELi territooriumi;
 11. juhib tähelepanu asjaolule, et esineb oluline künniseefekt nende piirkondade, kes on ühtekuuluvuse eesmärgi järgi abikõlblikud, ja teiste piirkondade vahel, ning on seisukohal, et seda efekti tuleks vähendada;
 12. rõhutab, et eduka ja tugevdatud ühtekuuluvuspoliitika teostamiseks on vaja piisavat rahastamispaketti, mis ei tohi mingil juhul olla väiksem kui käimasoleval, ajavahemikku 2007–2013 hõlmaval programmiperioodil;
 13. tuletab meelde, et peamine kriitika ühtekuuluvuspoliitika suunas on seotud selle eeskirjade keerukusega; rõhutab, kui tähtis on selle poliitika eeskirju ja korda lihtsustada ning keerukust ja halduskoormust vähendada, et tagada läbipaistvam ja tõhusam vahendite eraldamine linnadele, omavalitsustele ja piirkondadele, ning samal ajal peaks kontrolli sagedus olema proportsionaalsuse põhimõtet järgides kooskõlas rikkumiste ohuga;
 14. rõhutab, et mitmesuguste finantsinstrumentide – näiteks toetused, laenud või käibefondid – parem kombineerimine võib soodustada vahendite tulemuslikumat kasutamist; julgustab kohalikke ja piirkondlikke ametivõime kasutama maksimaalselt komisjoni poolt kasutusele võetud finantskorralduse ja tehnilise toe vahendeid, et edendada investeeringuid kohalikul ja piirkondlikul tasandil;
 15. rõhutab vajadust tugevdada avaliku hanke parema kasutamisega struktuurifondide soodustavat mõju; rõhutab sellega seoses, et vähese keskkonnamõjuga avaliku hanke (nn

roheline hanke) eeskirju tuleks edasi arendada ja rakendada; julgustab komisjoni ja liikmesriike toetama rohkem kommertskasutusele eelnevate hangete kasutamist, et panustada rohkem teadus- ja arendustegevusse ning innovatsiooni Euroopa Liidus;

16. nõuab, et kulutuste kontrollimine peab edaspidi toimuma sujuvamalt ja keskendumata rohkem saavutatud tulemustele, et abisaajatele ei pandaks liigset halduskoormust;
17. rõhutab, et eelnevalt kokku lepitud tingimuslikkus ühtekuuluvuspoliitikaga otseselt seotud valdkondades ja asjakohased tulemuste näitajad tuleks töötada välja nii, et need võimaldaksid piirkonna poliitika parandamist ja avatumat arutelu ühtekuuluvuse tugevdamiseks;
18. märgib, et viieaastane periood on liiga lühike, kuna loamenetlused oleksid liiga pikad ja vahendeid ei oleks võimalik tõhusalt kasutada; juhib tähelepanu tõsiasjale, et seitsmeaastane periood on ennast varem õigustanud ja periood ei tohiks mingil juhul olla lühem; rõhutab, et seitsmeaastane või pärast 2020. aastat isegi pikem mitmeaastase finantsraamistiku periood kindlustaks tulemuslikkuse; rõhutab, et periood peaks olema selline, et finantsprioriteetide kavandamine kattuks parlamendi ja komisjoni ametiajaga;
19. rõhutab, et kaasfinantseerimine ning n+2 või n+3 reegel peaksid säilima ning suurendada tuleks paindlikkust ebatavaliste olukordade puhuks, mis võivad tekkida järgmisel programmiperioodil; on seisukohal, et kaasrahastamine peaks järgmisel programmiperioodil jääma üldjoontes samaks nagu praegusel perioodil; rõhutab, et ehkki vahendite kasutamisel peaks olema tagatud mõningane paindlikkus, peaksid selle eeskirja rakendamise tulemusel vabanenud vahendid jääma ühtekuuluvuse eelarvesse ja neid ei tohiks tagastada liikmesriikidele;
20. juhib tähelepanu sellele, et ühtekuuluvuspoliitika raamistikus eraldatavaid fondide vahendeid ei tuleks ära kasutada „karistusvahendina” stabiilsuse ja majanduskasvu paktiga seoses; rõhutab, et see oleks kahjulik piirkondadele ja ELi liikmesriikidele, keda see puudutab, ning ELile ning et niisuguste meetmetega koheldaks liikmesriike ja piirkondi ebavõrdselt, kuna kõige vaesemaid karistatakse kõige enam;
21. juhib tähelepanu asjaolule, et tingimuslikkuse eeskirjade kehtivus peaks piirduma ühtekuuluvuspoliitika meetmete ja vahendite raamistikuga;
22. nõuab ettepaneku esitamist rangemate rahaliste karistuste kehtestamiseks liikmesriikidele, mis ei järgi stabiilsuse kriteeriumeid, ning soovib seepärast sätestada suurema automaatsuse;
23. on seisukohal, et piirkondade toetamisele lisaks muudab ühtekuuluvuspoliitika ELi nendes piirkondades ka nähtavamaks, ning juhib tähelepanu asjaolule, et parem nähtavus piirkondades teeks Euroopa tegevuse lisandväärtuse veelgi selgemini nähtavaks;
24. rõhutab eriti asjaolu, et ühtekuuluvuspoliitika, et mis on korraga arukas, jätkusuutlik ja kaasav, mängib väga olulist rolli ELi 2020. aasta strateegias ning võib – nagu kõik poliitikavaldkonnad – anda panuse nende eesmärkide saavutamisse; märgib, et see näitab veel kord ühtekuuluvuspoliitika tähtsust tervikuna ja selle mitmesse eelarverubriiki hajutamise vastuvõetamatust, sest ühtekuuluvuspoliitikal peaks olema ELi eelarves oma

rubriik.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	27.1.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 40 -: 1 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Sophie Auconie, Catherine Bearder, Victor Boștinăru, Zuzana Brzobohatá, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Ian Hudghton, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Georgios Stavrakakis, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Lambert van Nistelrooij, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Karima Delli, Karin Kadenbach, Andrey Kovatchev, James Nicholson, Elisabeth Schroedter
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Edvard Kožušník, Norica Nicolai, Jan Zahradil

29.3.2011

PÕLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ARVAMUS

2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjonile

tulevikku investeerimise ning uue mitmeaastase finantsraamistiku kohta konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel (2010/2211(INI))

Arvamuse koostaja: Giovanni La Via

ETTEPANEKUD

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon palub vastutaval 2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. peab ülioluliseks käimasolevat arutelu uue ühise põllumajanduspoliitika üle (mis on ELi ainus ühenduse tasandile viidud poliitikavaldkond), sest põllumajandusel on Euroopa Liidus ühe strateegilise sektorina ning tõelise lisandväärtuse loomisel väga oluline roll, et võimaldada ELil säilitada tootmisvõimsus kliimamuutuse ja loodusvaradele avaldatava tugevnenud surve kontekstis ning tagada seega toiduga kindlustatus Euroopa ja ülemaailmsel tasandil;
2. tuletab meelde, et lisaks oma põhieesmärkidele on ühisel põllumajanduspoliitikal ka mitmekülgne roll selliste avalike hüvede pakkumisel nagu keskkonnakaitse, kvaliteetsete toiduainete tootmine, bioloogilise mitmekesisuse säilitamine ja kõrged loomade heaolu normid, samuti väärtuslike maastike mitmekesisuse ja omapära väljakujundamisel ja säilitamisel ELis, eelkõige ebasoodsamas olukorras olevates piirkondades ja mägipiirkondades, kus põllumajandus on ainus majandustegevus, millega seal on võimalik tegelda; märgib, et ühisel põllumajanduspoliitikal on oluline osa ka ELi energeetikaalaste eesmärkide täitmisel, selle keskne ülesanne on territoriaalse ebavõrdsuse ärahoidmine ning võitlus põllumajandusmaade söötijätmise, maapiirkondade elanikkonna vähenemise ja vananemise vastu ELis, pakkudes maakogukondadele piisavaid rahastamisvahendeid, **ning see on paljude ELi piirkondade jätkusuutliku arengu vältimatu eeltingimus;**

3. märgib innovatsiooni ja jätkusuutlikkuse olulisust seoses Euroopa põllumajandusega, millel on oluline panus Euroopa Liidu eesmärkide täitmisel; nõuab poliitika suuremat sidusust ning olemasolevate teadus- ja ühtekuuluvuspoliitika vahendite paremat kasutamist selleks, et edendada investeerimist põllumajandusuuringutesse;
4. **tuletab meelde, et algatus JEREMIE oli edukas ja sellega suudeti toetada VKEdel tegevust rohkem kui kuue miljardi euroga, ning teeb ettepaneku luua järgmisel programmiperioodil maaelu arengu programmide jaoks sarnane finantsmehhanism, mille nimeks võiks olla JERICHO (Joint European Rural Investment CHOice);**
5. **juhhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa Liidul on vaja tõhusat põllumajandust ka pärast 2013. aastat; on seisukohal, et sõltumatus toiduainetega varustamisel jääb Euroopa Liidu põhieesmärgiks;**
6. **tuletab meelde, et järgmistel aastakümnetel peavad Euroopa Liit ja ülejäänud maailm tulema toime uute probleemidega, nagu toiduga kindlustatus ning energia ja vee puudus; usub, et põllumajandus võiks aidata leevendada nende probleemide võimalikku negatiivset mõju;**
7. märgib, et tegemist on ühise põllumajanduspoliitika esimese reformiga 27 liikmesriigiga ELis, ning et toiduga kindlustatuse tagamiseks Euroopa ja ülemaailmsel tasandil on oluline edendada kõigi põllumajandusvormide säilitamist, tehes nende praktiseerimine võimalikuks, võttes nõuetekohaselt arvesse Euroopa eri riikide ja piirkondade erinevat arengutaset, seistes samas vastu kõigile katsetele viia ühise poliitika küsimused tagasi riikide pädevusse; rõhutab, et uus ühine põllumajanduspoliitika peab tagama vahendite mõistliku jaotamise liikmesriikide vahel;
8. **rõhutab vajadust võtta lisaks otsetoetuste süsteemile (1. samm), mis võimaldaks teostada Euroopas põllumajandust, mis hõlmab kõiki piirkondi ja kindlustab põllumajandustootjatele mõistlikud elatusvahendid, kasutusele ka programmid, millega edendada maapiirkondi (2. samm), seda eelkõige põllumajanduse koha pealt; pooldab administratiivkulude vähendamist (eelkõige nõuetele vastavuse osas) ja menetluste lihtsustamist, et põllumajandustootjad võiksid keskenduda oma põhiülesannetele ja et neil oleks planeerimisel võimalikult suur kindlus;**
9. märgib, et ühise põllumajanduspoliitika osa ELi koguelarves on pidevalt vähenenud umbes 75%-lt 1985. aastal eeldatava 39,3%-ni 2013. aastal – moodustades vähem kui 0,45% kogu ELi SKPst, kuigi põllumajanduspoliitika mõjutab oluliselt 500 miljoni europlase toiduga kindlustatust, põllumajandus pakub 13,6 miljonit töökohta, on aluseks 5 miljonile töökohale ELi põllumajanduslikus toidutööstuses ning kaitseb ja hooldab otseselt 47% Euroopa Liidu territooriumist;
10. on seisukohal, et ELi põllumajanduspoliitikale tuleb säilitada vähemalt praegu eraldatav osa eelarvest, pidades silmas suurt hulka eesmärke, mille täitmist põllumajanduspoliitikalt oodatakse Euroopa 2020. aasta strateegia ja muude projektide raames, ning vajadust neid eesmärke laiendada, et võtta arvesse tervet rida uusi väljakutseid Euroopa tasandi meetmetele, ning tagada tegelik lisandväärtus;
11. **tuletab meelde, et hiljutisel majanduskriisil oli suur negatiivne mõju põllumajandusele;**

12. *rõhutab, et Euroopa tootjad peavad kinni pidama kõrgetest Euroopa Liidu standarditest, eelkõige toodete kvaliteedi, toiduohutuse, keskkonna, sotsiaalõiguse ja loomade heaolu valdkonnas; on seisukohal, et kui ühise põllumajanduspoliitika jaoks ei ole eelarves piisavalt vahendeid, ei suuda Euroopa tootjad enam kindlustada nendest standarditest kinnipidamist;*
13. *rõhutab, et Euroopa Liidus on pidevalt kasvanud kaubanduspuudujääk põllumajandustoodete osas ja EL on viimase kümne aastaga kaotanud olulise turuosa; rõhutab, et Euroopa majandus sõltub suuresti impordist sellistes valdkondades nagu taimsete valkude rikkad toorained;*
14. on seisukohal, et mitmeaastase finantsraamistiku kestus tuleb määrata viisil, mis võimaldaks eelarve nõuetekohast ja tõhusat rakendamist, et saavutada tugeva Euroopa eesmärk, ning peab vajalikuks suurt paindlikkust, *võttes arvesse uusi väljakutseid, millega ühisel põllumajanduspoliitikal tuleb juba praegu silmitsi seista;*
15. usub, et eelnevate kogemuste valguses võivad lühikesed programmiperioodid osutada nii kulutuste kui ka eesmärkide saavutamise mõttes ebatõhusateks, ning pakub seetõttu välja vähemalt seitsmeaastase perioodi, et ei korrataks lähiminevikus tekkinud või ilmnunud probleeme ja vigu *ning loodaks stabiilne raamistik, mis soodustaks investeerimist põllumajandusse;*
16. nõuab mitmeaastase finantsraamistiku ja käesoleva eelarvestruktuuri *ning põllumajanduseelarve praeguse kahe sambaga struktuuri* säilitamist, et tagada põllumajandusele ja maaelu arendamisele üks rubriik;
17. *soovitab, et tuleviku mõttes peaks Euroopa Liidu kaasrahastamise tase kajastama Euroopa lisandväärtust maaelu arengu programmide raames tehtud eri investeeringute puhul.*

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	28.3.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 29 -: 1 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	John Stuart Agnew, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Lorenzo Fontana, Iratxe García Pérez, Béla Glattfelder, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Gabriel Mato Adrover, Mariya Nedelcheva, Rareş-Lucian Niculescu, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Pilar Ayuso, Sylvie Goulard, Marian Harkin, Sandra Kalniete, Giovanni La Via, Astrid Lulling, Maria do Céu Patrão Neves, Artur Zasada, Milan Zver

13.4.2011

KULTUURI- JA HARIDUSKOMISJONI ARVAMUS

2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjonile

tulevikku investeerimise ning uue mitmeaastase finantsraamistiku kohta konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel (2010/2211(INI))

Arvamuse koostaja: Cătălin Sorin Ivan

ETTEPANEKUD

Kultuuri- ja hariduskomisjon palub vastutaval 2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvevahendite erikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

Mitmeaastase finantsraamistiku struktuur ja kestus

1. märgib, et selliste väikeste rubriikide olemasolu praeguses mitmeaastases finantsraamistikus, nagu rubriik 3b, takistab vahendite ümberpaigutamist programmide vahel; nõuab tungival viisil väikeste rubriikide ja alamrubriikide läbivaatamist järgmises mitmeaastases finantsraamistikus;
2. rõhutab, et on oluline saavutada sobiv tasakaal mitmeaastaste kulutuste prognoositavuse ja paindlikkuse vahel; usub, et see saavutatakse seitsme aasta pikkuse mitmeaastase finantsraamistiku abil; on seisukohal, et mitmeaastane finantsraamistik kestusega viis pluss viis aastat oleks samuti rahuldav, tingimusel et see sisaldab põhjalikku vahekokkuvõtet parlamendi täielikul osalusel;

Euroopa lisandväärtus: üldiselt

3. juhhib tähelepanu sellele, et praeguste hariduse, noorte, meedia ja kultuuri rahastamise programmidega luuakse Euroopa lisandväärtust, kasutades ühiselt ressursse ja tõhustades koostööd; rõhutab, et need programmid toovad kasu ELi majandusele ja märgib, et need töötati välja kõnealuste sektorite vajadustest lähtuvalt, nende eelarve täitmise määr on

kõrge ning neil on märkimisväärne võimendav ja järelmõju;

4. tuletab meelde, et üks viiest Euroopa 2020. aasta strateegia peamisest eesmärgist on vähendada koolist väljalangenute osakaalu alla 10% ja suurendada kraadi või diplomi või nõuetekohase kutsekoolituse saanute osakaalu nooremas põlvkonnas vähemalt 40%ni; tunneb muret selle pärast, et siiani ei ole riiklikke programme nende eesmärkide saavutamiseks; rõhutab, et haridus, koolitus ja noorte liikuvus – ning samuti liikuvus täiskasvanuhariduses ja kutsekoolituses – on üliolulised töökohtade loomiseks ja säilitamiseks ning vaesuse vähendamiseks ja on seega elulise tähtsusega Euroopa peatse majandusliku taastumise ning pikemas perspektiivis majanduskasvu ja tootlikkuse seisukohast; juhib tähelepanu sellele, et kuni 25-aastaste noorte tööpuudus ELis ulatub praegu peaaegu 20%ni; tuletab meelde, et ELi poliitilised algatused koostöös liikmesriikidega on aidanud kaasajastada haridus- ja koolituspoliitikat;
5. rõhutab, et haridus, koolitus, liikuvus ja investeringud teadus- ning haridustegevusse on Euroopa innovatsiooni, tööhõive ja majanduskasvu oluliseks eelduseks;
6. on seisukohal, et ELi programmid etendavad olulist rolli riikide poliitika juhtimisel valitsustevahelisel tasandil kokku lepitud suunas ning Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide poole; tuletab meelde, et ELi poliitilised algatused on aidanud kaasajastada liikmesriikide haridus- ja koolituspoliitikat ning –asutusi;
7. rõhutab majandusliku väärtusahela oluliste elementide – haridus-, kultuuri-, loome- ja meediasektori – olulisust Euroopa 2020. aasta strateegia tööhõive, tootlikkuse ja sotsiaalse ühtekuuluvusega seotud eesmärkide saavutamisel; märgib, et peale otsese panuse SKPsse on kultuuri- ja loomesektoril positiivne ülekandumisefekt teistele majandusharudele, nagu turism, ettevõtlus ja digitaaltehnoloogia; on seisukohal, et ELi poliitilistel algatustel ja programmidel neis valdkondades on märkimisväärne „Euroopa lisandväärtus”;

Euroopa lisandväärtus: konkreetsed programmid

Elukestev õpe

8. märgib, et elukestva õppe programm toetab üldises mõttes Euroopa kodanike individuaalset arengut, korraldades liikuvuskavasid ELi tasandil ja maksimeerides nii sünergia; märgib, et liikmesriigid ei suudaks rahastada sarnaseid meetmeid ilma toetust saamata, ja et seetõttu lihtsustab programm kõigi ELi kodanike juurdepääsu õppega seotud liikuvusele; märgib, et rahvusvahelist kogemust ja mitmekeelsust väärtustatakse tööturul üha rohkem; on seetõttu veendunud, et välismaal õppimine parandab tööhõiveväljavaateid;
9. märgib, et programmi allprogrammi Erasmus eelarve täitmise määr on peaaegu 100%; tuletab meelde hästi dokumenteeritud tõendeid selle kohta, et Erasmus lihtsustab märgatavalt välismaal õppimist ja annab üliõpilastele rohkem oskusi, mis omakorda parandab märkimisväärselt Erasmuse programmis osalevate üliõpilaste hilisemaid tööhõivevõimalusi ning edendab sellega oluliselt Euroopa konkurentsivõimet;
10. märgib, et allprogrammid Comenius, Leonardo da Vinci ja Grundtvig edendavad partnerlusi ja parimate tavade vahetamist üle kogu Euroopa, aidates nii õpetajatel kui

õppijatel uusi oskusi omandada; tunnistab, et seega suurendavad need kooli-, täiskasvanu- ja kutsehariduse valdkonnas arusaamist kultuurilisest ja keelelisest mitmekesisusest ning parandavad eurooplaste oskuste baasi, mis aitab sellega otseselt Euroopa konkurentsivõimet suurendada; võtab teadmiseks programmi Erasmus Mundus (2009–2013) edu partnerluste loomisel ülikoolidega väljaspool ELi ning Euroopa kõrghariduse iseloomulike tunnusoonte esile tõstmisel, et andekaid noori ligi tõmmata ning ELi ülemaailmset konkurentsivõimet suurendada;

11. rõhutab, et hariduse rahvusvaheliseks muutmine on tähtis nii ühiskondlik-kultuurilisest kui majanduslikust seisukohast; mõonab, et Euroopa ülikoolide tähtsus tippkeskustena on vähenemas, ning on veendunud, et tuleks võtta meetmeid tippannete ligimeelitamiseks väljastpoolt Euroopat; nõuab kindlalt, et komisjon suurendaks uurijate, üliõpilaste, teadlaste ja õpetajate piiriülest liikuvust nii ELis kui väljaspool;

Programm „Kultuur 2007”

12. märgib, et programm „Kultuur 2007” etendab unikaalset rolli piiriülese ja üleeuroopalise koostöö toetamisel kultuurisfääris, tugevdades liikuvust ning Euroopa kultuurilist ja keelelist mitmekesisust; tuletab meelde selle märkimisväärset majanduslikku ülekandumisefekti; rõhutab kultuuri läbivat iseloomu ning toetab seda kui ELi välissuhete olulist koostisosa;
13. rõhutab, et see programm jõuab paljude inimesteni ja sellel on oluline osa kodanikutunde ja sotsiaalse kaasatuse kujundamisel ning seetõttu toetab see igati Euroopa integratsiooniprotsessi;
14. märgib, et programm on äärmiselt liigendatud arvukateks toetusesaajate ning meetmete kategooriateks, mis osaliselt tagab selle eduka rakendamise;

Programm „Aktiivsed noored”

15. tuletab meelde, et Lissaboni lepinguga ergutatakse noori osalema Euroopa demokraatias; on seisukohal, et programm „Aktiivsed noored” aitab sellele kaasa ja tugevdab ELi uuendatud noorsoostrategiat (2010–2018);

Programm „Kodanike Euroopa”

16. tuletab meelde, et programmiga „Kodanike Euroopa” toetatakse kodanikuosalust Euroopas riikidevaheliste koostööprojektide kaudu (nagu sõpruslinnade partnerlused) ja aidatakse seega kaasa kodanikuaktiivsuse arengule Euroopa tasandil; rõhutab, et vabatahtlik töö on kodanikuaktiivsuse ja demokraatia alus, mis annab konkreetse väljenduse euroopalikele väärtustele nagu solidaarsus ja mittediskrimineerimine ning aitab sellega kaasa Euroopa ühiskonna kooskõlalisele arengule; toonitab uuesti vabatahtlikule tööle pühendumise tähtsust programmi „Kodanike Euroopa” osana;

Programm „MEDIA”

17. rõhutab programmide „MEDIA” ja „MEDIA Mundus” etendatud olulist rolli Euroopa audiovisuaaltööstuse konkurentsivõime suurendamisel ja selle ülemaailmse edukuse

edendamisel; tõstab eriti esile, et kuna riiklikke toetusmehhanisme kohaldatakse peamiselt tootmisetapis, on need programmid näidanud üles märkimisväärset Euroopa lisandväärtust, toetades Euroopa audiovisuaalsete teoste piiriülest (ja tegelikult ülemaailmset) levitamist; nõuab seetõttu tungivaltp, et neid programme hallataks eraldiseisvatena, tagades sellega nende lisandväärtuse ja nähtavuse;

18. võtab teadmiseks, et valdkonna digitaliseerimine on MEDIA programmide jaoks oluline;

Tulevikuks kavandatav spordiprogramm

19. tuletab meelde spordi olulisust tervise, majanduskasvu ja töökohtade, turismi ja sotsiaalse kaasamise seisukohast ning tõsiasja, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 165 antakse ELile selles valdkonnas uus pädevus; tunneb heameelt komisjoni teatise „Euroopa mõõtme arendamine spordis” (KOM(2011)0012) üle, mis on esimene samm spordi ja eelkõige igapäevase liikumise lisandväärtuse hindamisel ning spordi ühiskondlikule, majanduslikule ja organisatsioonilisele mõõtmele keskendumisel;

Mõju eelarvele

20. on seisukohal, et piisavate vahendite eraldamine haridusele kui Euroopa 2020. aasta strateegia ühele koostisosale aitaks oluliselt kaasa strateegia eesmärkide saavutamisele;

21. märgib, et ELi haridus-, noorte-, meedia- ja kultuuriprogrammid on edukad, kuna nende eelarve täitmise määr on kõrge ja nendega luuakse selget Euroopa lisandväärtust, mida saab majanduslikult mõõta ja mis tugevdavad Euroopa identiteeti ja kuuluvustunnet, ning nõuab piisavat rahastamist, mis tähendab vahendite olulist suurendamist;

22. nõuab ambitsioonika programmi asjakohast rahastamist spordivaldkonnas kooskõlas liidu uute kohustustega selles valdkonnas;

23. rõhutab sünergia ja mitmekordistava mõju maksimeerimise tähtsust ühelt poolt eelarve erinevate osade vahel, eelkõige struktuuripoliitika raames, ja teiselt poolt elukestva õppe, noorsoo- ja kultuuriprojektide vahel;

24. peab vajalikuks võtta meetmeid kultuuri-, haridus-, noorte- ja massimeediaprogrammide avalikuks toetamiseks.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	12.4.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 27 -: 2 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Magdi Cristiano Allam, Maria Badia i Cutchet, Zoltán Bagó, Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Ayxela, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Emma McClarkin, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Joanna Senyszyn, Hannu Takkula, László Tőkés, Helga Trüpel, Gianni Vattimo, Marie-Christine Vergiat, Sabine Verheyen, Milan Zver
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Ivo Belet, Nadja Hirsch, Seán Kelly, Iosif Matula

20.4.2011

NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS

2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvehendite erikomisjonile

tulevikku investeerimise ning uue mitmeaastase finantsraamistiku kohta konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel (2010/2211(INI))

Arvamuse koostaja: Eva-Britt Svensson

ETTEPANEKUD

Naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon palub vastutaval 2013. aasta järgse jätkusuutliku Euroopa Liidu poliitiliste väljakutsete ja eelarvehendite erikomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et väljakutsed, millega liit ja tema kodanikud silmitsi seisavad, nagu ülemaailmne majanduskriis, tärkava turumajandusega riikide kiire areng, üleminek vähem CO₂-heitmeid tekitavale majandusele, liidu sotsiaalse mudeli jätkusuutlikkust ohustav elanikkonna vananemine, vajadus leida tõeline tasakaal naiste ja meeste vahel, tootmise ja säästude ülemaailmse jaotuse nihkumine tärkava turumajandusega riikidesse ning terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse põhjustatud ohud, nõuavad liidult ja tema liikmesriikidelt otsustavat tegutsemist;
- B. arvestades, et Euroopa 2020. aasta strateegia peaks aitama ELil kriisist toibuda ja väljuda sellest tugevamana tänu töökohtade loomisele ning arukale, jätkusuutlikule ja kaasavale majanduskasvule; arvestades, et Euroopa 2020. aasta strateegia põhineb viiel põhieesmärgil, milleks on tööhõive edendamine, paremad innovatsiooni-, teadus- ja arendustegevuse tingimused, kliimamuutuse ja energia valdkonna eesmärkide saavutamise, haridustaseme tõstmine ja sotsiaalse kaasatuse edendamine, eelkõige vaesuse ja soolise ebavõrdsuse vähendamise kaudu;
- C. arvestades, et meeste ja naiste võrdõiguslikkuse strateegias 2010–2015 kinnitatakse, et järgmises mitmeaastas finantsraamistikus nähakse ette toetus strateegias kavandatud meetmete rakendamiseks;

Demograafiline väljakutse

1. nõuab, et liit tegeleks demograafilise väljakutsega; märgib, et töötava elanikkonna vähenemine koos pensionäride osakaalu suurenemisega paneb liidu sotsiaalhoolekandesüsteemidele ja majanduslikule konkurentsivõimele täiendava koormuse ning viitab soopõhise vaesuse aina kasvavale probleemile, arvestades eakate naiste suurenenud arvu ja olemasolevaid erinevusi sotsiaalhoolekande seisukohalt;
2. rõhutab, et esmatähtsaks tuleb pidada kõikehõlmavaid meetmeid, mis seovad võrdsete võimaluste temaatika riikide majanduskasvu näitajatega, ning toob esile seose naiste, töö, majanduse, sündimuse ja elanikkonna vananemise vahel, et pääseda naiste töölkäimise, madala sündimuse, ebapiisava majanduskasvu ja sotsiaalhoolekandesüsteemide jätkusuutmatuse nõiareringist;
3. rõhutab suurt erinevust naiste ja meeste juurdepääsul majandusstruktuuridele ja võimalustes neid juhtida, kuna naised on majandusotsuste tegemise protsessis, sealhulgas finants-, rahandus-, kaubandus- ja muude majanduspoliitika valdkondade kujundamises puudulikult esindatud;
4. rõhutab sootundliku eelarvestamise olulisust hea valitsemistava vahendina, et parandada tõhusust ja õiglust, teostada nõuetekohast järelevalvet selle üle, kuidas eelarveeraldised mõjutavad naiste ja meeste majanduslikke ja sotsiaalseid võimalusi, tagada paindlikkus nende eraldiste ümberpaigutamisel, mis mõjuvad halvasti soolise võrdõiguslikkuse saavutamisele; usub, et sooküsimuste põhjalik analüüsimine ELi eelarve planeerimisel parandab vahendite suunamist, parandades nii ka võrdsust ja sotsiaalset sidusust;
5. nõuab, et Euroopa 2020. aasta strateegia keskmesse asetataks VKEd ja ettevõtjad ning eriti naised ettevõtjad, kes on statistika järgi riskialtimad, kuid on vahenditele juurdepääsu osas eriti diskrimineeritud; nõuab sellega seoses järgmises mitmeaastases finantsraamistikus kõikide selliste programmide ja vahendite suuremat toetamist, mille eesmärk on VKEde toetamine, eelkõige suuremat toetust konkurentsivõime ja uuendustegevuse programmile; rõhutab lisaks sellele, et ilma soo alusel vahe tegemiseta tuleb parandada rahastamisvahenditele juurdepääsu ja kohandada neid VKEde vajadustega, muu hulgas riskijagamisrahastu ning konkurentsivõime ja uuendustegevuse programmi tagatisvahendite pikendamise ja laiendamise kaudu teadusuuringute raamprogrammi raames;
6. juhib tähelepanu asjaolule, et haridust, liikuvust, soolise võrdõiguslikkuse edendamist ja elukestvat õpet käsitlevaid programme tuleb piisavalt rahastada, kuna see annaks olulise panuse töötuse vastu võitlemisse ja Euroopa 2020. aasta strateegia peamise eesmärgi, 75%-lise tööhõivemäära saavutamisse; rõhutab, et selle eesmärgi saavutamine ei eelda üksnes töötuse vähendamist, vaid ka paljude mittetöötavate inimeste – kellest enamik on naised – sisenemist tööturule;
7. tunnistab, et soolise aspektiga arvestamine võib aidata tõhustada majanduskasvu saavutamiseks ja tööhõive edendamiseks võetavaid poliitikameetmeid, kuna soolisele analüüsile ei ole sageli pööratud piisavat tähelepanu, mis tähendab, et naiste panust ja muresid ei ole piisavalt arvesse võetud;

8. on arvamisel, et uusi oskusi ja töökohti käsitlev juhtalgatus peaks võimaldama ulatuslikumalt keskenduda noortele, koolist väljalangejatele, üksikemadele, eakatele, ebasoodsas olukorras olevatele ja puudega inimestele ning sisserännanutele; toonitab, et Euroopa Sotsiaalfond peaks tagama piisavad vahendid meetmete jaoks, mille eesmärk on parandada juurdepääsu tööturule ning võidelda töötuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu;
9. on arvamisel, et noorte naiste teaduslike ja tehniliste teadmiste arendamiseks tuleb Euroopa tööhõive-, keskkonna- ja innovatsiooniinvesteeringute kavasse lisada erimeetmed, et parandada nende tööalast ettevalmistust ja konkurentsivõimet, eriti peamistes kasvuvaldkondades, kus nad on alaesindatud;
10. märgib, et liit saab majanduslikult, kultuuriliselt ja sotsiaalselt edeneda ainult stabiilses, õiguspärases ja turvalises keskkonnas, kus on tagatud kodanikuvabadused ning kus edendatakse soolist võrdõiguslikkust ja võrdseid võimalusi; on seetõttu seisukohal, et tõhus sisepoliitika on majanduse elavdamise eeltingimus ning tähtis element laiemas poliitilises ja strateegilises kontekstis; rõhutab sisepoliitika tähtsat osa liidu välismõõdme puhul;
11. rõhutab, et järgmisel programmiperioodil tuleb soolise võrdõiguslikkuse poliitika ja soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise vahendid tõhusamalt ja paremini integreerida;
12. rõhutab, et ELi välispoliitika peaks põhinema liidu aluspõhimõtetel ja väärtustel, nimelt demokraatial, inimõiguste austamisel, õigusriigi põhimõtetel ning soolise võrdõiguslikkuse edendamisel; kordab taas, et liidule tuleb anda piisavad ja sihtotstarbelised vahendid nende väärtuste edendamiseks kogu maailmas;
13. kordab, et kriiside ennetamine ja ohjamine on ELi prioriteedid; rõhutab seepärast vajadust tagada selles valdkonnas tõhusad ja piisavalt rahastatud vahendid; on seisukohal, et praegune stabiliseerimisvahend on endiselt oluline vahend, mis aitab liidul kriisiolukordadele kiiresti reageerida, kuid rohkem tähelepanu tuleks pöörata pikemaajalistele ennetavatele meetmetele paindlikumat tegevust võimaldavate geograafiliste ja soolise võrdõiguslikkuse programmide abil;
14. kutsub komisjoni üles töötama Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi kaudu välja ennetavaid meetmeid naiste tööhõive toetamiseks maapiirkondades;
15. rõhutab vajadust suurendada eelarveeraldisi Euroopa Sotsiaalfondile, et tagada piisavad vahendid haridus- ja koolitusmeetmete rahastamiseks, et parandada tööturule pääsemise võimalusi ja võidelda töötusega, ning meetmetele ja tegevustele sotsiaalse kaasatuse strateegia ja ELi 2020. aasta juhtalgatuse raames, mis käsitleb vaesuse ja sotsiaalse tõrjutusega võitlemist, et aidata ebasoodsas olukorras olevaid ja haavatavaid inimesi, eeskätt naisi, sealhulgas ka neid, kellel on probleeme ebakindlate lepingutega;
16. teeb seega järgmise mitmeaastase finantsraamistiku struktuuri kohta järgmise ettepaneku:
 1. Arukas, jätkusuutlik ja kaasav majanduskasv (Euroopa 2020. aastal)
 - 1a. Teadmised majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks
Teadus- ja uuendustegevus, haridus ja elukestev õpe, siseturg ja sotsiaalpoliitika.

1b. Jätkusuutlik areng

Põllumajandus, kalandus, keskkond, kliimamuutus, energia- ja transpordipoliitika.

1c. Ühtekuuluvus majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks

Ühtekuuluvuspoliitika (majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus).

2. Kodakondsus

Kultuur, noored, sooline võrdõiguslikkus, kommunikatsioon ning vabadus, turvalisus ja õigus.

3. Globaalne Euroopa

Välistegevus, naabus- ja arengupoliitika.

4. Finantsjuhtimine

Side Euroopa stabiilsusmehhanismiga.

5. Haldus

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	20.4.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 26 -: 0 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Zita Gurmai, Mary Honeyball, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raül Romeva i Rueda, Nicole Sinclaire, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Marc Tarabella, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Izaskun Bilbao Barandica, Anne Delvaux, Christa Klaß, Katarína Neveďalová, Rovana Plumb

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	25.5.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 39 -: 5 0: 4
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Alexander Alvaro, Marta Andreasen, Richard Ashworth, Francesca Balzani, Thijs Berman, Reimer Böge, José Bové, Michel Dantin, Isabelle Durant, Bas Eickhout, Frank Engel, Hyněk Fajmon, Göran Färm, José Manuel Fernandes, José Manuel García-Margallo y Marfil, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Gerben-Jan Gerbrandy, Ivars Godmanis, Kinga Göncz, Jutta Haug, Gunnar Hökmark, Cătălin Sorin Ivan, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Jürgen Klute, Giovanni La Via, Marian-Jean Marinescu, Mario Mauro, Jan Olbrycht, Marit Paulsen, Markus Pieper, Miguel Portas, Czesław Adam Siekierski, Georgios Stavrakakis, László Surján, Konrad Szymański
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	François Alfonsi, Sophie Auconie, Andrea Cozzolino, Frédéric Daerden, James Elles, Derk Jan Eppink, Robert Goebbels, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ioannis Kasoulides, Constanze Angela Krehl, Riikka Manner, Barbara Matera, Elisabeth Schroedter, Theodor Dumitru Stolojan, Giommara Uggias, Vladimir Urutchev, Derek Vaughan, Joachim Zeller, Milan Zver
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Mário David, Jolanta Emilia Hibner, Carlos José Iturgaiz Angulo, Seán Kelly, Hans-Peter Mayer, Georgios Papanikolaou, Jutta Steinruck, Patrice Tirolien, Graham Watson, Pablo Zalba Bidegain